DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1896.

L W Ó W.
Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.
Zarządca Wł. J. WEBER.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1896.

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1894 6. Grudnia	Ustawa o poborze opłat od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego	19	103
1895 8. „	Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych L. 36.475, tyczące się cennika lekarstw na rok 1896 (Dz. ust. p. Nr. 187), wraz z poprzednio w tej sprawie już wydanemi rozporządzeniami	14	23
15. „	Ustawa o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Golce, nowej gminy administracyjnej i katastralnej pod nazwą „Majdan“ w powiecie Niskim	10	9
18. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 80.295, w sprawie podwyższenia taksy leczenia chorych	2	2
19. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 82.044, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Bochni na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i miodu	1	1
31. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Krystynopol na pobór w roku 1896, 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa . .	3	3
1896 5. Stycznia	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 40/pr., o poborze podatków bezpośrednich tudzież innych opłat z dodatkami w roku 1896	5	4
10. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. W. 84.175, w przedmiocie zezwolenia gminie Monasterzyska na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina	7	7
10. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 1598, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na pobór w roku 1896 dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina . .	4	3

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 13. Stycznia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 2236, w przedmiocie zezwolenia gminie Mościska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych	6	6
16. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 3230, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlice na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina	9	9
16. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 2837, w przedmiocie zezwolenia gminie Kopyczyńce na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	8	8
21. „	Ustawa w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatu Horodenka do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki	11	11
21. „	Ustawa w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatu Kołomyja do pokrywania niedoborów lokalnych kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki	12	12
1. Lutego	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 9127, podające do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część 1. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1896 w Galicyi	13	13
15. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 12.073, podające do publicznej wiadomości rozporządzenie o zupełnem lub częściowem zwracaniu taks egzaminacyjnych osobom ubiegającym się o koncesyę na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza, którzy odstąpią od egzaminu przed złożeniem tegoż	15	99
23. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie, o utworzeniu c. k. urzędu hipotecznego przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie, w miejsce rozwiązać się mającej galicyjskiej Tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie	17	101
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 15.463, o ustanowieniu prowizoryum budżetowego na rok 1896 .	16	100
14. Marca	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 17.920, o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle	18	101
3. Kwietnia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 20.932, w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin wieś na pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina . . .	22	130

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 11. Kwietn.	Ustawa zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. Października 1870, Nr. 79 Dz. u. kr., nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu .	23	131
14. „	Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów L. 24.370/896, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Kwietnia 1896 do końca Września 1896	24	138
16. „	Ustawa zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 15. Sierpnia 1866 Dz. u. kraj. Nr. 28, o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczaniu przyrządów i sprzętów kościelnych	25	139
17. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 28.059, o przymusowem tępieniu myszy polnych	20	123
17. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 28.059, o postępowaniu, jakie należy zastosować przy tępieniu myszy polnych	21	126
22. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasta Sambora na pobór opłaty od czynszów najmu	29	148
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 22.037, o zmianach w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi	40	163
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 22.037, co do zmian w rozgraniczeniu okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem	28	147
26. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa, L. 3749/pr., o zmianie §. 89 statutów Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem	26	145
29. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 35.604 w sprawie poboru dodatków do podatków dla fundaszu krajowego	27	147
5. Maja	Ustawa zmieniająca postanowienia artykułów 11. i 16. ustawy z dnia 1. Stycznia 1889, o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych	34	155
16. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie L. 4872 ogłaszające termin rozwiązania galic. tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie i rozpoczęcia działalności nowo utworzonego c. k. Urzędu ksiąg gruntowych przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie	31	151

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 18. Maja	Ustawa o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru	36	159
18. „	Ustawa o zbudowaniu potoku Glińsko	37	161
23. „	Ustawa zmieniająca §. 3 statutu krajowego z dnia 26. Lutego 1861 roku	32	152
23. „	Ustawa zmieniająca §. 3 sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861 roku	33	153
2. Czerwca	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 35.367, o spoczynku niedzielnym w przemyśle masarskim dla gminy miasta Białej	30	151
5. „	Ustawa o zniesieniu nadanego funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnica, dodatkowej opłaty mytniczej	38	162
12. „	Rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej L. 12.838, w sprawie wynagrodzenia, przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych	35	157
16. „	Ogłoszenie c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie L. 897, o zniżeniu stopy procentowej od kapitałów w zbiorowych kasach sierocińskich Galicyi wschodniej .	41	164
16. „	Obwieszczenie c. k. Starostwa górniczego w Krakowie L. 1973, dotyczące ustanowienia granic rejonu ochronnego dla Zakładu zdrojowego w Truskawcu . .	43	168
18. „	Ogłoszenie c. k. Starostwa górniczego w Krakowie L. 1933, przedłużające termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa ze źródeł Regulickich do 1. Lipca 1897	46	170
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 49.627, o przekazaniu funkcyi wydziałów rewirowych rybackich w dorzeczach Dunajca, Bugu i Wisły na Wydział krajowy	39	163
3. Lipca	Ustawa zaprowadzająca ustawę gminną dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13. Marca 1889 Nr. 24. Dz. ust. kraj. i znaczniejszych gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem . . .	51	195
6. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 54.920, publikujące rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. Maja 1896 Dz. u. kr. Nr. 37, o zabudowaniu potoku Glińsko	42	164

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 7. Lipca	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 42.602, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie	44	169
7. "	Ustawa o udzieleniu gminie miasta Brodów do poboru myta kopytkowego	47	171
7. "	Ustawa o udzieleniu koncesyi do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza	48	173
9. "	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 43.268, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle . .	45	170
26. "	Obwieszczenie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu L. 67.848, dotyczące wydzielenia gminy Chobot z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawienia jej nadal w okręgu Urzędu podatkowego w Bochni	50	194
1. Sierpnia	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa L. 7841 pr., publikujące 15 uchwał sejmowych o udzieleniu koncesyj mytniczych, a mianowicie: I. Uchwała o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Nawojowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu. II. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Mielcu na drodze powiatowej Mielec-Radomyśl; 2. Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie na drodze powiatowej Radomyśl-Lisiagóra. III. Uchwala o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Grybowie, na drogach powiatowych Zborowicko-Grybowskiej i z Grybowa do Krzyżówki oraz od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami; 2. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Mleczce pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem; 3. Radzie powiatowej w Mościskach prawo do pobierania myta drogowego w Krukienicach, na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej. IV. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach. V. Uchwała o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Buczaczu, na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty;		

Dzień rozporządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
	2. Radzie powiatowej w Rudkach, od mostu powiatowego na jeziorze w Błożwi dolnej;		
	3. Radzie powiatowej w Limanowej, na drodze powiatowej Kamienicko-Słopnickiej;		
	4. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat;		
	5. Radzie powiatowej w Nadwórnej, od mostu powiatowego na rzece Prucie.		
	VI. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:		
	1. Radzie powiatowej w Chrzanowie na drogach powiatowych: *a)* Chrzanowsko-Oświęcimskiej, *b)* Trzebińsko-Lgockiej, *c)* z Chrzanowa do Alwerni, *d)* z Jaworzna do Wysokiego Brzegu, *e)* Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna;		
	2. Radzie powiatowej w Przemyślanach na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze;		
	3. Radzie powiatowej w Gródku na drodze powiatowej Stradcz-Mszana;		
	4. Radzie powiatowej w Rawie na drodze powiatowej Uście biskupie-Jezierzany;		
	5. Radzie powiatowej w Borszczowie na drodze powiatowej Uście biskupie-Jezierzany;		
	VII. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:		
	1. Wydziałowi powiatowemu w Nisku na drogach gminnych Rudnik-Tarnogóra i Nisko-Ulanów-Rudnik;		
	2. Wydziałowi powiatowemu w Sokalu od mostu na rzece Bugu;		
	3. Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na drodze gminnej Dżuryn-Bazar;		
	4. Wydziałowi powiatowemu w Skałacie na drodze gminnej Grzymałów-Touste.		
	VIII. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:		
	1. Obszarowi dworskiemu w Ulwówku przez rzekę Bug.		
	2. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach przez rzekę Dunajec przy drodze z Tarnowa do Radłowa.		
	3. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach przez rzekę Dunajec pomiędzy Swierzchowem a Ostrowem.		
	4. Obszarowi dworskiemu w Spasie od mostu na rzece Dniestrze.		
	IX. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Tuchów-Olszyny.		
	X. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania płat mytniczych:		
	1. Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce na rzecz utrzymania drogi gminnej Wielicko-Swiątnickiej.		
	2. Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie na rzecz utrzymania drogi gminnej Przybyszówka-Zgłobień.		
	XI. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:		

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 1. Sierpnia	1. Radzie powiatowej w Stryju, na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów; 2. Radzie powiatowej w Drohobyczu, na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej; 3. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny. XII. Uchwała o udzieleniu koncesyi opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Załośce-Tarnopol. XIII. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mitniczych obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie. XIV. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy. XV. Uchwała o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica: 2. Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka	49	176
5. „	Obwieszczenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie utworzenia dwóch starostw: w Podgórzu i Strzyżowie w Galicyi	52	233
17. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 70.903 o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru . .	53	234
21. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 52.409, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach .	57	241
22. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 53.066, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu	58	242
25. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 53.065, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Podhajcach	59	242
31. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 65.655, o zmianie przepisów co do czasu ochrony łososia	56	240
1. Września	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 7520/pr., ustanawiające, w jaki sposób odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętychi na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscu Dora i przysiołku Jaremcze ad Dora, w powiecie nadwórniańskim	54	239
1. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 1259 pr., ustanawiające sposób meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie w przysiółku Zmulisko; powiatu rawskiego	55	240

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1896 8. Września	Obwieszczenie c. k. Starostwa górniczego w Krakowie L. 2796, o utworzeniu jednego stowarzyszenia górniczego w całym okręgu c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie	60	243
22. „	Ustawa o uzupełnieniu regulacyi potoka Kisieliny .	65	247
26. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 3434/pr., dotyczące przemiany miejscowej Komisyi podatkowej w Krakowie na Administracyę podatków	61	244
29. „	Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów L. 70.906, ustanawiające jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1896 do końca Marca 1897 . . .	62	245
8. Paździer.	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 62.223, w przedmiocie dalszego poboru 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w mieście Wadowicach . . .	63	246
26. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 10.692/pr., o rozszerzeniu okręgu policyjnego w Przemyślu	64	246
21. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 65.465, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	66	249
2. Listopada	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 68 142, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni .	67	250
10. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 70.204, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na dalszy pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina od mięsa i wina od roku 1897	68	250
24. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 72.386, w przedmiocie zezwolenia gminie Leżajsk na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa	70	253
28. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu L. 4264 pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz i depozytów sądowych w miejscowościach: Winniki, Wiśniowczyk, Głogów, Starasól, Kęty, Brzostek i Podbuż	69	251
28. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 74.834, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stanisławowa na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	71	253

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1866 28. Listop.	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 75.185. w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi .	75	255
30. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 75.187, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach	74	255
30. „	Ustawa o wyłączeniu osady Pawłowy z Krzywem i Capłapami ze związku gminy Majdanu i utworzenie z nich osobnej gminy	77	258
1. Grudnia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 75.595, w przedmiocie zezwolenia gminie Nadwórna na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa	72	254
4. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 74.917, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku .	78	259
8. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 91479, w sprawie przeniesienia stacyi szupasowej z Jakóbkowic w powiecie nowosądeckim do Łososiny dolnej w tymże samym powiecie	73	254
24. „	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie L. 13.096/pr., dotyczące przydzielenia gminy Czyżowice z obszarem dworskim do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mościskach w Galicyi	76	257

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1896*).

A.

Administracya podatków, przemiana miejscowej komisyi podatkowej w Krakowie **61,** 244.

B.

Bochnia miasto, pobór opłaty gminnej od napojów **1,** 1.
Bochnia miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni **67,** 250.
Brody miasto, pobór w roku 1896, dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina **4,** 3.
Brody miasto, pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina od roku 1897 **68,** 250.
Biała miasto, spoczynek niedzielny w przemyśle masarskim **30,** 151.
Budżet na rok 1896 **16,** 100.

C.

Cennik lekarstw na rok 1896 **14,** 23.
Chobot gmina, wydzielenie tejże z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawienie jej nadal z okręgu Urzędu podatkowego w Bochni **50,** 194.
Czyżowice gmina z obszarem dworskim do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mościskach w Galicyi **76,** 257.

D.

Dodatków do podatków bezpośrednich i pośrednich tudzież innych opłat z dodatkami w roku 1896 **5,** 4.
Dniestr rzeka, zabudowanie potoków górskich w dorzeczu tejże **36,** 159.
Dniestr rzeka, zabudowanie potoków górskich w dorzeczu tejże **53,** 234.
Dora miejscowość i przysiółek Jaremcze ad Dora, sposób meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w tychże miejscowościach **54.** 239.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicy. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby ustaw grubsze pismo.

F.

Fundusz krajowy, sprawa poboru dodatków do podatków **27,** 147.

G.

Gorlice miasteczko, pobór $100^0/_0$ dodatku do podatku konsumcyjnego od wina **9,** 9.
Glińsko potok, zabudowanie tegoż **37,** 161.

J.

Jasło miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w temże mieście **45,** 170.

K.

Krystynopol miasteczko, pobór w roku 1896, $75^0/_0$ dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **3,** 3.
Kopyczyńce gmina, pobór $100^0/_0$ dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **8,** 8.
Kołomyja miasto, pokrywanie niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki **12,** 12.
Knihinin wieś, pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina **22,** 130.
Kasy sierocińskie w Galicyi wschodniej, zniżenie stopy procentowej od kapitałów **41,** 164.
Kraków miasto, utworzenie jednego stowarzyszenia górniczego w całym okręgu c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie **60,** 243.

L.

Lwów miasto, utworzenie c. k. urzędu hipotecznego przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie w miejsce Tabuli krajowej i miejskiej **17,** 101.
Lisko miasto, pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **66,** 249.
Leżajsk miasto, pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa **70,** 253.

Ł.

Łosoś ryba, zmiana przepisów co do czasu ochrony tejże **56,** 240.

M.

Monasterzyska miasteczko, pobór $100^0/_0$ dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina **7,** 7.
Mościska miasteczko, pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych **6,** 6.
Meldowanie obcych przyjętych na mieszkanie z przysiółka Żmulisko, powiatu rawskiego **55,** 240.
Myta: Brody gmina miasta **47,** 171.
„ Buczacz gmina miasta **48,** 173.
„ Rady powiatowe: Mielec, Grybów, Łańcut, Mościska, Buczacz, Rudki, Limanowa, Trembowla, Nadwórna, Chrzanów, Przemyślany, Gródek, Rawa, Borszczów, Stryj, Drohobycz, Husiatyn, Czortków **49,** 176.
„ Wydziały powiatowe: Nisko, Sokal, Czortków, Skałat, Wieliczka, Rzeszów **49,** 176.
„ Obszary dworskie: Nawojowa, Bobrowniki, Ulwówek, Gumniska, Spas **49,** 176.
„ Drogi gminne: Rudnik - Tarnogóra, Nisko - Ulanów - Rudnik, Dżuryn, - Bazar,
„ Grzymałów - Touste, Tuchów - Olszyny, Przybyszówka - Zgłobień **49,** 176.

N.

Nowy urząd podatkowy oraz i depozyt sądowy w miejscowościach: Winniki, Wiśniowczyk, Głogów, Starasól, Kęty, Brzostek i Podbóż **69,** 251.
Nadwórna gmina, pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa **72,** 254.

O.

Okręgu policyjnego rozszerzenie w Przemyślu **64,** 246.

P.

Pobór opłat od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego **19,** 103.
Podwyższenie taksy leczenia chorych **2,** 2.
Plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1896 w Galicyi **13,** 13.
Przekazanie funkcyi wydziałów rewirowych rybackich w dorzeczach Dunajca, Bugu i Wisły na Wydział krajowy **39,** 163.
Podgórz i Strzyżów miasto, utworzenie w tychże dwóch Starostw **52,** 233.

R.

Rozgraniczenie okręgów izraelickich gmin wyznaniowych **28,** 147.
Rozpoczęcie działalności nowo utworzonego c. k. Urzędu ksiąg gruntowych we Lwowie **31,** 151.
Regulice źródła, przedłużenie terminu do rozpoczęcia budowy wodociągu z tychże źródeł **46,** 170.
Rozporządzenie o zabudowaniu potoku Glińsko **42,** 164.
Regulacya potoku Kisieliny **65,** 247.

S.

Spoczynek niedzielny i świąteczny w przemyśle **18,** 101.
Statut miejski dla miasta Lwowa, zmiana niektórych postanowień **23,** 131.
Sambor miasto, pobór opłaty od czynszów najmu **29,** 148.
Statut Banku krajowego, §. 89. **26,** 145.
Stosunki prawne stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, zmiana artykułów 11 i 16 ustawy **34,** 155.
Statut krajowy, zmiana §. 3. **32,** 152.
Stanisławów miasto, pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **71,** 253.
Sanok miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym **78,** 259.
Stacya szupasowa przeniesiona z Jakóbkowic do Łososiny dolnej **73,** 254.

T.

Tępienie przymusowe myszy polnych **20,** 123.
Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu w Tarnowie **44,** 169.
Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach **57,** 241.
Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu **58,** 242.
Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Podhajcach **59,** 242.

Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi 75, 255.

U.

Utworzenie z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Golce, nowej gminy administracyjnej i katastralnej pod nazwą „Majdan“ w powiecie Niskim **10,** 9.
Ustanowienie jezdnego pocztowego **24,** 138.
Utrzymywanie budynków kościelnych i plebańskich, w parafiach, tudzież dostarczanie przyrządów i sprzętów kościelnych **25,** 139.
Ustawa zmieniająca §. 3. sejmowej ordynacyi wyborczej **33,** 153.
Ustawa zaprowadzająca ustawę gminną dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. kraj. i znaczniejszych gmin **51,** 195.
Ustanowienie jezdnego pocztowego **62,** 245.
Uchwał XV o poborze opłat mytniczych **49,** 176.

W.

Wynagrodzenie nauczycieli tymczasowo ustanowionych w publicznych szkołach ludowych **35,** 157.
Wadowice miasto, pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **63,** 246.
Wyłączenie osady Pawłowy z Krzywem i Capłapami ze związku gminy Majdanu **77,** 258.

Z.

Zezwolenie Reprezentacyi powiatu Horodenka do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki **11,** 11.
Zwracanie taks egzaminacyjnych zupełnie albo częściowo osobom ubiegającym się o koncesyę na budowniczego, którzy odstąpią od egzaminu przed złożeniem tegoż **15,** 99.
Zastosowanie przy tępieniu myszy polnych **21,** 126.
Zmiana w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych **40,** 163.
Zniesienie nadanego prawa do poboru dodatkowej opłaty mytniczej przy moście w Szczawnicy **38,** 162.
Zakład zdrojowy w Truskawcu, ustanowienie granic rejonu ochronnego **43,** 168.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 5. Lutego 1896. **Część I.**

Nr. 1.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Grudnia 1895, L. 82.044, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Bochni na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i miodu.

Na mocy §. 87. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Bochni na dalszy pobór ustawą z dnia 11. Lutego 1884, Dz. u. kr. Nr. 27 przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych i od miodu, na czas od roku 1896 do końca Grudnia 1901 roku pod warunkami wymienionymi w powołanej wyżej ustawie.

Opłaty jednak powyższe łącznie z dodatkiem konsumcyjnym krajowym, dozwolonym ustawą z dnia 15. Kwietnia 1894, Nr. 33. Dz. u. kr., nie mogą przekraczać przy palonych napojach spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwoty 11 ct. w. a. od litrostopnia alkoholu albo 11 zł. w. a. od hektolitra alkoholu, zaś przy innych spirytusowych względnie słodzonych napojach kwoty 5 zł. 50 ct. w. a. od hektolitra.

Lwów, dnia 19. Grudnia 1895 r.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 2.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. Grudnia 1895 r., L. 80.295, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w sprawie podwyższenia taksy leczenia chorych.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem podwyższa w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie począwszy od 1. Stycznia 1896 r., taksę leczenia:

I. **w szpitalu powszechnym we Lwowie,** na oddziale położniczo-ginekologicznym:

a) na II. klasie z 1 złr. 50 ct. na 2 złr. — ct. w. a.
b) „ I. „ „ 3 „ — „ „ 3 „ 50 „ „ „

II. **w szpitalu św. Łazarza w Krakowie:**

A) na oddziałach chorób wewnętrznych, chirurgicznych i położniczo-ginekologicznych

a) na II. klasie z 1 złr. 25 ct. na 1 zł. 50 ct. w. a.
b) „ I. „ „ 2 „ 50 „ „ 3 „ — „ „ „

B) na oddziałach chorób umysłowych, wenerycznych i skórnych

a) na II. klasie z 1 złr. 60 ct. na 2 zł. — ct. w. a.
b) „ I. „ „ 3 „ — „ „ 3 „ 60 „ „ „

W obu szpitalach pozostają niezmienione dotychczasowe taksy leczenia na III. klasie; taksy te wynoszą: w szpitalu lwowskim dla dorosłych 80 ct., a dla dzieci niżej lat 7-miu 40 ct.; w szpitalu św. Łazarza w Krakowie zaś — bez różnicy wieku leczonych — na oddziałach chorób wewnętrznych, chirurgicznych i położniczo-ginekologicznych 63 ct., a na oddziałach chorób umysłowych, wenerycznych i skórnych 80 ct.

Lwów, dnia 18. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 31. Grudnia 1895, L. 84.174, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Krystynopol na pobór w roku 1896, 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie Krystynopol na pobór w roku 1896, 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Lwów, dnia 31. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 4.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Stycznia 1896, L. 1598, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na pobór w r. 1896 dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Brodów na pobór w roku 1896 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości $73\frac{1}{2}$%, tudzież od wina w wysokości 100% z tem zastrzeże-

niem, że gminie nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych dodatków za czas przed ogłoszeniem tego zezwolenia.

Lwów, dnia 10. Stycznia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 5.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 5. Stycznia 1896, L. 40/pr., o poborze podatków bezpośrednich i pośrednich tudzież innych opłat z dodatkami w r. 1896.

Według § 1. ustawy z dnia 27. Grudnia 1895, Nr. 200 Dz. u. p., pobierane być mają istniejące podatki bezpośrednie i pośrednie tudzież inne opłaty z dodatkami nadal w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1896 według obowiązujących obecnie ustaw i przepisów podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości ustawą skarbową z dnia 27. Lipca 1895, Nr. 107. D. pr. p. oznaczonej.

W myśl tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1896.

Zmiany, jakieby później zajść miały, podane zostaną w swoim czasie do powszechnej wiadomości.

Wymiar i rozkład podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi podatku gruntowego, uskutecznione być mają w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883, Nr. 83. Dz. pr. p. rezultatów ewidencyi, a pod względem przypisywania i ściągania tego podatku na rok 1896 zastosowane być mają postanowienia prawne, zawarte w ustawie z dnia 7. Czerwca 1881, Nr. 49. Dz. pr. p. i w obwieszczeniu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. Czerwca 1883, Nr. 119. Dz. pr. p.

Podatek domowy ma być wymierzony i przypisywany na podstawie ustaw z dnia 9. Lutego 1882, Nr. 17. Dz. pr. p., 1. Czerwca 1890, Nr. 97. Dz. pr. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. Października 1890, Nr. 190. Dz. pr. p.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym będzie przypisywany i pobierany prócz ordynaryum podatku także dodatek nadzwyczajny w wysokości

ordynaryum podatku. Ci jednak kontrybuenci, których łączna należytość w podatku zarobkowym i dochodowym I. klasy, lub w podatku dochodowym II. klasy rocznej kwoty podatkowej 30 zł. w ordynaryum nie przekracza, opłacać mają dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($^7/_{10}$) ordynaryum.

Roczna należytość podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego tudzież dochodowego ma być opłacaną z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, zaś należytość podatku zarobkowego płatną jest z góry w półrocznych ratach, dnia 1. Stycznia i 1. Lipca roku bieżącego.

Przypisaną na r. 1896 należytość podatku gruntowego i domowo-klasowego należy podać do wiadomości Zwierzchności gmin, które trudnią się dotąd poborem podatków, zapomocą doręczenia im indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należytości podatkowej pojedynczym kontrybuentom należy powiadamiać tychże, a to: o podatku gruntowym i domowo-klasowym przez uwidocznienie ze strony organów poborowych przypisu tych podatków w książeczkach podatkowych, o podatku czynszowym i dochodowym przez doręczenie wydanego przez władzę wymiarową nakazu płatniczego, zaś co do podatku zarobkowego służyć ma jako zawiadomienie o wysokości podatku wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Kontrybuenci, którym podatek klasowy nowo przypisanym będzie lub u których w wymiarze tego podatku jakaś zajdzie zmiana, otrzymają odrębne zawiadomienia.

Wszystkim c. k. urzędom podatkowym przypomina się okólnik c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. Listopada 1889, L. 33.958, według którego mają kontrybuentom opłacającym podatek gruntowy lub domowo-klasowy, uwidaczniać w ich książeczkach podatkowych całoroczną należytość tych podatków, według ich gatunków wraz ze wszystkimi dodatkami przy pierwszej wpłacie.

Co do sporządzania i przedkładania fasyi do podatku dochodowego na rok 1896, jakoteż wykazywania stałych poborów służbowych, również co do wymiaru i uiszczania tego podatku, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia prawne:

1. Fasye i wykazy co do poborów służbowych w celu wymiaru podatku dochodowego na rok 1896, mają być sporządzone w formie dotychczasowej, w rozporządzeniu wykonawczem z dnia 11. Stycznia 1850, Nr. 10. Dz. pr. p. wskazanej, i na ręce właściwej władzy wymiarowej w terminie do końca Stycznia 1896 wniesione.

2. We fasyach dla dochodu I. klasy tudzież dla dochodów II. klasy, niestanowiących stałych poborów służbowych, należy wykazać celem obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1896 podlegającego, przychody i rozchody z trzech lat poprzednich, to jest z roku 1893, 1894 i 1895.

3. Przy wymiarze i poborze podatku dochodowego II. klasy od stałych poborów służbowych przestrzegać należy przepisy prawne w §§. 21 i 22 ces. patentu o podatku dochodowym z dnia 29. Października 1849, Nr. 439. Dz. pr. p. zawarte,

Osoby lub instytucye, obowiązane do wypłaty stałych poborów służbowych, mają pod własną odpowiedzialnością przy wypłacie tychże poborów potrącać podatek dochodowy od poboru przypadający i odwozić ściągnięte kwoty do c. k. urzędu podatkowego najdalej do ośmiu dni po upływie każdego miesiąca.

4. Odsetki i renty podlegające opodatkowaniu w III. klasie dochodu, mają być wykazywane w fasyach według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1895.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, który należy się od procentów od ulokowanych u nich kapitałów, jest ważne także i na rok 1896.

6. Posiadaczom tych budynków, które częściowo lub w całości uwolnione są od podatku czynszowego z tytułu nowej budowy, wymierzyć należy na rok 1896 podatek 5% od uzyskanego czystego czynszu rocznego, to jest od kwoty czynszowej, pozostałej po strąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach całkowicie od podatku czynszowego uwolnionych, po strąceniu nadto przypadających w roku 1896 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych.

W mowie będący 5% podatek jest podobnie jak i podatek czynszowy podatkiem realnym, ma być uiszczany w czterech ratach kwartalnych z dołu i przysługuje mu ustawnicze prawo zastawu na dotyczącej nieruchomości.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 5. Stycznia 1896.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13. Stycznia 1896, L. 2236, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Mościska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Mościska na dalszy pobór ustawą z dnia 2. Marca 1887, Nr. 24. Dz. u. kr. przyznanych opłat gminnych od napojów spirytusowych w czasie od roku 1896 do końca 1901 roku, pod warunkami wymienionymi w powołanej wyżej ustawie z dnia 2. Marca 1887, Nr. 24. Dz. u. kr.

Opłaty jednak powyższe łącznie z krajowym dodatkiem konsumcyjnym, pobieranym na podstawie ustawy z dnia 15. Kwietnia 1894, Nr. 33. Dz. u. kr., nie mogą przekraczać przy palonych napojach spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwoty 11 ct. od stopnia alkoholu albo kwoty 11 zł. w. a. od hektolitra alkoholu, zaś przy innych napojach spirytusowych względnie słodzonych napojach spirytusowych kwotę 5 zł. 50 ct. w. a. od hektolitra.

Od opłaty powyższej wolną ma być wódka w tych wszystkich wypadkach, w których w myśl postanowień §. 6. ustawy z dnia 20. Czerwca 1888, Dz. pr. p. Nr. 95, wolną jest ona od podatku konsumcyjnego. Gminie Mościska nie przysługuje prawo żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych opłat za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 13. Stycznia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 7.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Stycznia 1896, L. W. 84.175, w przedmiocie zezwolenia gminie Monasterzyska na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Monasterzyska na

dalszy pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na czas od 1. Stycznia 1897 do końca Grudnia 1901.

Lwów, dnia 10. Stycznia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 8.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Stycznia 1896, L. 2837, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Kopyczyńce na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. ust. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Kopyczyńce na dalszy pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina, w czasie od roku 1896 do końca 1900 r.

Gminie Kopyczyńce nie przysługuje prawo żądać dodatku tego za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 16. Stycznia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Stycznia 1896, L. 3230, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlic na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 86. ust. z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Gorlic na dalszy pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od wina na czas od r. 1896 do końca 1900 r. z tem jednak zastrzeżeniem, że gminie miasta Gorlic nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 16. Stycznia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 10.

Ustawa

z dnia 15. Grudnia 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Golce, nowej gminy administracyjnej i katastralnej pod nazwą „Majdan“ w powiecie Niskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe w skutek rozparcelowania majętności tabularnych Golce, objęte wykazami hipotecznymi księgi gruntowej dla gminy katastralnej Golce, począwszy od porządkowej liczby 84 (osiemdziesiąt cztery) do liczby 420 (czterysta dwadzieścia) włącznie, dalej od liczby 422 (czterysta dwadzieścia dwa) do l. 426 (czterysta dwadzieścia sześć) włącznie, tudzież objęte spisem I., obejmującym dobro publiczne, oznaczone liczbami katastralnymi 1230, 1234 do 1239 włącznie i 2365, następnie parcela gruntowa l. kat. $2256/_1$, stanowiąca ekwiwalent gminy Jarocin i parcele gruntowe l. kat. 1530, 1531, 1532 i 1533, stanowiące ekwiwalent gminy Mostki, wreszcie następujące, dotąd w gminie katastralnej Golce położone, a to parcela bud. 87, parcela drogowa l. k. $1233/_2$, powstała z podziału parceli l. kat. 1233, oraz parcele gruntowe l. kat. 1262, 1259, 1260, 1261, 197, 198, 199, 201, 202, 203, 194, 195, 196, 191, 192, 193, 190, 189, 188, 187, 186, 185, 184, 183, 182, 181, 178, 177, 179, 174, 175, 176, 171, 172, 173, 170, 169, 168, 165, 166, 167, 164, 163, 162, 157, 158, 159, 180, $160/_1$, $160/_2$, $161/_1$, $161/_2$, 154, 155, 156, 152, 153, 151, 150, 149, 148, 147, 146, 145, 144, 143, 142, 141, 140, 139, 138, 137, 136, 127, 126, 123, 122, 121, 119, 118, 116, 117, 115, 114, 111, 112, 113, 110, 108, 107, 106, 1557, $2256/_2$, $2256/_3$, $2256/_4$, $2256/_5$, $2256/_6$, stanowić mają nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą „Majdan“.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 15. Grudnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 25. Lutego 1896. **Część II.**

Nr. 11.

U s t a w a

z dnia 21. Stycznia 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatu Horodenka do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatu Horodenka zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu w obec funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem obowiązku uiszczania corocznie przez lat 75 od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki, kwot potrzebnych na oprocentowanie po 4%, tudzież planem wskazane umorzenie sumy 231.287 zł. w. a., stanowiącej część kapitału zakładowego powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w art. I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacyą powiatową, a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 21. Stycznia 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 12.

U s t a w a

z dnia 21. Stycznia 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatu Kołomyja do pokrywania niedoborów lokalnej kolei żelaznej z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatu Kołomyja zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu w obec funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem obowiązku uiszczania corocznie przez lat 75 od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną z Delatyna na Kołomyję i Horodenkę do Stefanówki, kwot potrzebnych na oprocentowanie po 4%, tudzież planem wskazane umorzenie sumy 277.800 zł. w. a., stanowiącej część kapitału zakładowego powyższej kolei.

Art. II.

Kiedy i o ile obowiązek wymieniony w art. I. niniejszej ustawy ma być dopełnionym, określi osobna umowa między Reprezentacyą powiatową, a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 21. Stycznia 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 13.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 1. Lutego 1896, L. 9127.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1896 w Galicyi.

Lwów, dnia 1. Lutego 1896.

Sanguszko w. r.

C. i k. Komenda I.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Bochnia	Bochnia	1 Bochnia
		Kraków miasto	Kraków	16 Kraków
		Kraków okręg	Kraków	
		Wieliczka	Wieliczka	
		"	Dobczyce	
	1	"	Podgórze	
		Chrzanów	Chrzanów	1 Chrzanów
		"	Krzeszowice	8 Krzeszowice
13.	2	"	Jaworzno	3 Jaworzno 17 Kraków
		Gorlice	Gorlice	1 Gorlice
			Biecz	8 Biecz
		Grybów	Grybów	11 Grybów
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	18 Nowy Sącz
	1	Limanowa	Limanowa	
20.		Nowy Targ	Nowy Targ	
		Biała	Oświęcim	1 Oświęcim
			Biała	5 Biała
	1	Żywiec	Żywiec	16 Żywiec 1 kwietnia powrót
		Myślenice	Maków	1 Maków
			Jordanów	5 Jordanów
			Myślenice	10 Myślenice
		Wadowice	Kalwarya	17 Kalwarya
			Zator	23 Zator
56.	2		Wadowice	28 Wadowice
		Brzesko	Brzesko	1 Brzesko
			Wojnicz	11 Wojnicz
		Dąbrowa	Dąbrowa	17 Dąbrowa
	1	Tarnów	Tarnów	28 Tarnów
		Jasło	Jasło	1 Jasło
57.	2	Pilzno	Brzostek	18 Brzostek
			Pilzno	22 Pilzno 29 powrót

korpusu w Krakowie.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 13, 14, 16.		
	17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26,		
	27, 28, 30, 31.	1, 8, 9, 10	
12 Wieliczka		13, 14, 15, 16, 17.	
18 Dobczyce		20, 21, 22, 23	
24 Podgórze 30 powrót Kraków		25, 27, 28, 29, 30.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7		
	9, 10, 11, 12.		
	14, 16.		
	2, 3, 4, 5, 6, 7.		
	9, 10, 11.		
	12, 13, 14, 16, 17, 18.		
	19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 28 30, 31.	1, 8.	
9 Limanowa		10, 11, 13, 14, 15 16, 17, 18, 20	
21 Nowy Targ 1 maja Nowy ącz		2 23, 24, 25, 27 28, 29, 30	
	2, 3, 4.		
	6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16.		
	17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 16, 27, 28, 30, 31.		
	2, 3, 4.		
	6, 7, 9.		
	11, 12, 13, 14, 16.		
	18, 19, 20, 21, 22.		
	24, 26, 27.		
	30, 31.	1, 8, 9, 10, 11.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10.		
	12, 13, 14, 16.		
	18, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27,		
	30, 31.	1, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17.		
	19, 20, 21.		
	23, 24, 26, 27, 28.		

C. i k. Komenda X.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Kałusz	Kałusz	12. Rożniatów
		Dolina	Rożniatów	17. Dolina
			Dolina	23 Bolechów
			Bolechów	29 Stryj
		Stryj	Stryj	
			Skole	
		Żydaczów	Mikołajów	
9.	1		Żydaczów	
		Brzozów	Dynów	5. Brzozów
			Brzozów	14. 15. Bircza
		Dobromil	Bircza	21. Dobromil
			Dobromil	28. Przemyśl
		Przemyśl	Przemyśl	
10.	1		Krzywcza	
		Ropczyce	Ropczyce	9. Dębica popoł.
			Dębica	13. Mielec
	1	Mielec	Mielec	25 powrót
		Kolbuszowa	Kolbuszowa	13 Tarnobrzeg
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	31. Rzeszów
40.	2	Rzeszów	Rzeszów	
		Lisko	Ustrzyki dolne	6. Lisko popoł.
			Lisko	15. Krosno
		Krosno	Krosno	27. Rymanów popoł.
		Sanok	Rymanów	
45.	1		Sanok	
		Drohobycz	Drohobycz	18. Sambor popoł.
		Sambor	Sambor	
		Staremiasto	Staremiasto	
77.	1	Turka	Turka	

korpusu w Przemyślu.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2 3. 4. 5. 6, 7. 9. 10, 11.		
	13, 14, 16.		
	18. 19, 20, 21, 23		
	24, 26. 27, 28		
10. Skole	30, 31.	1, 8 9, 10	
17. Mikołajów		11, 13, 14. 15 16.	
22. Żydaczów		18, 20, 21.	
30 powrót popoł.		23, 24, 25, 27 28 29, 30.	
	2, 3, 4 5		
	6. 7. 9, 10, 11, 12. 13.		
	16. 17, 18, 19; 20.		
	23, 24, 26. 27.		
17. Krzywcza	30, 31.	1, 8, 9, 10, 11, 13 14, 15, 16.	
22 powrót		18, 20, 21.	
	2, 3. 4, 5, 6, 7, 9.		
	10. 11, 12.		
	14. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24		
	2. 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12.		
	14, 16. 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 28, 30.		
		1, 8, 9, 10, 11, 13. 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22. 23, 24 25.	
	2, 3, 4, 5, 6.		
	7, 9, 10, 11, 12, 13, 14.		
	16, 17, 18, 19, 20. 21, 23, 24, 26, 27.		
2. Sanok	28, 30, 31.	1.	
		8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18.		
7. Staremiasto	19, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 28, 30, 31.	1.	
15. Turka		8, 9, 10, 11, 13, 14,	
24 powrót		16, 17, 18, 20, 21 22, 23.	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Rawa	Rawa	15. Krakowiec
		Jaworów	Krakowiec	20. Jaworów
			Jaworów	29. Gródek
	1	Gródek	Gródek	
			Janów	
		Mościska	Sądowa Wisznia	
			Mościska	
89.	2	Rudki	Rudki	12 powrót
		Nisko	Nisko	12. Cieszanów
		Cieszanów	Cieszanów	19. Lubaczów
	1		Lubaczów	28. powrót
		Łańcut	Leżajsk	8. Łańcut
			Łańcut	21. Jarosław popoł.
90.	2	Jarosław	Jarosław	
			Sieniawa	

C. i k. Komenda XI.

		Trembowla	Trembowla	1 Trembowla
		Skałat	Skałat	12 Skałat
		Tarnopol	Tarnopol	25 Tarnopol
			Mikulińce	
15.	1	Zbaraż	Zbaraż	
		Śniatyn	Śniatyn	2 Sniatyn
		Kołomyja	Kołomyja	27 Kołomyja
24.	1	Kosów	Kosów	
		Lwów miasto	Lwów	
		Lwów powiat		
		Żółkiew	Żółkiew	
30.	1	Sokal	Sokal	

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 3, 4. 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14.		
	16, 17, 18, 19.		
	21, 23, 24, 26, 27, 28.		
9 Janów	30, 31.	1, 8.	
16 Sądowa Wisznia		10, 11, 13, 14, 15.	
22 Mościska popoł.		17, 18, 20, 21, 22.	
30 powrót popoł.		23, 24. 25, 27, 28, 29, 30.	
	2. 3, 4, 5, 6. 7. 9 10, 11.		
	2, 3, 4. 5. 6, 7, 9, 10, 11.		
	13, 14, 16, 17. 18.		
	20, 21, 23, 24, 26, 27.		
	2, 3, 4. 5, 6, 7.		
	9, 10, 11, 12. 13, 14, 16, 17, 18. 19. 20, 21.		
9. Sieniawa	23, 24, 26, 27, 28, 30, 31.	1, 8.	
15. powrót		10, 11, 13, 14	

korpusu we Lwowie.

	2, 3, 4. 5. 6, 7, 9, 10, 11.		
	13, 14. 16, 17. 18, 19, 20, 21, 23, 24		
	26, 27. 28, 30, 31	1, 8, 9, 10. 11.	
13 Mikulińce		14, 15, 16, 17.	
18 Zbaraż 29 powrót		20, 21. 22, 23, 24 25. 27. 28, 29.	
	3, 4, 5, 6. 7, 9, 10, 11, 12. 13, 14.		
	28. 30, 31.	1, 8, 9, 10, 11, 13. 14, 15. 16, 17 18.	
19 Kosów 30 powrót		20, 21, 22, 23, 24. 25. 27, 28, 29.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7. 9, 10, 11, 12, 13, 14.		
	16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24. 26, 27, 28, 30, 31.		
7 Żółkiew		8, 9, 10, 11, 13. 14 15. 16	
17 Sokal 1 Maja powrót		18, 20, 21. 22, 23 24, 25, 27, 28, 29, 30	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marca
		Rohatyn	Rohatyn	2 Rohatyn
	1	Bóbrka	Bóbrka	15 Bobrka 28 powrót
		Buczacz	Buczacz	1 Buczacz
		Podhajce	Podhajce	18 Podhajce
		Brzeżany	Brzeżany	
55.	2	Przemyślany	Przemyślany	
		Nadwórna	Nadwórna	1 Nadwórna
		Tłumacz	Tłumacz	10 Tłumacz
		Stanisławów	Stanisławów	23 Stanisławów
		Horodenka	Horodenka	
58.	1	Bohorodczany	Bohorodczany	
		Kamionka	Kamionka	1 Kamionka
		Złoczów	Zborów	15. Zborów
			Złoczów	21 Złoczów
			Założce	
80.	1	Brody	Brody	
		Husiatyn	Husiatyn	1 Husiatyn
		Czortków	Czortków	25 Czortków
		Zaleszczyki	Tłuste	
			Zaleszczyki	
		Borszczów	Mielnica	
95	1		Borszczów	

Lwów, dnia 1. Lutego 1896.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	3, 4. 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13. 14.		
	16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 27.		
	2, 3. 4, 5, 6. 7, 9, 10. 11, 12. 13, 14, 16, 17.		
	19. 20. 21, 23. 24, 26, 27, 28, 30, 31.		
1 Brzeżany		8, 9, 10, 11, 13. 14, 15. 16, 17, 18.	
19 Przemyślany, 30 powrót		20, 21, 22, 23. 24, 25, 27. 28. 29	
	2, 3. 4. 5, 6, 7, 9, 10.		
	11. 12. 13, 14, 16, 17, 18, 19. 20, 21, 23		
	24, 26, 27, 28, 30, 31.	1. 8, 9. 10, 11.	
12 Horodenka		13, 14, 15. 16, 17 18, 20, 21. 22.	
23 Bohorodczany 1 Maja powrót		24. 25, 27, 28, 29 30.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14.		
	16. 17. 18, 19, 20, 21.		
	23, 24, 26. 27. 28, 30, 31.	1. 8. 9, 10, 11.	
12 Załoźce		13, 14, 15. 16. 17	
18 Brody 1. Maja powrót		20, 21. 22, 23, 24 25. 27. 28, 29, 30.	
	2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13.		
	26, 27, 28, 30, 31.	1, 8.	
8. Tłuste		9, 10, 11.	
12. Zaleszczyki		13, 14. 15, 16.	
17. Mielnica		18, 20, 21. 22.	
23 Borszczów 1 Maja powrót		24, 25, 27, 28, 29. 30.	

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 25. Marca 1896. **Część III.**

Nr. 14.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. Grudnia 1895, L. 36.475, tyczące się cennika lekarstw na rok 1896. (Dz. ust. p. Nr. 187).

Od dnia 1. Stycznia 1896 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1896 do farmakopei austryackiej z roku 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni, począwszy od dnia 1. Stycznia 1896, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, (Dz. ust. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, względnie zmiany i uzupełnienia tegoż, zawierające rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Grudnia 1892, (Dz. ust. p. Nr. 222), tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, zatrzymują moc obowiązującą.

Uwidocznione w cenniku leków, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu wydane wyszczególnienie oficynalnych artykułów leczniczych, ma służyć za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z 17. Września 1883, (Dz. ust. p. Nr. 152) i z 17. Czerwca 1886, (Dz. ust. p. Nr. 97).

Badeni w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Grudnia 1892, tyczące się cennika lekarstw na rok 1893. (Dz. ust. p. Nr. 222).

Od dnia 1. Stycznia 1893 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1893 do farmakopei austryackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem

wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. Stycznia 1893, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowień §§. 5, 6, 12, 13 i 15, które opiewać mają:

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę: *„ne repetatur“* i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą *„ne repetatur“* nie jest dozwolone.

§. 12.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1891, (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 13. niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi dwa centy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko jeden cent.

Należytość wynoszącą mniej niż cent, wolno przy taksowaniu liczyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy w tym wypadku, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czyto publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem kwotę taksy cyframi a przy pierwszem taksowaniu także ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości, także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze, a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, tyczące się cennika lekarstw na rok 1890. (Dz. u. p. Nr. 191).

Od dnia 1. Stycznia 1890 obowiązuje „Cennik lekarstw na rok 1890 do VII. wydania farmakopei austryackiej“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. Listopada 1885 (Dz. u. p. Nr. 167), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, traci moc swoją, a miejsce jego zająć mają następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, obowiązującego od dnia 1. Stycznia 1890 i zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107) i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei wpadającem w oczy (tłustem) pismem, a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wtedy tylko sprzedawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjęte są w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedzi, o ile artykuły te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie naczynie opatrzone ma być wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzania“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20% całej ilości mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazówek recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są najwyższe dawki środków lekarskich, w III. tablicy VIIgo wydania farmakopei austryackiej z roku 1889 przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek najwyższych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

§. 5.*).

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe. nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. Grudnia 1892, (Dz. u. p. Nr. 222).

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, ma to uczynić aptekarz*).

§. 6**).

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę *ne repetatur* i aptekarzowi nie wolno wydawać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopije recept i kopijowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopijowania wymagają, n. p. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń i t. p., w którym to jednak razie powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony i aptekarz winien go swoim podpisem potwierdzić.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem *cito* lub *statim*, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, oznaczającym jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać.

Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp., jakoteż dla ubogich, tudzież gdy strony

---

*) Rozporządzeniem z 19. Stycznia 1890, L. 1169 przypomniało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, że przy zastosowaniu tego postanowienia, wydanego w zamiarze zapobieżenia zamianie leków i innym niewłaściwościom, każdy aptekarz obowiązany jest do zupełnego zachowania tajemnicy i do najbardziej względnego zachowania się w obec publiczności.

**) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. Grudnia 1892, (Dz. u. p. Nr. 222).

wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej, lekarz dopisze w recepcie: *fiat expeditio simplex.*

§. 11.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tej cenie bez względu na ilość, za lekarstwa zaś wymienione z podwójną lub potrójną ceną liczyć się ma przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak wskutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę.

§. 12*).

Przy taksowaniu wolno należytość wynoszącą mniej niż cent policzyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13*).

Za *Aqua communis* w jakiejkolwiek ilości policzyć można jeden cent, wyjąwszy, gdy jest użyta na odwary i nalewy.

§. 14.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, napisać należy w recepcie przy taksowaniu, jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w postaci kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Za jeden gram liczy się 20 kropli tłuszczów, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli wszystkich olejków eterycznych, eteru octowego, eteru zwyczajnego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono lekarstwo w aptece czy to publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed jego wydaniem kwotę taksy

*) Zmieniony poprzód podanem rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 14. Grudnia 1892, (Dz. ust. p. Nr. 222).

cyframi wyraźnie z wyszczególnieniem, ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, flaszki, pudełka i t. p.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze.

§. 16.

Wolno wydać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej, ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej, powinny być tejże niewątpliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a waga też nie może być mniejsza.

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 17.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których nie ma w farmakopei, winny Władze administracyjne postępować w przypadkach ich decyzyi poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1890.

§. 18.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek ustanawia się dla aptek po 10 centów za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§. 19.

Ceny przedmiotów służących do bandażowania, a do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie, do cennika lekarstw dołączonym; nie podlegają one także zniżeniu procentowemu.

§. 20.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa w jednej z najbliższych aptek, i wykazać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia, ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona. Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 21.

Do lekarstw dla zwierząt ustanowiony jest osobny cennik,

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytości podług cennika lekarstw dla ludzi.

§, 22.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 100 zł., lub aresztem aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. Września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 23.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące, a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Taaffe w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889, L. 10134, tyczące się VII. wydania farmakopei austryackiej, obowiązującej we wszystkich Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. (Dz. u. p. Nr. 107).

Z powodu wyjścia nowego wydania farmakopei austryackiej pod tytułem „Pharmacopea austriaca. Editio septima. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1889“, rozporządza się co następuje:

We wszystkich aptekach publicznych i domowych wydawać należy lekarstwa, począwszy od dnia 1. Stycznia 1890 według przepisów tej nowej farmakopei.

Przeto winny wszystkie apteki poczynić potrzebne przygotowania i zaopatrzyć się w egzemplarz tego nowego wydania farmakopei.

Również w każdej aptece domowej lekarza lub chirurga znajdować się powinien egzemplarz farmakopei.

Wszyscy urzędnicy zdrowia, praktykujący lekarze, chirurdzy i weterynarze, jakoteż aptekarze, winni obznajomić się dokładnie z jej osnową i odpowiednio postępować.

Władze administracyjne winny jeszcze osobno podać w sposób stosowny polecenie niniejsze do wiadomości osób stanu lekarskiego i aptekarzy.

Normae et regulae generales w języku łacińskim, umieszczone na czele tekstu farmakopei, zawierają następujące przepisy, które ogłaszają się niniejszem gwoli powszechnego zastosowania.

Przepisy i prawidła ogólne.

§. 1.

Apteki obowiązane są mieć w zapasie i wydawać leki do farmakopei przyjęte w takiej jakości, żeby całkowicie odpowiadały przepisom farmakopei.

Ze względu, że w aptekach na prowincyi odbyt jest bardziej ograniczony, upoważnia się Władze administracyjne krajowe do sporządzenia i ogłoszenia wykazu tych przedmiotów farmakopei, które także apteki na prowincyi powinny mieć zawsze w zapasie.

§. 2.

O ile farmakopea co do wyrabiania pewnych przetworów, podaje szczegółowe przepisy, przetwory te należy przerabiać i wydawać ściśle według tych przepisów.

§. 3.

Leki farmakopeą nie objęte, przez lekarzy jednak niekiedy zapisywane i dla tego w aptekach trzymane w zapasie, powinny również być najlepszej jakości, niefałszowane i wolne od wszelkich nieczystości. Leki te nie oficynalne przechowywać należy i wydawać z taką samą starannością, jak zawarte w farmakopei a które podobne są do nich ze skutków, które sprawiają.

Leki tego rodzaju i wyroby lecznicze nowo w obrót wprowadzone do celów lekarskich, jeżeli skuteczność ich jest jeszcze niepewna i doświadczeniem

klinicznem nie wypróbowana, wydawać wolno tylko na podstawie recepty lekarza do praktykowania uprawnionego*).

§. 4.

W tablicy IV. dołączonej do farmakopei, wymienione są leki, które wolno wydawać tylko na receptę upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza. Leki te, oznaczone dotychczas †, uwidocznione są w tekście farmakopei drukiem w oczy wpadającym.

§. 5.

Leki wymienione w tablicy III. farmakopei, wydawać wolno tylko za receptą lekarską, a tylko wtedy w ilości przewyższającej dawkę najwyższą w tablicy podaną, gdy lekarz obok zapisanej ilości wagi położy wykrzyknik(!).

§. 6.

Gdy lekarz, zapisując środek, który w aptekach trzymany jest tak w stanie surowym jak i w oczyszczonym czyli rektyfikowanym, okoliczność tę pomija, wydawać należy zawsze środek oczyszczony lub rektyfikowany.

Podobnież, jeżeli się znachodzą leki o rozmaitym stopniu koncentracyi lub tęgości a w recepcie stopień koncentracyi nie jest bliżej określony, wydać zawsze należy lek w postaci łagodniej działającej i rozcieńczonej.

§. 7.

Leki, wymienione w tablicy I., przechowywać należy w szafie dającej się zamknąć, te zaś, które wymienione są w tablicy II., oddzielnie od innych leków.

---

*) Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. Lipca 1889 do l. 10.134, odnoszą się te postanowienia także do wszystkich nowych leków przeciwgorączkowych (antipyretica) jakoto: Antifebrin, Antipyrin, Kairin, Phenacetin, Pyridin, Resorcin, Thallin etc. jak również do leków nasennych (hypnotica) jak: Paraldehyd, Sulfonal etc. i c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzegło sobie dalsze zarządzenia co do zmiany przepisów ograniczających handel tymi środkami leczniczymi.

Ponieważ wymienione środki tylko w celach leczniczych są używane, przeto zwrócono uwagę w powyższem rozporządzeniu, że w myśl §. 3 i 5 rozp. minister. z dnia 17. Września 1883, Dz. u. p. Nr. 152, wzbronioną jest drobna sprzedaż tychże środków stronom w sklepach, a jedynie handel hurtowny tymi lekami między producentami, fabrykantami, handlarzami i aptekarzami jest dozwolony.

§. 8.

Przyrząd odczynnikowy powinien być zawsze kompletny i utrzymywany w dobrym stanie.

§. 9.

Do oznaczania stopnia ciepłoty używać należy termometru z podziałką 100 stopniową systemu Celsiusza.

§. 10.

Ciężar gatunkowy, w farmakopei przepisany, oznaczać należy przy ciepłocie 15° C.

§. 11.

Każda apteka powinna mieć zawsze w zapasie następujące przedmioty, potrzebne do niesienia pomocy chirurgicznej i pielęgnowania ran według metody antiseptycznej:

Katgut,
opaski kalikotowe,
jedwab karbolizowany,
gazę karbolową (mul.),
gazę jodoformową,
gazę białą (hydrophiles),
watę Brunsa,
papier gutaperchowy,
batyst Billrotha,
sączki karbolizowane.

§. 12.

Ponieważ wiele przetworów do nowego wydania farmakopei wciągniętych, różnią się znacznie od podawanych w poprzednich wydaniach, wkłada się na lekarzy, chirurgów i weterynarzy praktykujących, obowiązek, żeby ze szczególną bacznością przepisywali te leki, co do których zaszła zmiana pod względem tęgości lub składu.

Najważniejsze zmiany wymienione są w przedmowie do farmakopei.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

Z odwołaniem się do postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się siódmego wydania farmakopei austryackiej, jakoteż do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczącego się cennika lekarstw na tejże farmakopei opartego, wydają się zamieszczone poniżej postanowienia, według których lekarze i aptekarze postępywać mają przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

§. 1.

Lekarze, którzy na koszt państwa lub funduszu publicznego, przez Rząd administrowanego, zapisują lekarstwa lub opatrunki, tudzież aptekarze, którzy je wydają, winni obznajomić się dokładnie z cenami w obowiązującym cenniku lekarstw podanemi a tyczącemi się tak leków jak i robót aptekarskich i naczyń, i — o ile co do pewnych zakładów nie istnieją lub nie będą wydane szczególne przepisy wyjątkowe — trzymać się postanowień następujących.

§. 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze zwyczajnie do leków i obwiązek zawartych w obowiązującej w tym czasie farmakopei i w wydanym na ówczas cenniku lekarstw. Wyjątkowo dozwolone zapisywanie leków nieofficyalnych należy w krótkości usprawiedliwić w recepcie lub w rachunku aptekarskim, który podpisać ma także i lekarz.

§. 3.

Leki, dla których farmakopea nie podaje przepisu przyrządzania, zapisywać należy za każdym razem według zasad farmacyi.

§. 4.

Lecząc pewną chorobę, zapisywać wolno tylko koniecznie potrzebne leki i opatrunki, to zaś, co się zapisuje, powinno być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze tak pod względem środków jak i postaci lekarstwa. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa lub więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy.

§. 5.

Sole w wodzie rozpuszczalne jak *kalium bromatum*, *kalium chloricum*, *kalium jodatum*, *natrium hydrocarbonicum* itd., o ile pod względem lekarskim nie zachodzi żadna obawa, zapisywać należy tylko za pierwszym razem w rozczynie; w razie powtarzania lekarstwa, zapisywać należy w odpowiedniej ilości tylko samą sól (w jej właściwej postaci), którą rozpuścić ma w wodzie sam chory lub osoba, która go pielęgnuje, a naczynie z pierwszej ordynacyi pozostałe służyć ma za miarę ilości wody, potrzebnej do zrobienia rozczynu.

§. 6.

Środki, które już w małych dawkach skutecznie działają, jeżeli zapisanie ich rozczynu jest niemożebne lub nie odpowiedziałoby celowi, a natomiast zapisanie ich w postaci proszku okazuje się najwłaściwszem, zapisywać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki; zapisując zaś proszki ze środków, które działają dopiero w większych dawkach, unikać należy ile możności dzielenia na osobne dawki.

§. 7.

Dodatek cukru, gdy proszki są podzielone, nie powinien wynosić więcej nad 0·5 na poszczególną dawkę.

Cukru samego nie wolno z apteki zapisywać.

§. 8.

Dla pokrycia lub polepszenia smaku lekarstwa, wolno zapisywać do proszków opłatki bezbarwne, do lekarstw zaś płynnych na ilość aż do 200·0 gramów płynu najwięcej 20·0 gramów syropu lub *mel depuratum*.

Dodawanie cukru we właściwej postaci lub *extractum liquiritiae* nie jest dozwolone. Również nie wolno dodawać do leków mocno gorzkich jak np. do chininy środków osładzających w dawkach nie pozwalających spodziewać się istotnego polepszenia smaku.

§. 9.

Podobnie jak proste rozczyny, tak samo napoje, nalewy i napary środków, które w cenniku lekarstw nie są tłustemi czcionkami wydrukowane, tudzież kataplazmy i gorczyczniki, powinny być robione ile możności nie w aptece, lecz w domu chorego przez jego krewnych lub posługaczów, według wskazówek lekarza.

Rozczyny najpospolitszych środków odwietrzających, które w szpitalach używane są w większych ilościach, z wyjątkiem tych, które wymienione są w tablicy I. farmakopei, powinny być tamże sporządzone przez posługaczy pod dozorem lekarza.

§. 10.

Plastry mogą być w aptece tylko wtedy rozsmarowane, gdy tego ani sam chory ani otaczające go osoby zrobić nie mogą. W szpitalach używać należy do tego posługaczy.

§. 11.

Na okłady używać należy zwyczajnie tylko wody.

Do zrobienia katapalazmów zapisywać należy tylko mąkę z makuchów lnianych — *farina placentae lini.*

§. 12.

Używanie pijawek ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby.

§. 13.

Jeżeli te same lekarstwa i w tych samych godzinach ordynacyjnych są potrzebne w sali szpitalnej, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi a ilość sztuk głoskami.

§. 14.

Przy powtarzaniu lekarstwa, należy z zasady przepisać nową receptę; jeżeli lekarz ordynujący uzna za potrzebne zarządzić powtórzenie bez żadnej zmiany takiego lekarstwa, którego recepta, w myśl §. 7. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) została w aptece odkopijowana, wtedy można zarządzić wydanie ponowne dołożeniem daty i podpisu.

§. 15.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane w myśl istniejących przepisów ogólnych — rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. Grudnia 1889, §§. 4. i 5. — wyraźnie i czytelnie a recepta powinna być podpisana, iżby nie mogła powstać żadna wątpliwość ani co do środka, ani co do ilości, ani też co do osoby lekarza ordynującego.

§. 16.

Przy taksowaniu sporządzonego lekarstwa trzymać się należy ściśle postanowień §§. 14. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889.

§. 17.

Co do naczyń (flaszek, słoików, pudełek) wolno (§. 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889) liczyć tylko najtańsze z podanych w cenniku lekarstw.

Do lekarstw, które można wydawać w torebkach papierowych, tylko takich torebek używać należy.

§. 18.

Nie wolno liczyć należytości za flaszki i słoiki, jeżeli naczynie z poprzedniej ordynacyi pozostałe, odniesiono do apteki należycie oczyszczone. Lekarze winni czuwać nad tem, żeby naczynia były ponownie używane i w tym celu dopisywać mają na recepcie: *ad vitrum, adlatum.*

§. 19.

Lekarze odstępujący w ordynacyach swoich od przepisów powyższych, jeżeli tego odstąpienia gruntownie nie usprawiedliwią, zniewalani będą do zwrotu naddatków, których przyczyną była ich recepta.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy z polecenia lub z wiedzą właściwej Władzy są zastępcami stale mianowanych lub remunerowanych lekarzy.

Wykroczenia służby aptekarskiej przeciwko przepisom o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw karane będą w myśl §. 22. rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191.).

§. 20.

Według postanowień powyższych, które mają na celu oszczędzanie ile możności funduszów państwa, przeznaczonych na publiczną opiekę nad cho-

rymi lub funduszów, którymi Rząd zawiaduje, postępować mają lekarze i aptekarze także przy zapisywaniu i wydawaniu leków w służbie opieki publicznej nad chorymi ubogimi, tudzież gdy sprawują obowiązki w szpitalach i zakładach humanitarnych, będących pod zarządem krajów lub gmin, jakoteż przy zapisywaniu i wydawaniu lekarstw dla członków kas chorych, według ustawy z d. 30. Marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 33) urządzonych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile Wydziały krajowe, gminy lub inne uprawnione administracye owych zakładów tego zażądają.

Taaffe w. r.

Zasady do obliczania cen ustanowionych w cenniku leków.

§. 1. Przy oznaczaniu ceny według cenników, podanych przez materyalistów, następujące ilości służyć mają za podstawę do obliczenia:

3000 gr.
1000 „
500 „
100 „
50 „
10 „
1 „

jednakże tylko następujące ilości uważać należy w cenniku leków jako ustanowione ciężary:

1000 gr.
100 „
10 „
1 „
0·10 „
0·01 „

2. Dla towarów leczniczych (dla materyałów surowych, przeznaczonych do sporządzania leków) należy oznaczyć cenę normalną, co się uskutecznia w ten sposób, że na podstawie cen, jakie materyaliści podają dla pojedyńczych artykułów w swych cennikach, obliczyć należy cenę średnią, która będzie normalną. Do tego użyć należy cenników przynajmniej czterech firm (wiedeńskich).

3. Jeżeli jeden i ten sam artykuł pojawia się w handlu w kilku gatunkach, to w celu oznaczenia jego ceny należy wybrać ten gatunek, który odpowiada wymaganiom farmakopei; jeżeli zaś w farmakopei oznaczono dwa lub więcej gatunków tego samego artykułu jako nadające się do użytku lekarskiego, to jeżeli ceny pojedynczych gatunków są różne, należy oznaczyć cenę gatunku obok dokładnego opisania takowego.

4. Do tak uzyskanej normalnej ceny materyałów, należy dodać odsetki, a mianowicie przy artykułach o jednej cenie jednostkowej w cenniku 50%,

przy artykułach zaś, dla których w cenniku podano dwie albo według okoliczności nawet trzy ceny jednostkowe, doliczyć należy, stosując do stopy wyższej, 25%, w razie zaś uwzględnienia stopy najwyższej tylko 15%.

Oznaczenie ilości, aż do której dozwolono doliczać 50%, zastrzeżonem jest komisyi, której powierzono obliczenie cen jednostkowych, jednakże służyć tu ma w ogóle za zasadę ta ilość, w jakiej zwykle na jednej recepcie dotyczący lek przepisanym bywa.

Dodatek 15% przyznać należy w każdym razie wtenczas, jeżeli cała ilość przyjęta za zasadę dla ustanowienia ceny, umieszczoną jest w cenniku jako jednostka.

5. Za wszystkie surowe artykuły i chemiczne przetwory, które znajdują się w handlu i nie dadzą się bezpośrednio użyć jako leki, należy oprócz dodatku odsetkowego doliczyć także kwotę, która przypada w myśl postanowienia pod 7 za czynności w laboratoryum, a mianowicie za przeprowadzenie artykułów do stanu, w jakim go ekspedyować można jako lek, a zatem za rozdrobienie, oczyszczenie, mundowanie, osuszenie lub przekrystalizowanie itp.

Przy artykułach, które farmakopea każe badać pod względem dobroci, należy doliczyć nadto w myśl punktu 7 i 14 koszta badania.

6. Przy tych artykułach, które z powodu swych własności wymagają opakowania w naczynia szklanne albo gliniane, przysłuża prawo doliczania do powyższych kosztów (za odsetki, badanie i robotę) także następujących należytości, zwłaszcza, jeżeli przy cenie artykułu u materyalisty nie wliczono już zarazem wyraźnie należytości za opakowanie:

za naczynie szklanne albo tygiel		aż włącznie do	100 gr.	5 ct.
„ „ „ „ „	nad 100	„ „ „	500 „	10 „
„ „ „ „ „	„ 500	„ „ „	1000 „	15 „
„ „ „ „ „	„ 1000	„ „ „	2000 „	20 „

7. Za roboty podjęte w laboratoryum, już to w celu zbadania i przysposobienia materyałów surowych, albo w celu sporządzenia farmaceutycznych przetworów, należy się farmaceucie za godzinę 40 ct., służącemu (laborantowi) zaś 16 ct.

8. W celu ustanowienia ceny, należy przy każdym środku leczniczym po sumiennem rozważeniu oznaczyć tę ilość każdego artykułu leczniczego, która po przedsięwziętym rozbiorze i po wykonaniu roboty z uwzględnieniem utraty przy wydawaniu, ma być przyjętą jako pozostałość, a tem samem jako punkt wyjścia do obliczenia.

9. Dla ustanowienia ceny tych artykułów leczniczych, których sposób przyrządzania zawarty jest w farmakopei, należy przestrzegać powyżej wyszczególnionych wskazówek, przyczem szczególniej na to baczyć należy, aby przy przetworach stosownie do ich rozmaitych ilości, w cenniku różnemi cenami oznaczonych, doliczono przy obliczaniu mniejszych dawek 50% przy obliczaniu większych dawek tylko 25%, względnie zaś 15% do normalnej

ceny surowego artykułu. W celu zmniejszenia ceny drugiej, względnie trzeciej (wyższej) jednostki ciężaru, należy tam, gdzie przepis farmakopei tylko małą ilość przetworu farmaceutycznego obejmuje, brać dwu- lub trzykrotną taką ilość jako podstawę do obliczenia, przyczem jednak jak to samo z siebie wynika, obniżyć trzeba stosowne dodatki za robotę asystenta i laboranta, za opał i zużytkowanie przyrządów, obliczając te dodatki dla większej ilości według spotrzebowania, nie zaś podwójnie lub potrójnie. Zastosować to należy przedewszystkiem przy tych artykułach, które same stanowią część składową innych przetworów farmaceutycznych i dla tego też wyrabiane bywają w większej ilości.

10. Za węgle potrzebne do przyrządzenia artykułów leczniczych, wymienionych w punkcie 9., potrącić należy należytość według ceny kupna, zwiększoną o 10% z powodu utraty.

11. Jeżeli do przyrządzenia tych artykułów leczniczych (punkt 9.) te same naczynia mogą być kilkakrotnie użyte, to należy jako odszkodowanie za zużycie odpowiednią kwotę policzyć; jeżeli tylko raz dadzą się użyć, rachować należy za nie cenę kupna, jednakże bez doliczenia odsetek.

12. Jeżeli przy obliczeniu cen powstaje ułamek centa, to należy go policzyć za cały cent przy ilości aż do jednego gramu włącznie, przy większych zaś ilościach aniżeli jeden gram, ułamek ten odpada, jeżeli wynosi mniej niż 0·5; policzyć go zaś należy za cały cent, gdy wynosi więcej niż 0·5.

13. Za naczynia potrzebne do ekspedyowania leków (flaszki, słoiki, pudełka tekturowe i zasuwane) ułożyć należy osobny, o ile możności zupełny cennik, uwzględniający jakość i wielkość tych naczyń, przyczem za podstawę służyć mają cenniki dotyczących firm, przedłożone komisyi, do których cen jako wynagrodzenie z powodu stłuczenia lub innych strat 25% doliczyć należy.

14. Ze względu, że odczynniki przepisane farmakopeą służą do badań farmaceutycznych, obliczyć za nie należy cenę według cennika leków.

15. Za leki dla zwierząt ułożyć należy osobny cennik, przyczem do uzyskanej za surowy materyał normalnej ceny kupna doliczyć należy 25% jeżeli się rozchodzi o mniejszą, 15% jeżeli się rozchodzi o wiekszą ilość.

Jeżeli z pomiędzy artykułów leczniczych niektóre w cennikach materyalistów podane są stosownie do jakości z różnemi cenami, a podlejszy i tańszy gatunek przydatnym jest dla celów leczenia zwierząt, to należy go także w cenniku oznaczyć z dodatkiem: *secunda, cruda, communis.*

Zresztą zastosować należy przy lekach dla zwierząt punkta 1 do 3 i 5 do 12.

16. Ceny obowiązujących artykułów opatrunkowych umieścić należy w cenniku leków w osobnym spisie.

Uważać je należy jako artykuły handlowe i wyznaczyć za nie przeciętną cenę według cenników dotyczących firm krajowych i zagranicznych z doliczeniem 20%, tudzież podać przy każdym artykule dokładnie jego jakość, miarę i odsetkową zawartość.

Rozporządzenie

regulujące obrót artykułami leczniczymi ze względu na rozgraniczenie uprawnień między aptekami a innymi handlami, jakoteż ze względu na sprzedaż odręczną w aptekach:

a) **co do rozgraniczenia uprawnień między aptekami a innymi handlami.**

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. Września 1883,

tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Na zasadzie trzeciego ustępu §. 54. ustawy z dnia 15. Marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, rozporządza się we względzie rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, co następuje:

§. 1.

Przyrządzanie i sprzedaż lekarstw wszelkiego rodzaju i postaci według recepty lekarskiej zastrzeżone jest wyłącznie aptekarzom.

Lekarstw zrobionych podług recepty*), której w aptece niema i której przeto nie można lekarzom okazać, lub podług recepty, z której nie można poznać dokładnie ilości i jakości składników, nie wolno w ogóle nigdzie a więc i w aptekach trzymać na sprzedaż lub sprzedawać.

---

*) Według rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 23. Stycznia 1884, l. 18.659 świadectwa wydane przez zawodowych znawców, analityczne wyniki i t. p. niemogą być uznane za autentyczny dowód co do istoty takich przetworów, lecz muszą pochodzić od osób je wyrabiających.

Te przepisy przyrządzania mają ten cel, aby sprzedaży pewnych przetworów leczniczych odebrać cechę tajemnych środków leczniczych, których utrzymywanie na składzie i sprzedaż jest bezwarunkowo zabronioną, i aby wprowadzić kontrolę tożsamości sprzedawanych środków leczniczych przez porównanie ich ze środkami leczniczymi sporządzonymi podług przepisu przyrządzenia, osobliwie wtedy gdy tożsamość leczniczego środka drogą chemicznego rozbioru, farmakognostycznego i drobnowidzowego badania nie da się z całą pewnością oznaczyć.

Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrzych z 30. Listopada 1886, l. 21.099 wydano politycznym władzom krajowym wskazówki dotyczące badania przetworów lekarskich utrzymywanych na składzie w aptekach.

§. 2.

Trzymanie na sprzedaż i przedawanie przetworów farmaceutycznych, zrobionych czy to według przepisów, zawartych w austryackiej książce aptekarskiej (Pharmacopoea austriaca), czy według przepisów aptekarskich innych krajów, dozwolone jest tylko aptekom.

Wyjątek od tego zastrzeżenia stanowią tylko środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż środki do czyszczenia zębów, o ile nie są mięszaninami lekarskiemi, tudzież wody lekarskie naturalne i na wzór naturalnych sztucznie przyrządzone, wyroby zdrojowe i bandaże chirurgiczne wszelkiego rodzaju. Atoli sztucznie zrobione roczyny soli kopalnych w wodzie, które według jakości zewnętrznej wydają się wodami lekarskiemi naturalnemi, nie będąc na wzór tychże zrobione, wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać tylko w aptekach.

§. 3.

Trzymanie na sprzedaż i przedawanie materyałów, tudzież przetworów chemicznych, które używane bywają wyłącznie do celów lekarskich, zastrzeżone jest aptekom.

Przedmioty służące do celów nie tylko lekarskich lecz także technicznych, przypuszcza się do obrotu powszechnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustawowych.

§. 4.

Atoli co się tyczy przedmiotów, w §. 3-cim aptekom zastrzeżonych, Władze administracyjne rządowe upoważnione są stósownie do szczególnych potrzeb i stosunków obszaru administracyjnego za zezwoleniem ministerstw spraw wewnętrznych i handlu sporządzić i ogłosić spisy takich przedmiotów, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie także w innych handlach będzie dozwolone.

Zarazem zarządzone zostaną owe środki ostrożności, którym przedmioty przypuszczone do powszechnego obrotu, podlegają w drobnej sprzedaży ze względów policyjnych lub zdrowotnych.

Od zamieszczenia w tym spisie wyłączone są wszystkie takie przedmioty, których wydawanie z aptek podlega według przepisu szczególnym ostrożnościom lub ograniczeniom lub co do których słusznie obawiać się należy nadużycia lub wydawania mylnie zamiast nich środków gwałtownie działających.

§. 5.

Ograniczenia obrotu, przepisane w §§. 2 i 3 odnoszą się do drobnej sprzedaży. Postanowienia te nie będą stósowane do handlu hurtownego między producentami, fabrykantami, kupcami i aptekarzami. Względem obrotu trucizn, materyałów trucizny zawierających i przetworów zdrowiu szkodliwych, zatrzymują w zupełności moc swoję przepisy rozporządzenia z dnia 21. Kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie kwalifikują się do ukarania podług ustawy karnej powszechnej lub podług przepisów karnych ustawy przemysłowej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Z zaprowadzeniem rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy jednocześnie z ustawą z dnia 15. Marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), tracą moc dotychczasowe przepisy ustawowe, rozgraniczające prawa sprzedaży między aptekami a handlami materyałów i fabrykami chemicznemi.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. Czerwca 1886,

którem częściowo zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu uznały za potrzebne uzupełnić a po części zmienić rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, w sposób następujący:

§. 1.

Dla zapobieżenia mylnym wykładom oświadcza się, że wyjątki od przedmiotów, których sprzedaż zastrzeżona jest aptekom, w ustępie 2, §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) wyrażone, o ile wyjątki te tyczą się środków dyetetycznych i kosmetycznych jakoteż środków do czyszczenia zębów, tudzież bandażów chirurgicznych, obejmują wszelkie środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż wszelkie bandaże chirurgiczne jakiejkolwiek nazwy, nadto wszelkie rodzaje soków owocowych, wyskoków, esencyj, past, pastélek, pomad, plastrów i t. d., i że prawo sprzedawania tych przedmiotów o tyle tylko jest zastrzeżone aptekarzom, o ile są wyrobione według przepisów farmakopei.

§. 2.

Postanowienia §. 3 rzeczonego rozporządzenia ministeryalnego uzupełnia się jak następuje:

O uprawnieniu do sprzedaży materyałów lub przetworów chemicznych, służących do celów lekarskich, gdy jednoczesne techniczne używanie tychże a oraz zastrzeżone aptekarzom prawo sprzedaży daje powód do wątpliwości lub sporu, orzeka w danym razie po zasięgnięciu opinii znawców ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu.

§. 3.

W myśl §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) pozwala się na zasadzie wniosków Władz administracyjnych krajowych trzymać na sprzedaż i sprzedawać także w innych handlach prócz aptek, pod warunkami w dalszych paragrafach podanymi, następujące przedmioty, przeznaczone wyłącznie do celów lekarskich:

Absinthii herba,
Althaeae folia et radix,
Angelicae radix,*)
Arnicae rhizoma,
Asa foetida,
Auranti folia,
Calami aromatici rhizoma,*)
Calendulae flores,
Capilli Veneris herba,
Cassiae fistulae fructus,
Centaurii minoris herba,
Chamomillae vulgaris flores,

*) Według rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 8. Grudnia 1895 l. 20.587 (Dz. u. p. Nr. 188), także w gruboskproszkowanym stanie do celów weterynarnych.

Tem samem rozporządzeniem wciągnięto także folia *taraxaci* do wykazu artykułów wymienionych w §. 3.

Foeni graeci semen,*)
Gentianae radix,*)
Graminis rhizoma,
Hyssopi herba,
Inulae radix,*)
Imperatoriae rhizoma,*)
Iridis florentinae rhizoma,
Jaceae herba,
Lichen islandicus,
Liquiritiae radix,*)
Lycopodium,
Malvae flores et folia,
Manna,
Meliloti herba,
Melissae herba,
Menthae crispae folia,
Menthae piperitae folia,
Millefolii herba,
Oleum jecoris aselli,
Oleum lauri,
Ononidis spinosae radix,
Origani herba,
Papaveris Rhoeados flores,
Phellandrii aquatici semen,
Quassiae lignum,
Rhei radix,*)
Rosae flores,
Rosmarini folia,
Sambuci flores,
Scolopendrii herba,
Serpylli herba,
Spongia usta,
Tamarindi fructus,
Taraxaci radix,
Tiliae flores,
Trifolii fibrini herba,
Valerianae radix,*)
Verbasci flores.

§. 4.

Przemysłowców, którzy otrzymali konsens na zasadzie §. 16., l. 13 ustawy przemysłowej z dnia 20. Grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) a względnie na zasadzie §. 15. l. 14 ustawy z dnia 15. Marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), upoważnia się do objęcia w zakres przemysłu swego trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów, wymienionych w §. 5 niniejszego rozporządzenia.

§. 5.

Przedsiębiorcom handlu materyałów a w miejscach, gdzie handlu materyałów niema, także przedsiębiorcom innych handlów może Władza przemysłowa I. instancyi dać upoważnienie do trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów wymienionych w §. 3-cim niniejszego rozporządzenia.

Przy nadawaniu upoważnienia należy mieć na względzie stosunki i potrzeby miejscowe.

Celem uzyskania upoważnienia, ubiegający się winien udowodnić albo świadectwem instytutu publicznego, w którym towaroznawstwo jest wykła-

*) Obacz uwagę na str. 44.

dane, albo w braku tegoż, złożeniem egzaminu przed lekarzem powiatowym rządowym, że zdoła przerzeczone przedmioty niewątpliwie poznać i od siebie odróżnić.

§. 6.

Sprzedawcy obowiązani są trzymać na składzie przedmioty lekarskie w §. 3 niniejszego rozporządzenia przytoczone, tak w lokalu sprzedaży jak i w magazynach, oddzielnie od innych towarów, w stosownych naczyniach, chroniących je od pyłu i wszelkiego zanieczyszczenia, opatrzonych właściwymi i wyraźnymi napisami, zawsze tylko niezepsute i dobre.

Przedmioty roślinne wolno trzymać w zapasie i sprzedawać tylko nierozdrobione lub grubo pokrajane, żeby na pierwszy rzut oka można było poznać, czem są. Na opakowaniu powinna być napisana wyraźnie nazwa wydanego przedmiotu.

§. 7.

Władza przemysłowa utrzymywać ma wykaz lokalów sprzedaży i nadzorować je jak najostrzej (§. 8. lit. *a* ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870, (Dz. u. p. Nr. 68). Mianowicie lekarze urzędowi winni odbywać w nich niekiedy rewizye a przytem baczyć i na to, czy sprzedawcy trzymają się granic swego upoważnienia i czy zachowują ściśle przepisy powyższe.

§. 8.

Ze względu na szczególne stosunki, panujące w siedzibach gorączek w Przymorzu i Dalmacyi, upoważnia się c. k. namiestnictwa w Tryeście i Zadarze dozwalać przemysłowcom zaufania godnym trzymania na składzie i sprzedawania siarczanu chiny z aptek wziętego i w aptekach podzielonego na dawki po 0·5 i 1·0 grama.

Torebki, w których dawki te muszą być zachowywane, powinny być przez aptekarza zapieczętowane i opatrzone wyraźnymi napisami, podającymi dokładnie ilość dawki; nadto na obwinięciu powinna być wyrażona firma aptekarza, od którego dawki siarczanu chiny zostały nabyte.

Przemysłowiec, który uzyskał upoważnienie do wydawania siarczanu chiny, obowiązany jest nabywać go w sposób wyżej przepisany wyłącznie tylko z aptek i udowodnić, że go tak nabywa osobną książeczką poborczą, w której ilość nabytych dawek i czas nabycia ma być wyrażony i podpisem aptekarza potwierdzony.

§. 9.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają postanowieniom karnym, podanym w §. 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152).

§. 10.

Upoważnienia, dane na zasadzie §§. 5 i 8 niniejszego rozporządzenia, mogą być cofnięte przez Władzę, która dała upoważnienie, także w przypadkach nie przewidzianych w §. 9, jeżeli co do osoby, której dano upoważnienie, powstaną wątpliwości.

---

b) Co do sprzedaży odręcznej w aptekach.

Rozporządzenie Misterstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Marca 1884,

regulujące sprzedaż bez przepisu lekarskiego w aptekach publicznych.

Odnośnie do przepisów §§. 16 i 17 postanowienia kancelaryi nadwornej z dnia 3. Listopada 1808 L. 16.135, które wciągnięte zostały także do instrukcyj dla aptek, przez Władze krajowe wydanych i zrewidowanych, rozporządza się celem dokładniejszego oznaczenia tych leków, których w aptekach nie wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego, co następuje:

1. Następujące leki i przetwory, jakoto:

Aloë, Amylum nitrosum, Chloroformium, Euphorbium, Elaterium, Gutti, Ipecacuanha, Jalapa, Sabina, Scammonium, Syrupus Diacodii;

2. Wszystkie w farmakopei austryackiej „Editio sexta“ i w cenniku lekarstw † oznaczone środki lekarskie;

3. Wszelkie leki, które wprawdzie nie są oznaczone krzyżykiem w farmakopei i cenniku lekarstw, lecz wyszczególnione są w tablicy dawek nieprzekraczalnych, przydanej do cennika lekarstw na rok 1884, — wydawać wolno z aptek tylko za pisemnymi przepisami lekarzy i chirurgów, upoważnionych do wykonywania praktyki lekarskiej.

Podobnież wszelkie przetwory lekarskie, które stósownie do rozporządzenia z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tylko w aptekach

wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać, jeżeli w skład ich wchodzi jeden ze środków lekarskich, przytoczonych w powyższych ustępach, wydawać wolno tylko za przepisem lekarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Sierpnia 1884,

zawierające wyjaśnienie do rozporządzenia z dnia 14. Marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34), regulującego sprzedaż w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Ponieważ przepisy rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34), mianowicie względem wyłączenia pewnych lekarstw od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego, niewłaściwie zostały pojęte, przeto wydają się następujące wyjaśnienia do powyższego rozporządzenia:

1. Przerzeczone rozporządzenie nie tyczy się tych wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych, co do przyrządzania których niema szczególnych przepisów w farmakopei z r. 1869 a względnie w Dodatku do tejże z r. 1878 i które nie są oznaczone krzyżykiem ani w farmakopei, ani w obowiązującym pod tę porę cenniku lekarstw a oraz nie są podług nazw wymienione w wykazie dawek najwyższych do cennika lekarstw przydanym i przedmioty te nie są wyłączone od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Nie podlega więc bynajmniej zarzutowi wydawanie bez przepisu lekarskiego „Acetum i Oxymel Scillae, Emplastrum cantharidum, Oleum hyoscyami foliorum coctum, Spiritus sinapis, Pilulae laxantes, Pulvis Doveri, Trochisci Ipecacuanhae i Santonini“ i t. d., o ile przedmioty te zrobione są ściśle podług przepisów, które podaje „Pharmacopea austriaca editio VI“.

2. Również wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego kwas karbolowy i inne przedmioty w wykazie dawek najwyższych wymienione, np. *Cuprum sulfuricum, Zincum sulfuricum*, o ile nie mają być użyte jako lekarstwa, lecz bądź same, bądź rozpuszczone lub z czemś zmięszane, jedynie jako środek odwietrzający; jednakowoż naczynie powinno być opatrzone sygnaturą „Do odwietrzania“ o tem ich przeznaczeniu ostrzegającą.

3. Pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego chloroform w postaci maści lub balsamu; wszakże ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej niż 20 od sta całej mięszaniny.

4. Co do środków leczniczych nie wymienionych w farmakopei austryackiej, w cenniku lekarstw i w wykazie dawek najwyższych, trzymać się należy przy ich wydawaniu ściśle przepisów §§. 16. i 17. dekretu kancelaryi nadwornej z dnia 3. Listopada 1808, L. 16.135.

5. Do wydawania leków dla zwierząt, rozporządzenie ministeryalne z dnia 14. Marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34) nie stósuje się wcale.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Grudnia 1894,

zawierające postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §. 2 lit. *e)* ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) Ministerstwo spraw wewnętrznych, biorąc za podstawę opinię techniczną c. k. Najwyższej Rady zdrowia, uznaje za stosowne uregulować a względnie rozszerzyć upoważnienia dla aptekarzy pod względem odręcznej sprzedaży środków leczniczych, tudzież pod względem wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych, następującemi postanowieniami:

1. Upoważnienia nadane aptekarzom rozporządzeniami z dnia 14. Marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34) i z dnia 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) pod względem sprzedaży odręcznej wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych rozszerzają się w ten sposób, że pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego z aptek publicznych nie tylko wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wymienione w obowiązującem siódmem wydaniu farmakopei austryackiej z r. 1889, lecz także te, które zawierają trzy poprzednie wydania farmakopei austryackiej z wyjątkiem tych, co do których przepisy przyrządzenia zostały zmienione w obowiązującem VII. wydaniu onejże. tudzież tych, które w odnośnych wydaniach farmakopei austryackiej oznaczone są jako środki lecznicze, jakie wolno wydawać tylko na przepis lekarza.

Nadto pozwala się, żeby wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wyrabiane według przepisów aptekarskich podanych w obowiązujących farmakopeach państw europejskich a co do których rozporządzenia tutejsze nie wymagają przepisu lekarskiego, były w aptekach publicznych odręcznie sprzedawane.

Jednakże rzeczonych aptekarskich wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych krajowych i zagranicznych nie wolno wprowadzać w obrót pod żadnem innem, lecz tylko pod autentycznem aptekarskiem oznaczeniem.

O ile w obrocie aptecznym krajowych wytworów farmaceutycznych aptekarskich sprzedawane są także takie, które zawierają leki, same przez się wyłączone od sprzedaży odręcznej, n. p. *Pulvis Ipecacuanhae opiatus* i t. p., wolno wydawać je odręcznie tylko w takich dawkach pojedynczych i w takich ilościach całodziennych, żeby dawki dla dorosłych nigdy nie dochodziły aż do granicy oznaczonej w tablicy dawek maksymalnych i żeby dla dzieci były odpowiednio zmniejszane. Nadto przy sprzedaży tych ostatnich przedmiotów farmaceutycznych stosować należy odpowiednio obowiązujące postanowienia rozporządzeń do farmakopei i cenników lekarstw i zachowywać wszelkie ostrożności, potrzebne do zapobieżenia nadużyciom przy kupowaniu lekarstw.

2. Wydany rozporządzeniem z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) zakaz samowolnego kilkakrotnego wydawania lekarstw z apteki na receptę lekarską utrzymuje się w mocy obowiązującej; jednakże te wytwory lekarskie, które zanim rozporządzenie powyższe nabyło mocy prawa, wyrobione zostały jako przedmioty sprzedaży odręcznej według uwierzytelnionych dawniejszych, we własnem posiadaniu aptek zachowywanych recept lekarskich, jak również wytwory farmaceutyczne, służące zdawiendawna za środki ludowe, o ile nie zawierają materyałów od sprzedaży odręcznej wyłączonych, pozwala się także i nadal sprzedawać w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Atoli tak te jak i wszelkie inne wytwory farmaceutyczne w aptekach przyrządzone i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymane, wolno sprzedawać tylko pod takiem oznaczeniem, jakie ze względu na składniki i działanie okazuje się właściwem, iżby nie dawało powodu do mylnego rozumienia i nie wprowadzało w błąd.

Pod innemi a przeto nie właściwemi oznaczeniami nie wolno wydawać nawet doświadczonych lub aptecznych leków n. p. aptecznych „*Pillulae purgantes*“ (pigułek na przeczyszczenie) pod nazwą „Wiedeńskich pigułek świętej Elżbiety czyszczących krew“, *Spiritus Sinapis* (spirytusu gorczycznego) pod nazwą „Algophonu“ i t. p.

O ile dotychczas nie trzymano się tego zakazu przy wydawianiu poszczególnych przedmiotów sprzedaży odręcznej w handlu aptecznym, zastosować się należy do niego najpóźniej od dnia 31. Grudnia 1895.

3. Pozwala się aptekarzom sprzedawać specyfiki farmaceutyczne pod oznaczeniami odpowiedniemi do przepisów punktu 2-go i z wyraźnem na naczyniu umieszczonem wyszczególnieniem składu substancyi leczniczej, jakoteż z dokładnem zachowaniem przepisów, tyczących się handlu środków lekarskich.

Za specyfiki farmaceutyczne można jednak uważać tylko takie wytwory farmaceutyczne, w których istoty za środek lekarski uznane, jak n. p. *Balsamum Copaivae, Oleum Santali* i t. p., lub przetwory farmaceutyczne, n. p. *Extractum filicis maris, Extractum Cubebae* i inne przetwory farmaceutyczne

lub proste ich mięszaniny otrzymały tylko nową postać w sposobie przyrządzenia, która pod względem stosowania bardziej celowi odpowiada lub czyni lekarstwo znośniejszem dla zmysłów widzenia, powonienia, smaku, n. p. *Capsulae gelatinosae* lub *amylaceae*, Dragées, pigułki powleczone lakiem, klejem i t. p., rozczyny do wstrzykiwania sterylizowane, *Gelatinae medicatae*, *Suppositoria medicata*, *Sapones medicati* i t. p.

4. Wszelkie wytwory farmaceutyczne tych rodzajów, które w punktach poprzedzających są oznaczone, w aptece hurtownie przyrządzane i na sprzedaż przeznaczone, zapisywać należy w książce laboratorskiej, podając w niej czas i sposób przyrządzenia jakoteż ilość użytych składników i całego wytworu.

Każde naczynie zawierające odmierzoną dawkę wytworu farmaceutycznego w aptece zrobionego i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, opatrzone być powinno sygnaturą podającą firmę apteki, oznaczenie farmaceutyczne środka lekarskiego, cenę i według okoliczności prosty sposób użycia bez ordynacyi lekarskiej.

Każdą dawkę przetworu farmaceutycznego na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, gdy się ją stronie wydaje, opatrywać należy takimi samymi dopiskami na sygnaturze, jakich wymagają przepisy, tyczące się w ogóle wydawania lekarstw.

Ceny jednej dawki środków lekarskich w aptece w większej ilości wyrabianych, na dawki podzielonych i na sprzedaż w zapasie trzymanych, stosować należy do manipulacyj farmaceutycznych na większy rozmiar uskutecznianych a więc nie ceny taksy receptowej, ustanowionej za zrobienie oddzielne jednego lekarstwa, lecz zniżonej drogą obrachunku z wzięciem za podstawę cen hurtownych, czasu pracy i t. p. podług zasad powszechnych, według których obliczane są stopy cennika lekarstw.

W aptece znajdować się powinno szczegółowe obliczenie ceny każdego w mowie będącego wytworu farmaceutycznego, w tejże aptece sporządzanego i w zapasie trzymanego, uskutecznione podług przeciętnej ilości materyałów leczniczych naraz przetwarzanych, a Władza administracyjna ma rzetelność tego obrachunku sprawdzać.

5. Aptekarz winien utrzymywać zupełne, porządne wykazy wszystkich zapasowych, trzymanych w aptece na sprzedaż nie aptekarskich, krajowych, jakoteż wszystkich zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych, których autentyczne przepisy wyrobu stosownie do postanowienia §. 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. Września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) każdego czasu w aptece znajdować się powinny; wykazy te utrzymywać należy oddzielnie dla własnych wyrobów a oddzielnie dla przedmiotów zkądinąd sprowadzonych i okazywać je przy wizytacyi aptek, jakoteż na żądanie Władzy.

Nadto apteka powinna posiadać zbiór egzemplarzy winiet, przepisów użycia i t. p używanych przy sprzedaży tych wyrobów farmaceutycznych,

tudzież ogłoszeń i publikacyj wszelkiego rodzaju przez aptekę wydanych w interesie sprzedaży rzeczonych przedmiotów. ażeby na wezwanie urzędowe mogła je każdego czasu pokazać.

6. Władza administracyjna obowiązana jest nadzorować sporządzania i sprzedaży rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem odwołania się — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę administracyjną I instancyi.

Jeżeli Władza ta uzna, że nie może we własnym zakresie działania zabronić wyrobu i sprzedaży, przeciw czemu stronie odwołać się wolno, winna przesłać uwiadomienie Władzy administracyjnej krajowej.

Sprzedaż oznajmionego przedmiotu rozpocząć się może w aptece dopiero wtedy, gdy aptekarz otrzyma zawiadomienie urzędowe, że Władza administracyjna krajowa nie uznała za potrzebne zabronić wyrobu i sprzedaży tego przedmiotu.

Przy sprzedaży przedmiotu nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie, że gdyby kiedykolwiek dostrzeżonem zostało nie zgodne z przepisami postępowanie pod względem wyrobu i sprzedaży przedmiotu w mowie będącego, w takim razie, na podstawie zasięgniętej opinii Najwyższej Rady zdrowia, zabroni wyrabiania tego przedmiotu.

7. Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile do nich nie mają być stosowane postanowienia ustawy karnej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. Września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Cennik lekarstw farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Acetum	100	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticum	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Scillae	10	3	100	20
—	—	—	—	I	—	Acidum aceticum concentr.	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutum	100	12	—	—
—	—	—	I	—	—	**Acidum arsenicosum pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Acidum benzoicum	„	5	10	34
—	—	—	—	—	I	„ boricum	10	3	100	21
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	4	„	30
—	—	—	—	I	—	**Acidum carbolicum** *)	„	3	„	19
I	—	—	—	—	—	„ „ **liquef***)	„	3	„ 1000	19 170
—	—	—	—	I	—	„ **chromicum**	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Acidum citricum	10	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	12	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hydrochloricum concentr.	„	2	100	16
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	2	„	14
—	—	—	—	—	I	„ lacticum	1	4	10	25
—	—	—	—	I	—	„ nitrico-nitrosum	10	5	—	—
—	—	—	—	I	—	„ nitricum concentr.	„	3	100	22
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pyrogallicum	1	4	10	33
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum	„	2	„	10
—	—	—	—	I	—	„ sulfuricum concentr.	10	3	100	23
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ tannicum	1	2	10	10
—	—	—	—	—	I	„ tartaricum	10	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	5	„	40
—	—	—	—	I	—	Aether	„	3	„	16
—	I	—	—	—	—	„ aceticus	„	7	„	60
—	I	—	—	—	—	**Aloë pulv.**	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Alumen	„	1	100	6

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884 Dz. ust. p. Nr. 131 ust. 2.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officynalne przyrządy, leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane / Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nawa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Alumen pulv. . . .	10	2	100	13
I[1])	—	—	—	—	—	„ ustum pulv. . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Aluminium aceticum solut. .	100	18	1000	160
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum .	10	2	100	17
—	—	—	—	I	—	Ammonia	„	2	„	11
—	I	—	—	—	—	Ammoniacum pulv. .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Ammonium aceticum solut. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ bromatum .	„	19	—	—
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ chloratum . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Amygdalae amarae . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ dulces . . .	„	2	100	15
—	—	—	—	—	I	„ „ decortic. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Amylium nitrosum** . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Amylum Marantae pulv. .	100	30	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tritici pulv. . .	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	Antidotum Arsenici albi . .	Dawka	132	—	—
—	I	—	—	—	—	**Antifebrinum** . . .	1	2	10	11
—	I	—	—	—	—	**Antipyrinum** . . .	„	10	„	75
—	I	—	—	—	—	**Apomorphin. hydrochlor.**	0·01	2	0·1	15
I	—	—	—	—	—	**Aqua Amygdal. amar. conc.**	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Aqua Amygdal. amar. diluta .	„	1	100	8
I	—	—	—	—	—	„ aromatica spirituosa .	100	14	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii florum . .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calcis	100	3	1000	20
I	—	—	—	—	—	„ carbolisata . . .	„	3	„	25
I	—	—	—	—	—	„ carminativa . . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . . .	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chlori	10	3	100	25
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi simplex .	100	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ spirituosa .	„	23	—	—
—	—	—	—	—	I	„ destillata . . .	„	3	1000	12
I	—	—	—	—	—	„ Foeniculi . . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Goulardi . . .	Cennik robót aptekar. (Nr. 51.)			
—	I	—	—	—	—	**Aqua Laurocerasi** . .	10	4	100	30
I	—	—	—	—	—	Aqua Melissae . . .	100	12	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I	—	—	—	—	—	Aqua Menthae piperitae . .	100	13	—	—
I	—	—	—	—	—	„ plumbica . . .	Cennik robót aptekar. (Nr. 51.)			
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rosae	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . . .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Salviae . . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	Araroba depurata . . .	1	6	10	46
—	—	—	—	I	—	**Argentum nitric. crystall.** .	„	10	„	70
I	—	—	—	—	—	**„ „ fusum** .	„	12	„	90
I	—	—	—	—	—	Argentum nitric. cum Kalio nitric.	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Asa foetida pulv. . . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	**Atropinum sulfuric.** . .	0·01	2	0·1	14
—	—	—	—	—	I	Axungia Porci . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ benzoata . .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Balsamum Copaivae . .	„	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Peruvianum . .	„	28	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tolutanum . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Benzoë pulv.	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	Bismuth. subnitric. . . .	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Bolus alba pulv. . . .	100	17	—	—
—	I	—	—	—	—	Bulbus Scillae sicc. pulv. .	1	2	—	—
—	—	—	—	—	I	Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ praecipitatum	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ purum .	10	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ hypochlorosum .	100	7	1000	47
—	—	—	—	—	I	„ oxydatum pulv. . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ oxysulfurat. solutum .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	10	34	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum ustum .	100	2	1000	15
—	—	—	—	—	I	Camphora	10	7	100	50
—	I	—	—	—	—	**Cantharides pulv.** . .	„	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Carbo Ligni depurat. . .	100	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Carrageen sciss. . . .	10	2	100	15
—	—	—	—	—	I	Caryophylli pulv. . . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	Castoreum pulv. . . .	0·1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Catechu pulv.	10	7	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Caules Dulcamarae sciss. .	100	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Cera alba	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ flava	„	5	100	34
I	—	—	—	—	—	Ceratum Cetacei . . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ fuscum . . .	„	5	„	40
—	—	—	—	—	I	Cetaceum	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	Chininum bisulfuric. . .	1	8	10	55
I	—	—	—	—	—	„ ferro-citricum .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrochloricum .	„	9	10	68
—	I	—	—	—	—	„ sulfuricum . .	„	8	„	55
I	—	—	—	—	—	„ tannicum .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Chloralum hydratum** .	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—	**Chloroformium** *) . .	10	6	100	40
—	I	—	—	—	—	**Cocainum hydrochloricum**	0·1	9	1	66
—	I	—	—	—	—	**Coffeinum**	„	2	„	13
—	—		—	—	I	Collodium	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ elasticum . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Collyrium adstringens luteum .	„	3	100	25
—	I	—	—	—	—	Cortex Cascarillae rudit. tus. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chinae rudit. tus. .	„	7	100	55
—	I	—	—	—	—	„ pulv. . . .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Condurango rudit. tus. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Frangulae sciss. . .	„	2	100	14
—	—	—	—	—	I	„ Fructus Aurantii sciss. .	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Citri sciss. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Granati rudit tus. .	„	4	100	30
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Quebracho rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus sciss. . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Rhamni Purshiani rud.tus.	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Salicis sciss. . .	100	11	—	—

*) Porównaj: Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884. Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	… za koncesyą na handel truciznami	… z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	… bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Crocus	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pulv.	„	12	—	—
—	—	—	—	I	—	**Cuprum sulfuricum *)** .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Decoct Sarsapar. comp. fortius	100	48	1000	109
I	—	—	—	—	—	„ „ mitius .	„	30	„	84
I	—	—	—	—	—	Elaeosacchara . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 2 i 34).			
I	—	—	—	—	—	Electuarium aromaticum . .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ lenitivum . .	„	6	100	52
—	—	—	—	—	I	Elemi	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Emplastrum adhaesivum . .	100 cm²	6	1000 cm.²	5(
I[1])	—	—	—	—	—				1 M = 3500 cm2	140
I	—	—	—	—	—	„ Anglicanum . .	„	25	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cantharidum .	10	11	100	95
I	—	—	—	—	—	„ „ perpet.	„	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	100	45
I	—	—	—	—	—	„ Conii . . .	„	5	„	44
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon composit.	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ „ simplex	„	3	„	26
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ „ extensu.	100 cm²	11	1000 cm²	85
I	—	—	—	—	—	„ Meliloti . .	10	4	100	31
I	—	—	—	—	—	„ Minii . . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ oxycroceum .	„	12	„	100
I	—	—	—	—	—	„ saponatum . .	„	5	„	41
I	—	—	—	—	—	„ „ extensum	100 cm²	8	1000 cm²	70
—	I	—	—	—	—	Emulsiones	Cennik robót aptek. (Nr. 15.)			
I	—	—	—	—	—	**Euphorbium pulv.** . .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Aconiti radicis**	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Aloës** . .	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Belladonn.fol.**	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Calami aromatici .	10	56	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calumbae .	1	12	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Cannabis Indic.**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Centaurii minoris .	10	30	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chinae . .	1	10	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.
[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu famakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I	—	—	—	—	—	**Extractum Colocynthidis** .	1	14	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Conii herbae** .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Cubebae . .	„	11	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Filicis maris** .	„	13	10	102
I	—	—	—	—	—	Extractum Gentianae . .	10	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Graminis . .	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Granati** . .	„	50	—	—
I	—	—	—	—	—	**„ Hydrastidis fluidum**	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	**„ Hyoscyami foliorum** .	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Liquiritiae . .	10	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Malatis Ferri .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Opii** . . .	1	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Quassiae . .	„	13	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Quebracho fluidum	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ratanhiae . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rhamni Pursh. fluid.	10	10	100	85
I	—	—	—	—	—	„ Rhei . . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Scillae** . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Secalis cornuti**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Taraxaci . .	10	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Trifolii fibrini .	„	18	—	—
I	—	—	—	—	—	Ferrum carbonic. saccharat. .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ citricum ammoniat. .	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrooxyd. dialys. liqu.	10	4	100	35
—	I	—	—	—	—	„ lacticum . . .	1	2	10	16
—	I	—	—	—	—	„ et Natrium pyrophosph.	„	2	„	16
—	—	—	—	—	I	„ pulveratum . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ reductum . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ sesquichlorat. crystall.	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ solutum	„	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	„	2	„	17
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Flores Arnicae sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chamomillae Romanae	„	2	100	15
—	—	I	—	—	—	„ „ vulgaris .	„	3	„	19

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej	między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Flores Chamom. vulg. rudit. tus.	10	4	100	30
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Cinae	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Koso sciss. . . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae . . .	„	7	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Malvae	„	3	100	18
—	—	I	—	—	—	„ Rhoeados sciss. . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rosae sciss. . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Sambuci . .	„	3	100	18
—	—	I	—	—	—	„ Tiliae sciss. . .	„	3	„	17
—	—	I	—	—	—	„ Verbasci . .	„	6	„	42
—	—	I	—	—	—	Folia Althaeae sciss. . .	100	10	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Aurantii „ . .	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Belladonnae sciss.** .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Folia Coca sciss. . . .	10	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	14	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Digitalis sciss.** . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **Hyoscyami sciss.**	10	3	100	17
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit tus.**	„	3	„	24
—	—	I	—	—	—	Folia Malvae sciss. . .	100	14	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Melissae „ . .	10	3	100	19
—	—	I	—	—	—	„ Menthae-crispae sciss. .	„	3	—	—
—	—	I	—	—	—	„ „ piperitae sciss.	„	3	100	23
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv. .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rosmarini sciss. . .	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Salviae „ . .	„	3	100	20
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sennae Alexandr. sciss.	„	5	100	36
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sennae de Tinnev. scis.	„	3	100	18
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ sineresina	„	8	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	**Folia Stramonii sciss.**	10	2	—	—
—	—	I	—	—	—	Folia Taraxaci sciss.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Theae	10	16	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Trifolii fibrini sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Uvae ursi	100	13	—	—
—	I	—	—	—	—	Fructus Anisi stellati rudit. tus.	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	9	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Anisi vulgaris	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cardamomi rudit. tus.	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	100	15	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Cassiae Fistulae sciss.	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Colocynthid. pulv.**	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Coriandri	100	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Cubebae pulv.	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Foeniculi	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi rudit. tus.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lauri „ „	„	15	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Papaver. rud. tus.**	10	3	—	—
—	—	I	—	—	—	Fructus Tamarindi	„	2	100	12
—	—	—	—	—	I	„ Vanillae	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Fungus igniarius	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Galbanum pulv.	—	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Gallae rud. tus.	—	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Gelatina animalis	—	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae pellucida	—	6	—	—
—	I	—	—	—	—	Glandulae Lupuli	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Globuli martiales	1 sztuka	20	—	—
—	—	—	—	—	I	Glycerinum	10	3	100	22
—	I	—	—	—	—	Guarana pulv.	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Gummi Acaciae	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	8	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Absinthii sciss.	100	12	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel truciznami	Używane także do celów technicznych, okonom. i dyetetycz.: z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	Używane także do celów technicznych, okonom. i dyetetycz.: bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Herba Absinthii pulv. . .	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Cannab. Ind. sciss.** .	„	3	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Capilli Veneris sciss. .	„	2	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Centaurii minoris sciss.	100	37	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chenopodii sciss. .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Conii sciss.** . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit. tus.** .	„	3	100	21
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Herba Galeopsidis sciss. .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Herniariae „ . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Lobeliae sciss.** .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Meliloti sciss. . .	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	3	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Millefolii sciss. . .	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Origani „ . .	„	13	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Sabinae sciss.** . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Serpylli sciss. . .	„	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Spilanthis „ . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Violae tricoloris sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Hirudo	1 sztuka	10	—	—
—	—	—	—	I	—	Hydrargyrum	10	7	—	—
I	—	—	—	—	—	**Hydrargyrum bichloratum ammoniat.**	1	3	—	—
—	—	—	I	—	—	„ **bichlor. corros. pulv.**	„	2	10	15
I	—	—	—	—	—	„ **bijodatum rubrum**	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **chlor. mite praecip. par.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **chlor. mite sublim. parat.**	„	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **jodatum flavum**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **oxydatum flavum**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **tannicum oxydulat.**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Hydromel Infantum . .	10	5	100	30
—	—	—	—	—	I	Ichthyocolla	„	33	„	—
I	—	—	—	—	—	Infusum Sennae cum Manna .	„	4	100	25
—	I	—	—	—	—	**Jodoformium cryst. et pulv.**	1	6	10	47
—	—	—	—	I	—	**Jodum**	„	6	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.									
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory						Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami									
		za koncesyą									
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia			gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—		**Kalium** acetic. solutum . .	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—		„ bromatum . .	„	7	10	56
—	I	—	—	—	—		„ „ pulv. . .	„	10	„	74
—	—	—	—	—	I		„ carbonicum crudum .	100	11	—	—
—	—	—	—	—	I		„ „ purum .	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—		„ „ solut. .	„	3	—	—
—	—	—	—	I	—		„ chloricum . .	„	3	100	21
—	—	—	—	I	—		„ „ pulv. .	„	4	„	28
—	—	—	—	I	—		„ hydrooxydatum .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I		„ hydrotartaricum pulv.	„	6	100	47
—	—	—	—	—	I		„ hypermanganicum .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—		„ jodatum . . .	10	33	100	245
—	I	—	—	—	—		„ „ pulv. .	„	40	—	—
—	—	—	—	—	I		„ Natrio-tartaricum .	„	3	100	24
—	—	—	—	—	I		„ „ „ pulv.	„	4	„	34
—	—	—	—	—	I		„ nitricum . . .	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I		„ „ pulv. . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—		„ sulfuratum . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—		„ „ pro balneo	100	16	1000	132
—	I	—	—	—	—		Kamala	1	3	—	—
—	—	—	—	I	—		**Kreosotum**	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—		**Lactucarium**	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I		Lanolinum	10	8	100	62
—	—	I	—	—	—		Lichen Islandicus sciss. .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I		Lignum Guajaci „ .	10	1	—	—
—	—	—	—	—	I		„ Haematoxyli sciss. .	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I		„ Juniperi „ .	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—		„ Quassiae „ .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—		„ „ pulv. . .	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I		„ Santali rubrum sciss.	„	1	—	—
I	—	—	—	—	—		Linimentum ammoniatum .	„	3	100	21
I	—	—	—	—	—		„ saponato-camphor.	„	3	„	24
I	—	—	—	—	—		**Liquor acidus Halleri** .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—		Liquor Ammoniae anisat. .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—		Lithium carbonicum .	1	6	—	—
—	—	I	—	—	—		Lycopodium	10	8	100	57

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządzone leki farm. i farm.-ekonom. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	**Macis**	10	11	—	—
—	—	—	—	—	I	Magnesium carbonicum pulv.	„	5	100	36
I	—	—	—	—	—	„ citricum .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ effervescens	„	10	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ oxydatum . .	„	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Maltum	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	Manna cannulata . . .	10	8	—	—
—	—	I	—	—	—	„ communis electa . .	„	3	100	17
I	—	—	—	—	—	Massa Pilularum Ruffi . .	„	18	—	—
—	—	—	—	—	I	Mastiche pulv. . . .	„	13	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	Mel depuratum . . .	100	24	—	—
I	—	—	—	—	—	„ rosatum . . .	10	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Mentholum	1	6	10	44
I	—	—	—	—	—	Mixtura gummosa . .	Cennik robót aptekarskich (Nr. 2).			
I	—	—	—	—	—	„ oleoso-balsamica .	10	8	100	55
—	I	—	—	—	—	**Morphinum hydrochloric.**	0·1	3	1	20
I	—	—	—	—	—	Mucilago Cydoniae . .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Gummi Acaciae .	„	5	100	34
—	—	—	—	—	I	Myrrha pulv. . . .	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Naphtalinum	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	β-Naphtolum . . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Natrium boracicum pulv. .	„	3	100	26
—	I	—	—	—	—	„ bromatum . .	„	8	„	60
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum . .	100	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	100	26
—	—	—	—	—	I	„ hydrocarbonic. pulv.	„	2	„	14
—	I	—	—	—	—	„ jodatum . . .	„	43	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ siccum pulv.	„	7	—	—
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum . .	1	2	10	11
—	—	—	—	—	I	„ silicicum . .	100	16	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum cryst. .	„	11	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane – oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory – których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej	Wyłącznie do celów leczniczych używane – chemiczne przetwory – między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. – których sprzedaż dozwolona także po za aptekami – za koncesyą – na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą – na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Oleum Amygdalarum	10	6	100	47
—	—	—	—	—	I	„ Anisi	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii corticis	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ florum	0·1	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Bergamottae	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cacao	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ cadinum	„	2	100	13
I	—	—	—	—	—	„ camphoratum	„	7	„	55
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Caryophyllorum	„	2	10	12
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Citri	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Oleum Crotonis**	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Foeniculi	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Hyoscyami folior. coctum	10	4	100	26
—	—	I	—	—	—	„ Jecoris Aselli	100	21	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi	1	2	10	10
—	—	I	—	—	—	„ Lauri	10	3	100	20
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lini	100	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Macidis	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Menthae piperitae	„	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Myristicae expressum	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Olivae	10	3	100	26
—	—	—	—	—	I	„ Pini Pumilionis	1	3	10	17
—	—	—	—	—	I	„ Ricini	100	20	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Rosae	0·1	17	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Rosmarini	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Santali	„	5	10	34
—	I	—	—	—	—	**Oleum Sinapis aethereum**	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Terebinthinae	100	13	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ rectificatum	10	2	100	14
—	I	—	—	—	—	„ Valerianae	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Olibanum pulv.	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Opium pulv.**	1	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Oxymel Scillae	10	5	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Oxymel simplex . . .	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Paleae haemostaticae . .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	Pasta gummosa . . .	10	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae flava . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pastilli e Natrio hydrocarbonico	10sztuk	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Pepsinum	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Physostigminum salicylic.**	0·01	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Pilocarpinum hydrochlor.**	„	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Pilulae laxantes . . .	10	22	—	—
—	—	—	—	—	I	Pix liquida	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Placenta seminum Lini pulv.	100	6	1000	52
—	—	—	—	I	—	**Plumbum aceticum . .**	10	3	—	—
—	—	—	—	I	—	**„ „ sicc. pulv.**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Plumbum aceticum basic. solut.	„	2	100	15
—	—	—	—	I	—	„ carbonicum pulv. .	„	4	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hyperoxyd. rubr. pulv.	„	3	—	—
—	—	—	—	I	—	„ oxydatum pulv. .	„	3	100	25
I	—	—	—	—	—	Potio Magnesii citrici effervesc.	1 daw.	56	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulpa Cassiae Fistulae . .	10	10	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ Prunorum . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Tamarind. depurata .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulvis aërophorus . . .	10 daw.	30	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ Seidlitzensis	„	80	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ dentifricius albus .	10	6	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ „ niger .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ gummosus . . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ipecacuanhae opiatus .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae compositus .	10	8	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Althaeae sciss. . .	100	18	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Angelicae sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Arnicae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Bardanae sciss. . .	„	2	100	13
—	I	—	—	—	—	**Radix Belladonnae pulv.** .	1	1	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Calami aromatici sciss.	10	2	100	12

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane / Używane także do celów technicznych ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Radix Calami aromatici pulv.	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Calumbae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Filicis maris pulv. .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Gentianae sciss. . .	„	2	100	11
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Graminis sciss. . .	100	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Hydrastidis rud. tus.**	10	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ Ipecacuanh. rud. tus.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Radix Iridis pulv. . . .	10	7	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Jalapae pulv.** . .	„	10	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Liquiritiae sciss. . .	100	10	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ mundata pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Ononidis sciss. . .	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Pyrethri „ . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Ratanhiae „ . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	9	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rhei . .	„	15	—	—
—	—	I	—	—	—	„ „ rudit. tus. . .	„	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	1	3	10	18
—	I	—	—	—	—	„ Salep rudit. tus. . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sarsaparillae sciss. .	„	6	100	50
—	I	—	—	—	—	„ Sassafras sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Senegae „ . .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Taraxaci „ . .	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Valerianae „ . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Zedoariae „ . .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Zingiberis „ . .	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Resina Guajaci . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Resina Jalapae** . . .	1	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Roob Juniperi . . .	10	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sambuci . . .	„	4	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I[1])	—	—	—	—	—	Rotulae Menthae piperitae .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Saccharum pulv. . . .	"	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lactis pulv .	"	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Santoninum . . . .**	0·1	1	1	6
—	—	—	—	—	I	Sapo kalinus	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ medicinalis pulv. . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Venetus pulv. . .	"	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Secale cornutum rudit. tus.**	"	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.**	1	1	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Cydoniae . . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lini	100	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . . .	"	18	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Myristicae pulv. . .	10	14	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus tostum pulver.	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Sabadillae pulv.**	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Sinapis pulverat. .	100	15	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Strychni pulv. .**	1	1	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Serum Lactis . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 18).			
I	—	—	—	—	—	**Solutio arsenicalis Fowleri**	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	Species Althaeae . . .	100	15	—	—
I	—	—	—	—	—	„ amaricantes . .	"	26	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticae . .	"	36	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	"	47	—	—
I	—	—	—	—	—	„ emollientes . .	"	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	"	25	—	—
I	—	—	—	—	—	„ laxantes St. Germain .	10	8	100	57
I	—	—	—	—	—	„ Lignorum . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ pectorales . . .	"	17	—	—
I	—	—	—	—	—	Spiritus Aetheris . . .	10	3	100	20
I[1])	—	—	—	—	—	„ Anisi*) . . .	"	3	"	19
I[1])	—	—	—	—	—	„ aromaticus . . .	"	4	"	30
I[1])	—	—	—	—	—	„ camphoratus . .	"	2	"	14
I[1])	—	—	—	—	—	„ Carvi*) . . .	"	3	"	19
I	—	—	—	—	—	„ Ferri sesquichlor. aether	"	6	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

*) Porachowano spirytusem opodatkowanym.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	…za koncesyą na handel truciznami	…z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	…bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość Gramy	Cena ct.	Ilość Gramy	Cena ct.
I[1])	—	—	—	—	—	Spiritus Juniperi*) . . .	10	3	100	23
I[1])	—	—	—	—	—	„ Lavandulae . .	„	4	„	29
I	—	—	—	—	—	„ Menthae piper.*) .	„	4	„	27
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rosmarini . . .	„	3	„	18
I	—	—	—	—	—	„ saponatus . . .	„	2	„	15
I	—	—	—	—	—	„ Saponis kalini .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ Sinapis . . .	„	4	„	34
—	—	—	—	—	I	„ Vini concentratus .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutus . .	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Cognac . .	10	9	100	65
—	I	—	—	—	—	**Stibium Kalio-tartar. pulv.**	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	**„ sulfuratum aurant.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Stibium sulfuratum nigrum pulv.	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Strychninum nitricum** .	0·01	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Styrax liquidus . . .	10	6	100	44
I	—	—	—	—	—	Succus Liquirit. depur. pulv.	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Sulfur depuratum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ praecipitatum . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Althaeae . . .	„	3	100	18
I	—	—	—	—	—	„ amygdalinus . .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ Aurantii corticis .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Capilli Veneris .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Citri . . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ferri jodati . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Ipecacuanhae** .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Menthae . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Mororum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Papaveris** . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Rhei . . .	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Ribium . . .	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . .	„	3	100	22
I	—	—	—	—	—	„ Senegae . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sennae cum Manna .	„	3	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisów farmakopei.
*) Porachowano spiritusem apodatkowanym.

Wyłącznie do celów leczniczych używane				Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.		Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	Syrupus simplex . . .	10	2	100	16
—	—	—	—	—	I	Talcum pulv. . . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Terebinthina	"	8	—	—
—	—	—	—	—	I	" Veneta . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	Thymolum	1	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Absinthii compos.*) .	10	4	100	24
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Aconiti radicis** .	"	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura amara . . .	"	5	100	35
I	—	—	—	—	—	" Arnicae . . .	"	3	"	18
I	—	—	—	—	—	Tinctura Aurantii corticis*) .	"	4	"	30
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Belladonnae fol.**	"	5	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Tinctura Benzoës . . .	"	4	100	30
I	—	—	—	—	—	" Calami aromatici*) .	"	3	"	22
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Cantharidum** .	"	6	—	—
I	—	—	—	—	—	" Cascarillae . .	"	5	—	—
I	—	—	—	—	—	" Castorei . . .	1	12	10	86
I	—	—	—	—	—	" Catechu . . .	10	4	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	" Chamomillae . .	"	3	100	20
I	—	—	—	—	—	" Chinae composita*) .	"	4	"	31
I	—	—	—	—	—	" Cinnamomi*) . .	"	4	"	27
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Colchici seminis**	"	5	—	—
I	—	—	—	—	—	" **Digitalis** . .	"	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Gallarum . . .	"	4	100	30
I	—	—	—	—	—	" Guajaci . . .	"	4	—	—
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Ipecacuanhae** .	"	8	—	—
I	—	—	—	—	—	" **Jodi** . .	"	10	100	73
I	—	—	—	—	—	" **Lobeliae** . .	"	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Malatis Ferri . .	"	8	100	66
I[1])	—	—	—	—	—	" Myrrhae . . .	"	4	"	30
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Opii crocata** .	1	2	10	14
I	—	—	—	—	—	" " **simplex**	"	1	"	6
I	—	—	—	—	—	Tinctura Ratanhiae . .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	" Rhei aquosa . .	"	4	100	30
I	—	—	—	—	—	" " vinosa Darelli .	"	11	"	90
I	—	—	—	—	—	" Spilanthis composita	"	6	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Porachowano spirytusem opodatkowanym

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
							gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Strophanthi** . .	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** . .	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Valerianae . .	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Vanillae*) . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Trochisci Ipecacuanhae . .	10sztuk	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Santonini . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Unguentum aromaticum .	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	„	38
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon . .	„	7	„	60
I	—	—	—	—	—	„ emolliens . .	„	10	„	76
I	—	—	—	—	—	„ Glycerini . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	10	„	77
I	—	—	—	—	—	„ Juniperi . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ Plumbi acetici .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ rosatum . .	„	7	„	58
I	—	—	—	—	—	„ Sabadillae . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ simplex . .	„	4	„	32
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ Zinci oxydati .	„	12	„	100
—	—	—	—	—	I	Vaselinum	„	4	„	26
—	—	—	—	—	—	**Veratrinum**	0·1	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Vinum Chinae . . .	10	7	100	60
I	1	—	—	—	—	**Vinum Colchici seminis** .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Vinum Malagense . . .	„	4	100	25
I	—	—	—	—	—	**Vinum Stibii Kalio-tartar.**	„	10	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum chloratum** . .	„	10	100	70
I[1])	—	—	—	—	—	Zincum oxydatum . . .	„	20	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum sulfuricum** **) .	„	2	100	16
—	—	—	—	I	—	„ „ **pulv.** **)	„	3	„	24

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Porachowano spirytusem opodatkowanym.
**) Porównaj Minist. rozp. z 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2/2.

Cennik robót receptowych.

		ct.
	Odparowanie.	
1	Za odparowanie w łaźni wodnej za każde do odparowania przypadające 100 gramów	10
	Rozpuszczenie i zarobienie.	
2	Za rozpuszczenie stałych leków, powidełek, ciągłych i suchych wyciągów, dalej olejo-cukrów włącznie z sporządzeniem tychże, w cieczy o zwykłej lub podwyższonej ciepłocie, wliczając w miarę potrzeby cedzenie dalej za roztarcie likwarzy, powideł i miękkich mydeł celem sporządzenia płynnych leków, następnie za rozcieranie przetworów rozmaitej zbitości z cieczami, w których przetwory te wcale nie lub tylko częścią są rozpuszczalnymi	7
	Uwagi: *a)* Jeżeli do sporządzenia mieszanki więcej robót jest potrzebnych, które w pozycyi 2. są zestawione, wolno ustanowioną cenę 7 ct. tylko raz policzyć. *b)* W razie rozpuszczenia soli wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. *c)* Za rozpuszczenie lub zarobienie artykułów wymienionych w pozycyi 2. w celu sporządzenia elektwarzy, plastry i wozkomazi, pigułek, kęski i pastylki, maści i mazidła, czopki, gałki i pręcików nie wolno nic zarachować ani za rozpuszczenie lub zarobienie, ani też za zużytkowane ku temu i nie objęte przepisem lekarskim ciecze.	
3	Za rozpuszczenie fosforu w olejach tłustych albo eterycznych, w eterze lub wyskoku	15
	Bacilli vide Nr. 47 i 49.	
	Woskomazi (ceratum) vide Nr. 20.	
	Komprymowanie.	
4	Za komprymowanie suchych środków lekarskich (tablettes) wraz z wszelką do tego potrzebną robotą, od każdego kawałka	5
	Odwary i napary.	
5	Za sporządzenie odwaru wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	18
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2

		ct.
6	Jeżeli lekarz żąda w recepcie, by lek co najmniej przez jedną godzinę się gotował, wtenczas należy zato wraz z ważeniem wody i cedzeniem porachować aż do 200 gramów włącznie	25
	ponad 200 gramów za każde następne 100 gramów .	2
	Uwaga: Jeżeli ku końcu warzenia mają być jeszcze inne leki dodane, przez co jednak czas warzenia nie przedłuża się, to za to nie wolno nic porachować. Jeżeli zaś sporządzony odwar należy nalać na inne leki, wtenczas policzyć wolno półtoraką cenę odwaru.	
7	Za sporządzenie naparu wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	15
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2
	Wytrawienia (digestio) i namoczenia (maceratio).	
8	Za wytrawienie wszelkiego rodzaju aż do 24 godzin, obliczyć należy włącznie z ważeniem płynu i cedzeniem tak jak za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	5
9	Za maceracyę aż do 24 godzin wraz z odważeniem i przecedzeniem płynu, liczyć należy połowę należytości za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	2
	Wydanie leków niepłynnych.	
10	Za wydanie leku niepłynnego, jak np ziółka (species), pojedyńczego proszku i t. d., jeżeli się nie używa przy tem naczynia, policzyć wolno za papier i sygnaturę do 200 gramów włącznie	3
	ponad 200 aż do 500 gramów włącznie . . .	5
	za większe ilości w ogóle	7
11	Za wydanie plastru nie rozsmarowanego albo woskomazi (ceratum) wraz z papierem woskowym, tudzież za opakowanie i sygnaturę policzyć wolno aż do 200 gram. włącznie	5
	ponad 200 gr. aż do 500 gramów włącznie . .	7
	za większe ilości w ogóle	10
12	Za wydanie rozsmarowanego plastru aż do 500 □ cm. wraz z papierem woskowym, opakowaniem i sygnaturą	5
	za większe ilości w ogóle	8
	Oleo-cukry vide Nr. 2 i 34.	
	Mleczanki (emulsio).	
13	Za sporządzenie jakiegokolwiek gatunku mleczanki wraz z ważeniem potrzebnej ku temu wody i cedzenie bez względu na ilość	12

		ct.
	Przesączenie (filtratio).	
14	Za każde szczegółowo przepisane albo niezbędnie potrzebne przesączenie:	
	w ilości aż do 100 gr. włącznie	3
	„ „ ponad „ „ aż do 500 gr. włącznie .	5
	„ „ 500 „ za każdą następną ilość aż do 500 gramów	2
	Galarety (gelatina).	
15	Za sporządzenie galarety:	
	w ilości aż do 200 gr. włącznie	25
	„ „ ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gramów	10
	Gałki (globuli) vide Nr. 47 i 48.	
	Napary vide Nr. 7.	
	Elektwarzy (electuaria).	
16	Za sporządzenie elektwarza:	
	w ilości do 200 gr. włącznie	15
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość do 100 gr.	5
	Mazidła (linimentum) vide 42, 43 i 44.	
	Maceracye vide Nr. 9.	
	Serwatki.	
17	Za sporządzenie serwatki nieklarowanej wraz z mlekiem aż do 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą ilość aż znowu do 200 gr. .	10
18	Za sporządzenie serwatki wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i białkiem aż do 200 gramów włącznie . . . . , . .	30
	ponad 200 gr. za każdą nadwyżkę aż znowu do 200 gr.	15
	Pastylki vide Nr. 23 i 31.	
	Plastry i woskomazi (cercta).	
19	Za sporządzenie plastra za pomocą rozmiękczenia, mieszania i wałkowania aż do 200 gramów włącznie . . .	10
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr. .	3

		ct.
20	Za sporządzenie plastra lub woskomazi przez topienie wraz z domięszaniem innych leków i za wałkowanie:	
	aż do ilości 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	5
21	Za rozsmarowanie plastra lub woskomazi (ceratum) na przestrzeni aż do 100 □ cm. włącznie wraz z potrzebnem rozmiękczeniem lub stopieniem . . .	15
	za każde następne 100 □ cm.	5
22	Za zużytą skórę albo materyę policzyć wolno:	
	za płótno albo shirting za każde 100 □ cm . .	3
	za materyę jedwabną albo skórę za każde 100□ cm.	10
	Pigułki, Kęski (Boli) lub Kołaczyki (Trochisci).	
23	Za sporządzenie ciasta na zrobienie pigułek, kęsków lub kołaczyków w ilości aż do 10 gr. włącznie . .	10
	ponad 10 gr. za każde dalsze 10 gr.	5
	Uwaga. Za sporządzenie ciasta na zrobienie kęsków (Boli) w celach weterynarnych, należy rachować wedle ustępu 16.	
24	Za przetopienie wosku i t. p. z balsamami lub olejami dla przyrządzenia masy, wolno bez względu na ilość porachować osobno	5
25	Za uformowanie 30 albo mniej pigułek, bez względu na ich wielkość, wraz z potrzebnem do uformowania ważeniem i posypaniem pigułek proszkiem widłakowym (Lycopodium)	10
	Uwaga. *a)* Jeżeli lekarz nie wymienił szczegółowe posypki (Conspergens), to wziąć ku temu należy pył widłakowy (Lycopodium). *b)* Za inny proszek jak widłakowy przepisany przez lekarza do posypywania pigułek, należy zarachowywać cenę przepisanego proszku wedle taksy w ilości trzeciej części wagi całej masy pigułkowej.	
26	Za uformowanie i obwleczenie 30 lub mniej pigułek balsamem tolutańskim albo jakim innym, poniżej nie przytoczonym środkiem wraz z tymże	15
27	Za uformowanie i posrebrzenie 30 lub mniej pigułek .	20
28	Za uformowanie i pozłocenie 30 lub mniej pigułek .	30
	Uwaga. Podobnie jak przy ilościach poniżej 30 pigułek, oblicza się należytość jak za 30 pigułek, tak też w tym stosunku obliczać należy za większe ilości, zatem kosztuje uformowanie i posypanie proszkiem widłakowym więcej niż 30 aż do 60 pigułek włącznie 20 ct. i t. d.	

		ct.
29	Za uformowanie i obwleczenie pigułek kollodionem lub gelatyną (wyłączając należytość za sporządzenie gelatyny) za każdą sztukę	1
30	Za uformowanie i keratinizowanie pigułek włącznie masy keratinowej, od sztuki	4
31	Za uformowanie kęsków albo kołaczyków (trochisci) wraz z potrzebnem do tego ważeniem i posypką za każdą aż do 10 sztuk włącznie po	2
	ponad 10 sztuk za każdą następną . . .	1
	Proszki i ziółka (species).	
32	Za rozcieranie ciał krystalicznych które są zapisane same dla siebie, i jeżeli za nie już w taksie nie jest zawartą cena proszku należy porachować aż do 10 gramów włącznie	5
	za każdą dalszą ilość aż do 10 gramów . . .	1
	Uwaga. Za rozcieranie krystalicznych proszków nie wolno nic porachować.	
33	Za mięszanie miałkich proszków wraz z potrzebnem rozcieraniem użytych składników bez względu, czy proszki zostaną wydane podzielone lub nie:	
	aż do 100 gr. włącznie	10
	powyżej 100 gramów	15
34	Za mięszanie miałkich proszków z cieczami albo gęstymi wyciągami wraz z przyrządzeniem domięszać się mającego oleocukru, bez względu na to, czy wydane zostaną podzielone lub nie, mogą powyższe ceny o połowę wyżej zostać obliczone.	
35	Za rozdzielenie albo kilkakrotne wydanie miałkich proszków policzyć wolno włącznie należytości za ważenie, gdy ono jest potrzebnem, za torebki ze zwykłego papieru, owijkę (convolut) i sygnaturę, za każdą dawkę aż do 10 włącznie po •	2
	wyżej 10 dawek za każdą następną	1
36	Jeżeli przepisano torebki z papieru woskowego, parafinowego lub pergaminowego, lub też, jeżeli użycie takowych jest nieodzownem, to wolno w takim razie za każde 2 sztuki policzyć więcej o . , . .	1
37	Jeżeli przepisano wydanie podzielonych proszków w torebkach opłatkowych (in capsulis amylaceis), to za podzielenie i torebki wolno policzyć	
	aż do 10 dawek włącznie, za każdą dawkę po . .	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną po . . .	2

		ct.
38	Za wydanie proszków lub innych odpowiednich leków w torebkach z nakrywkami (in capsulis operculatis) wraz z torebkami, za każdą dawkę po . . .	3
39	Jeżeli do proszków zapisane są bezbarwne, krajane opłatki, wolno za nie wraz z ekspedycyą w torebkach papierowych porachować za każde 2 proszki . . .	1
	Uwaga. Przez oznaczenie „pulv." w cenniku leków, rozumieć zawsze należy proszek najmielszy (pulvis subtilissimus).	
40	Za zmięszanie grubych proszków bez względu na to, czy mają być wydane podzielone lub nie,	
	aż do 200 gr. włącznie	5
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość aż do 200 gr. po	3
41	Za podzielenie grubych proszków albo ziółek (species) na więcej dawek wraz z potrzebnem ważeniem, z torebką, owijką i sygnaturą, za każdą aż do 100 gr. . .	2
	przy większych ilościach	3
	Uwaga. Za samo zmięszanie ziółek nic się nie należy.	
	Maści i mazidła (linimenta).	
42	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie kilku maści lub tłuszczów, lub też przez zmięszanie maści i tłuszczów z szarem mydłem lub z cieczami bez topienia	
	aż do 200 gr włącznie	10
	za większe ilości	15
	Uwagi: *a)* Za zmięszanie olejków eterycznych lub tłuszczów płynnych z innemi cieczami wolno tylko zarachować należytość za ważenie. Wyjątek stanowią te wypadki, w których chodzi o sporządzenie mleczanki. W tym wypadku należy zarachować cenę podaną w ustępie 13. *b)* Za sporządzenie mięszaniny z Linimentum saponato-camphoratum z Chloroformem lub z innemi cieczami, wolno policzyć oprócz należytości za ważenie jeszcze kwotę 5 centów za stopienie. Za mięszanie Opodeldoku z wyciągami i ciałami stałymi policza się wedle pozycyi 44.	
43	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie proszków, wyciągów i innych niepłynnych artykułów z maściami i tłuszczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	15
	za większe ilości	20
44	Za sporządzenie maści i mazidła przez przetopienie wraz z domięszaniem innych środków i za roztarcie (agitatio) w ilości aż do 200 gr. włącznie . . .	20
	za większe ilości	25

		ct.
45	Za podzielenie maści albo kilkakrotne wydanie maści w większej ilości dawek wraz z ważeniem, papierem woskowym, owijką i sygnaturą, należy porachować za każdą dawkę aż do 10 włącznie	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną	2
	Saturacya.	
46	Za sporządzenie saturacyi wraz z potrzebnemi do tego rozczynami za każdą ilość	15
	Ziółka (species) vide Nr. 10 i 41.	
	Czopki, gałki (globuli) i pręciki (bacilli).	
47	Za urobienie lub stopienie masy w celu sporządzenia czopków, gałek lub pręcików z masła kakaowego, masy gelatynowej i innych istot, aż do 15 gr. włącznie .	10
	ponad 15 gr. za każde następne 15 gr. po . .	5
48	Za uformowanie czopków i gałek wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, za każdą sztukę po .	5
49	Za uformowanie pręcików wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, aż do 10 sztuk włącznie, za każdą sztukę po	10
	ponad 10 sztuk za każdą następną sztukę . . .	6
	Pieczętowanie.	
50	Za opieczętowanie naczynia przy wydawaniu leku, w razie jeżeli tego zażądano	3
	Ważenie lub liczenie kropel.	
51	Za każde ważenie lub liczenie kropel, potrzebne do sporządzenia lub wydania leku, wyjąwszy te przypadki, w których ważenie lub liczenie kropel objęte już jest w dotyczącej cenie, jakoteż za odliczenie jakiejkolwiek ilości pigułek, kołaczyków (trochisci) zawartych w cenniku lekarstw, wolno policzyć	1
	Uwaga. Jeżeli lekarz na recepcie oznaczeniem „detur bis, ter i t. d.“ poleca równoczesne kilkakrotne wydanie mięszaniny leków, należy takową tak zarachować, jak gdyby równocześnie sporządzona ogólna ilość w pojedyncze dawki dzieloną być miała. Aptekarz jest przeto tylko upoważnionym oprócz kwoty przypadającej za sporządzenie leku na receptę wydanego zarachować sobie za każdą dawkę za pracę przy rozważeniu przypadającą należytość za ważenie, następnie przy proszkach dzielonych w papierze (ad chartam) wydać się mających, jeżeli takowych nie wydaje w jednym zwoju, za każdy więcej wydany zwój wraz sygnaturą kwotę 3 ct.	
52	Nadzwyczajne, przez lekarzy zarządzane czynności wolno osobno zarachować.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe zielone flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
a) forma okrągła:	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	6
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	7
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	10
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	4
b) forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	7
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	8
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	10
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	14
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	5
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	2
Grube białe flaszki wraz z korkiem zawiązaniem i sygnaturą:	
a) forma okrągła:	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	9
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	11
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	13
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	16
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	6
b) forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:	
za flaszkę o pojemnosci do 50 gr. włącznie	10
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	13
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	15
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	19
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	8
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawezwaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	3

	ct.
Żółte, niebieskie lub czarne flaszki wraz z korkiem zawiązaniem i sygnaturą:	
a) forma okrągła:	
za flaszkę o pojemności do 20 gr. włącznie	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	12
„ „ „ „ 50 „ „ 200 „ „ . . .	14
„ „ „ „ 200 „ więcej o . . . . za każde następne 100 gramów.	2
b) forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:	
za flaszkę o pojemności do 20 gr. włącznie	11
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	13
„ „ „ „ 50 „ „ 200 „ „ . . .	15
„ „ „ „ 200 „ więcej o . . . . za każde następne 100 gramów.	3
Grube białe lub kolorowe flaszki z wązką lub szeroką szyjką z zatyczką szklanną, przykrywką korkową lub zaśrubowaniem metalowem wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	18
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	25
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	30
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	35
„ „ „ „ 200 „ za każdą dalszą pojemność aż znowu do 100 gramów więcej	5
Za kropleńce patentowane wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemuości do 15 gramów włącznie . . .	25
„ „ „ nad 15 „ do 50 gramów włącznie .	30
Pudełka na maści z impregnowanej masy drzewnej z nakrywką wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gr. włącznie	6
„ „ „ nad 20 „ do 50 gramów wyłącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ .	12
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ .	15
„ „ „ „ 500 „ „ o . . . . . . więcej za każde następujące 100 gramów.	3
Uwaga. Te pudełka na maście służą tylko do jednorazowego użycia, należytość zatem za nie należy przy powtórzeniach zarachowywać każdym razem nawet przy ekspedycyach na rachunek skarbu Państwa lub funduszów publicznych.	

	ct.
Zwykłe słoiki na lekarstwa wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie	6
„ „ „ nad 20 „ do 100 gr. włącznie .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	14
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	22
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	12
Słoiki porcelanowe z nakrywkami metalowemi wraz z sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	15
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	20
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	30
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej	10
Słoiki porcelanowe z nakrywkami z drzewa wraz z sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gr. włącznie	12
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . . .	18
„ „ „ „ 50 „ 100 „ „ . . .	24
„ „ „ „ 100 „ 200 „ „ . . .	35
„ „ „ „ 200 „ więcej o	15
za każde następne 100 gramów.	
Pudełka tekturowe bez falcu z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 50 „ do 100 gr. włącznie .	6
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	8
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	1
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr włącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	12
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	2

ct.

Pudełka tekturowe z papierem i falcem złoconym:
mogą być policzone dwukrotnie tak wysoko, jak się zarachowują pudełka z papierem satynowym.

Pudełka zasuwane do proszków wraz z sygnaturą:

Aż do ilości do 6 proszków, jeżeli cały ciężar proszków nie przekracza 6 gramów, za pudełko 6
nad 6 proszków za każde następne 6 proszków więcej o . . 2
Aż do ilości do 6 proszków przy całkowitym ciężarze nad 6 gramów za sztukę 8
nad 6 proszków za każde 6 proszków więcej o 3
Tę wyższą cenę należy liczyć także przy wydawaniu torebek opłatkowych i czopków.
Za pudełka zasuwane z papieru złoconego i z falcem złoconym wolno policzyć podwójną cenę pudełek zasuwanych zwyczajnych.

Uwaga. Flaszki, słoje i pudełka oblicza się według ciężaru bezwzględnego wydanych w nich substancyj, bez względu na ciężar gatunkowy tychże. Skoro tylko zaś przekroczony jest ciężar jednej ceny ustanowionej, oblicza się najbliższa wyższa cena.

Przy użyciu flaszek i słojów do umieszczania suchych lekarstw oblicza się ich wielkość według pojemności wody.

Jeżeli na umieszczenie lekarstwa przyniesiono do apteki próżne pudełka lub zasuwki, jakoteż czyste próżne flaszki lub słoje, należy policzyć tylko połowę ich ceny.

Przy powtórzeniu lekarstwa lub w ogóle przy wydaniu lekarstwa w takich przypadkach, w których nie wolno zaliczyć flaszek i słojów, wolno za obwiązanie, t. j. za korek, szpagat i sygnaturę policzyć 3

Cennik środków opatrunkowych.

Wata Bruns'a, zwykłej jakości, krótko włóknista:

w fabryce opakowana, szczelnie zamknięta i sterylizowana z uwidocznieniem firmy fabrycznej.

W pakietach 10 i 15 gramowych pokrajana w 10 cm. szerokie paski, w pakietach 50, 100 i 250 gramowych w 20 cm. szerokie paski:

		ct.
1 pakiet zawierający	10 gramów	7
1 „ „	25 „	11
1 „ „	50 „	17
1 „ „	100 „	29
1 „ „	250 „	60

Ta sama w ugniecionych paskach:

		ct.
1 pakiet zawierający	10 gramów	8
1 „ „	25 „	12
1 „ „	50 „	18
1 „ „	250 „	65

	ct.
Wata Bruns'a doborowej jakości:	
długowłóknista, pokrajana, opakowana, sterylirowana jak wata zwykłej jakości:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	9
1 „ „ 25 „	14
1 „ „ 50 „	22
1 „ „ 100 „	38
1 „ „ 250 „	70
Wata Bruns'a karbolizowana:	
napojona rozczynem z 10% kwasu karbolowego i pokrajana i opakowana jak zwykła wata.	
Zwykła krótkowłoknista jakość;	
1 pakiet zawierający 10 gramów	11
1 „ „ 25 „	17
1 „ „ 50 „	29
1 „ „ 100 „	48
Doborowa długowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	13
1 „ „ 25 „	20
1 „ „ 50 „	33
1 „ „ 100 „	58
Gaza biała odwodniona (hydrophile):	
$^{10}/_{9}$ nitek w każdym kwadratowym centimetrze, 80 cm. szerokości, w ośmioro złożona, opakowana i sterylizowana jak zwykła wata.	
1 pakiet zawierający 1 metr	18
Gaza karbolizowana:	
sporządzona z powyższej białej gazy odwodnionej przez napojenie rozczynem 10% kwasu karbolowego złożona i opakowana jak gaza biała:	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	10
1 „ „ $^{1}/_{2}$ „	18
1 „ „ 1 „	28
Gaza jodoformowa:*)	
$^{10}/_{9}$ nitek, 80 centimetrów szeroka, w ośmioro złożona. Każdy meter impregnowany taką ilością procentową jodoformu, która odpowiada ciężarowi gazy, przez fabrykanta opakowany i szczelnie zaklejony z uwidocznieniem firmy fabrycznej.	
***)Uwaga.** Wedle zazwyczaj używanej metody impregnowania, każdy meter gazy bywa nasycony emulzyą sporządzoną przez równomierne rozdzielenie procentowej ilości jodoformu w mieszaninie z 50 gramów alkoholu i gliceryny (w ilości równającej 2 do 7 krotnemu ciężarowi jodoformu).	

	ct.
10%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	16
1 „ „ $^1/_2$ „	23
1 „ „ 1 „	40
1 „ „ 5 „	180
20%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	18
1 „ „ $^1/_2$ „	30
1 „ „ 1 „	50
1 „ „ 5 „ . . . . , . .	240
30%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	22
1 „ „ $^1/_2$ „	34
1 „ „ 1 „	60
1 „ „ 5 „	280
50%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	26
1 „ „ $^1/_2$ „ . . . . . , .	43
1 „ „ 1 „ . . , . . .	80
1 „ „ 5 „	360
Opaski (mulowe) odwodnione:	
$^{10}/_9$ nitek na kwadratowy centimeter:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	9
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	12
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	13
„ 5 „ „ 12 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	17
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	22
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	25
„ 10 „ „ 12 „ „ . .	30
Opaski organtynowe:	
sztywne (zwane niebieskie opaski) $^{10}/_9$ nitek na 1□ centr.	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	9
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	12
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	20
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	28

	ct.
Opaski kalikotowe:	
nieblichowane $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centim.	
Opaska 5 metr. długa, 4 centimetr. szeroka . . .	8
„ 5 „ „ 6 „ „ . . .	12
„ 5 „ „ 8 „ „ . . .	15
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	18
„ 10 „ „ 4 „ „ . . .	15
„ 10 „ „ 6 „ „ . . .	22
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	28
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	33
Opaski muselinowe:	
blichowane (odwodnione) $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centimetr.	
Opaski 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . . .	14
„ 5 „ „ 8 „ „ . . .	18
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	21
„ 10 „ „ 6 „ „ . . .	27
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	34
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	40
Opaski gipsowe:	
sztywne opaski organtynowe impregnowane sproszkowanym gipsem, złożone w gipsie i zamkniętę w blaszanych puszkach	
5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka	25
5 „ „ 8 „ „	30
Płótno guttaperchowe:	
90 centimetrów szerokie, 1 meter ważący 80 do 85 gramów.	
W ilości do 50 gramów, 1 gram . . .	2
W ilości nad 50 gramów, każde 2 gramy . . .	3
Batyst Billrotha:	
85 centimetrów szeroki, I-ej jakości	
za $^{1}/_{4}$ metra	32
„ $^{1}/_{2}$ „	55
„ 1 „	100
85 centimetrów szeroki II-ej jakości	
za $^{1}/_{4}$ metra . , ...	27
„ $^{1}/_{2}$ „	45
„ 1 „	85

	ct.
Jedwab karbolizowany:	
na wałeczkach zwinięty, sterelizowany i przechowany w zakorkowanym flakonie w rosczynie 5% kwasu karbolowego. Koniec nitki do wyciągania przez korek wystający:	
1 flakon zawierający 1 gram jedwabiu grubości od Nr. 0 do 3 włącznie	40
Karbolizowany katgut:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon z dwoma zwojami, 2½ metr. długości, grubości od Nr. 0 do Nr. 3 włącznie	65
Karbolizowane sączki (dreny) gumowe:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon w czterych grubościach 5, 6, 7 i 8, milimetrów średnicy, ¼ metr. po	80

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Acetum	1000	20	—	—
„ pyrolignos. crudum	„	31	—	—
Acidum aceticum concentr.	100	24	—	—
Acidum arsenicosum pulv.	10	6	—	—
Acidum boricum	„	2	100	16
„ carbolicum crud. 100%	100	5	1000	40
Acidum carbolic. liquefact. . . .	„	18	„	160
Acidum hydrochloricum concentr. crud. . .	„	5	—	—
„ nitrico-nitrosum	10	2	—	—
„ nitricum concentr. crud	100	6	—	—
„ salicylicum	10	9	—	—
„ sulfuricum Anglic.	100	4	—	—
„ tannicum	10	7	—	—
Aether	100	13	—	—
Aloë	„	10	—	—
„ **gross. pulv.**	„	14	—	—
Alumen	„	5	—	—
„ pulv.	„	10	—	—
„ ustum pulv.	„	18	—	—
Ammonia	„	8	—	—
Ammoniacum	„	23	—	—
Ammonium carbonicum	„	11	—	—
„ chloratum sublim.	„	10	—	—
Amylum pulv.	„	9	—	—
Aqua Calcis	1000	20	—	—
„ carbolisata 3%	„	25	—	—
„ Chlori	100	18	—	—
„ destillata	1000	12	—	—
„ Goulardi	Cennik robót aptek. Nr. 51.)			
Aqua Laurocerasi	10	3	100	25
Argentum nitric. fus. venale	1	8	10	65
Asa foetida	100	35	—	—
„ „ pulv.	„	49	—	—
Atropinum sulfuric.	0·1	12	—	—
Axungia Porci	100	15	—	—
Bolus alba pulv.	„	8	—	—
Bulbus Scillae	„	4	—	—
„ „ pulv.	10	6	—	—
Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	7	—	—
„ hypochlorosum	„	5	1000	40
„ oxydatum pulv.	„	6	—	—
„ sulfuricum ustum	1000	15	—	—

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Camphora	100	48	—	—
Cantharides pulv.	10	10	—	—
Carbo Ligni depurat.	100	10	—	—
Cera flava	„	32	—	—
Chininum sulfuricum	10	50	—	—
Chloralum hydratum	„	11	—	—
Chloroformium	100	37	—	—
Cocainum hydrochloricum . . .	1	65	—	—
Collodium	10	3	—	—
Cortex Chinae gross. pulv.	100	45	—	—
„ Cinnamomi gross. pulv.	„	24	—	—
„ Frangulae sciss	„	13	—	—
„ Granati gross. pulv.	„	27	—	—
„ Quercus „ „	„	8	—	—
„ Salicis „ „	„	9	—	—
Cuprum sulfuricum	„	20	—	—
Emplastrum Cantharidum	„	82	—	—
„ Diachylon compositum . .	„	34	—	—
„ Hydrargyri	„	57	—	—
Euphorbium pulv.	10	4	—	—
Extractum Belladonnae fol. . . .	1	5	—	—
„ **Filicis maris aeth.** . .	10	90	—	—
„ **Granati**	„	45	—	—
„ **Hyoscyami folior.** . .	1	5	—	—
„ **Secalis cornuti** . .	„	4	—	—
Ferrum sesquichloratum solutum . . .	10	3	100	26
„ sulfuricum venale . . .	100	2	1000	16
Flores Arnicae sciss.	„	8	—	—
„ Chamomillae vulgaris (II[da]) . . .	„	15	—	—
„ „ „ gross. pulv. . .	„	18	1000	155
„ Cinae pulv.	„	23	—	—
„ Sambuci	„	17	—	—
Folia Althaeae sciss.	„	8	—	—
Folia Belladonnae scis.	10	2	—	—
„ **Digitalis** „	„	1	—	—
„ **Hyoscyami** „	„	2	100	12
Folia Malvae sciss.	100	10	—	—
„ „ Menthae piperit. sciss. . .	„	22	—	—
„ „ Salviae sciss.	„	20	—	—
„ „ Sennae de Tinnevelly sciss. .	„	17	—	—
Fructus Anisi vulgaris	„	12	—	—
„ „ „ pulv.	„	25	1000	210
„ Carvi	„	11	—	—
„ „ pulv.	„	24	1000	200

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Fructus Colocynthidis pulv.	10	24	—	—
Fructus Foeniculi	100	10	—	—
„ „ pulv.	„	18	1000	150
„ Juniperi gross. pulv.	„	7	„	58
„ Lauri „ „ . . .	„	10	—	—
Gallae gross pulv.	„	26	—	—
Glycerinum	„	20	—	—
Gummi Acaciae elect. (II[da])	„	26	—	—
Herba Absinthii sciss.	„	8	—	—
Herba Conii sciss.	10	1	—	—
Herba Meliloti sciss.	100	10	—	—
Hydrargyrum bichlor. corros. pulv. .	10	10	—	—
„ **chlorat. mite subl. par.** .	„	14	—	—
„ **oxydatum flavum** . .	„	26	—	—
Jodoformium cryst. et pulv. . . .	„	43	—	—
Jodum	„	40	—	—
Kalium carbonic. crudum	100	9	—	—
„ chloricum	„	18	—	—
„ hydrooxydatum	10	8	—	—
„ hydrotartaricum pulv. . . .	100	40	—	—
„ hypermanganic.	10	6	—	—
„ jodatum	„	24	100	220
„ nitricum pulv.	100	15	—	—
„ sulfuratum pro balneo . . .	„	14	1000	130
„ sulfuricum pulv. , . . .	„	14	—	—
Kamala	10	23	—	—
Kreosotum	„	10	—	—
Lanolinum	100	55	—	—
Lycopodium	„	55	—	—
Magnesium carbonic. pulv.	„	33	—	—
„ sulfuricum	„	5	1000	44
Mel depuratum	„	20	—	—
Morphinum hydrochloric.	1	20	—	—
Myrrha pulv.	100	62	—	—
Natrium boracic. pulv.	„	19	—	—
„ carbonic. cryst. venale . . .	„	3	1000	25
„ salicylicum	10	9	—	—
„ sulfuric. cryst. venale . . .	100	3	1000	24
Oleum Amygdalar dulc.	„	45	—	—
„ cadinum	„	11	—	—
Oleum Crotonis	1	2	—	—
Oleum Hyoscyami folior. coct.	100	24	—	—
„ Jecoris Aselli	„	16	—	—
„ Juniperi	10	8	—	—

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Oleum Lauri	100	16	—	—
„ Lini	„	8	—	—
„ Olivae II^{da}	„	15	—	—
Oleum Sinapis aether.	1	10	—	—
Oleum Terebinthinae	100	9	1000	76
Opium pulv.	1	4	—	—
Physostigminum salicylic.	0·01	4	—	—
Pix liquida	100	7	—	—
Placenta semin. Lini pulverat.	„	5	1000	40
Plumbum aceticum	„	16	—	—
Plumbum aceticum basic. solut.	„	13	—	—
„ carbonicum pulv.	„	20	—	—
„ oxydatum pulv.	„	16	—	—
Radix Althaeae elect. (II^{da}) sciss.	„	11	1000	95
„ Althaeae elect. (II^{da}) gross. pulv.	„	18	„	148
„ Angelicae gross. pulv.	„	15	—	—
„ Arnicae sciss.	„	17	—	—
„ Calami aromat. sciss.	„	10	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	15	1000	135
„ Filicis maris gross. pulv.	„	20	—	—
„ Gentianae sciss.	„	9	—	—
„ „ gross. pulv.	„	12	1000	108
Radix Ipecacuanh. rud. tus.	10	28	—	—
„ Jalapae gross. pulv.	100	47	—	—
Radix Liquiritiae sciss.	„	7	—	—
„ „ decort gross. pulv.	„	21	—	—
„ Valerianae sciss.	„	13	—	—
„ „ gross. pulv.	„	20	—	—
„ Zingiberis „ „	„	21	—	—
Saccharum pulv.	„	13	—	—
Sapo calinus	„	7	1000	62
Secale cornutum pulv.	„	26	—	—
Semen Lini	„	6	1000	50
Semen Sabadillae pulv.	„	34	—	—
Semen Sinapis	„	4	—	—
„ „ pulveratum	„	8	—	—
Semen Strychni pulv.	10	4	—	—
Solutio arsenicalis Fowleri	„	7	—	—
Species aromaticae	100	30	—	—
Spiritus camphoratus	„	13	1000	110
„ saponatus	„	14	„	125
„ Vini concentr.	„	7	—	—
Stibium Kalio-tartar. pulv.	10	10	—	—
„ sulf. aur. pulv. venale	„	5	—	—

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Stibium sulfurat. nigrum pulv.	100	18	—	—
Strychninum nitricum	0·1	4	—	—
Styrax liquidus venalis	100	22	—	—
Sulfur sublimat. lotum venale	„	5	—	—
Talcum pulv.	„	6	—	—
Terebinthina communis	„	6	—	—
Tinctura Aconiti	10	5	—	—
Tinctura Arnicae	100	16	1000	140
Tinctura Balladonnae fol. . . .	10	4	—	—
„ **Cantharidum**	„	5	—	—
„ **Digitalis**	„	4	—	—
„ **Ipecacuanhae**	„	7	—	—
„ **Jodi**	100	68	—	—
„ **Opii simplex**	10	6	—	—
„ **Strychni**	„	4	—	—
Unguentum Cerussae	100	31	—	—
„ Diachylon	„	52	—	—
„ Hydrargyri	„	75	—	—
„ Plumbi acetici	„	38	—	—
„ simplex	„	30	—	—
„ sulfuratum	„	25	—	—
Vaselinum	„	23	—	—
Veratrinum	0·1	4	—	—
Zincum chloratum	10	7	100	54
Zincum oxydatum purum venale . . .	100	30	—	—
Zincum sulfuricum	„	10	—	—

Dodatek.

T a b l i c a I,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków w szafie dającej się zamknąć.

Acidum arsenicosum.
Atropinum sulfuricum.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Physostigminum salicylicum.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Strychninum nitricum.
Veratrinum.

T a b l i c a II,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków.

Acidum aceticum concentratum.
Acidum carbolicum crystallisatum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloricum concentratum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum concentratum.
Acidum sulfuricum concentratum.
Ammonia.
Amylium nitrosum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata.
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitation
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.

Jodum.
Kalium hydrooxydatum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Pulvis Ipecacuanhae opiatus.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Stibium Kalio-tartaricum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici seminis.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii Simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Vinum Colchici seminis.
Vinum Stibii Kalio-Tartarici.
Zincum chloratum.
Tinctura Opii simplex.

T a b l i c a III,

podaje największe dawki leków dla dorosłej osoby, której lekarz przy zapisywaniu do wewnętrznego użycia nie śmie przekroczyć, jeżeli nie dołączy wykrzyknika (!).

	Największa dawka pojedyncza w gramach	Największa dawka dzienna w gramach
Acidum arsenicosum	0·005	0·02
Acidum carbolicum	0·10	0·50
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua Amygdalarum amararum concentrata	1·50	5·00
Aqua Laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulfuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0 20
Chloralum hydratum	3·00	6·00
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Coffeinum	0·20	0·60
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum Aconiti radicis	0·03	0·12
Extractum Belladonnae foliorum	0·05	0·20
Extractum Canabis Indicae	0·10	0·30
Extractum Colocynthidis	0·05	0.20
Extractum Conii herbae	0·20	0·60
Extractum Hyoscyami foliorum	0·10	0·50
Extractum Opii	0·10	0·40
Extractum Scillae	0·20	1·00
Extractum Secalis cornuti	0·50	1·50
Extractum Strychni	0·05	0·15
Folia Belladonnae	0·20	0 60
Folia Digitalis	0·20	0·60
Folia Hyoscyami	0·30	1·00
Folia Stramonii	0·30	1·00
Fructus Colocynthidis	0·30	1·00
Herba Conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·03	0·10
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·03	0·10
Hydrargyrum jodatum flavum	0·05	0·20
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·10	50
Lactucarium	0·30	1·00
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12
Oleum Crotonis	0·05	0·10
Opium	0·15	0·50

	Największa dawka pojedyńcza	Największa dawka dzienna
	w gramach	
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix Aconiti	0·10	0·50
Radix Belladonnae	0·07	0·30
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1 00	5·00
Semen Strychni	0·12	0·50
Solutio arsenicalis Fowleri . . , .	0·5	2·00
Stibium Kalio-tartaricum	0·2	0·50
Strychninum nitricum	0·007	0·02
Tinctura Aconiti radicis	0·50	1·50
Tinctura Belladonnae foliorum	1·00	4·00
Tinctura Cantharidum	0·50	1·00
Tinctura Colchici seminis	1·50	5·00
Tinctura Digitalis	1·50	5·00
Tinctura Jodi	0·30	1·00
Tinctura Lobeliae	1·00	5·00
Tinctura Opii crocata	1·50	5·00
Tinctura Opii simplex	1·50	5·00
Tinctura Strophanti	1·00	3·00
Tinctura Strychni	1·00	3·00
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum Colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticu	0·80	—

Tablica IV,

zawiera te leki, które wydawać bez przepisu lekarza aptekarzom jest zabronione.

Acidum arsenicosum.
Acidum carbolicum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Aloë.
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum co
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Atropinum sulfuricum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Cuprum sulfuricum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Aloës.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Filicis maris.
Extractum Granati.
Extractum Hydrastidis.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Fructus Papaveris.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.

Herba Sabinae.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aetherum.
Opium.
Physostigminum salicylicum.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Hydrastidis.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanti.
Semen Strychni.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Stibium Kalio-tartaricum.
Stibium sulfuratum aurantiacum.
Strychninum nitricum.
Syrupus Ipecacuanhae.
Syrupus Papaveris.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.

Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Veratrinum.
Vinum Colchici.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincum chloratum.
Zincum sulfuricum.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 10. Kwietnia 1896. **Część IV.**

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 15. Lutego 1896, L. 12.073, którem podaje się do publicznej wiadomości rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z c. k. Ministerstwami Wyznań i Oświaty oraz handlu z dnia 21. Stycznia 1896, Dz. p. p. Nr. 21, o zupełnem lub częściowem zwracaniu taks egzaminacyjnych osobom ubiegającym się o koncesyę na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza, które odstąpią od egzaminu przed złożeniem tegoż.

Na podstawie §. 13. ustęp 2. ustawy z dnia 26. Grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 193, o uregulowaniu koncesyonowanych przemysłów budowlanych, postanawia się dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z 11. Kwietnia 1894, Dz. p. p. Nr. 72 (obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 37), co do uiszczać się mających przez osoby ubiegające się o koncesyę na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza taks egzaminacyjnych, co następuje:

§. 1.

Osobom ubiegającym się o koncesyę na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza, jeżeli przynajmniej na 8 dni przed rozpoczęciem się egzaminu oświadczą, że od egzaminu odstępują, zostanie zwróconą pełna kwota; w razie zaś późniejszego oświadczenia się o odstąpieniu od egzaminu, połowa kwoty taksy egzaminacyjnej, złożonej według postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. Kwietnia 1894, Dz. p. p. Nr. 72 (obw. c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Kwietnia 1894, Dz. ustaw krajowych Nr. 37).

§. 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Badeni w. r. **Gautsch** w. r. **Glanz** w. r.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w r.

Nr. 16.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Lutego 1896, L. 15.463, o ustanowieniu prowizoryum budżetowego na rok 1896.

Jego cesarska i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3. Lutego 1896 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. Grudnia 1895, ustanawiającą prowizoryum budżetowe na rok 1896, o ile na podstawie tej uchwały pobierane być mają od 1. Stycznia do 31. Marca 1896, względnie aż do konstytucyjnego ustanowienia budżetu krajowego na rok 1896, dodatki na fundusz krajowy w wysokości sześćdziesiąt jeden (61) centów, od każdego jednego złotego całej należytości państwowych podatków bezpośrednich, a w mieście Krakowie i powiatach politycznych krakowskim i chrzanowskim tylko w wysokości czterdziestu siedmiu (47) ct. w. a.

Co niniejszem w skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. Lutego 1896 L 3859, podaje się do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 23. Lutego 1896, o utworzeniu c. k. urzędu hipotecznego przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie, w miejsce rozwiązać się mającej galicyjskiej Tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6. Lutego 1896, najłaskawiej zezwolić na utworzenie c. k urzędu ksiąg gruntowych przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie w miejsce rozwiązać się mającej galicyjskiej Tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie i na systemizowanie przy tym urzędzie posad:

jednego dyrektora . . . . w VIII klasie rangi
jednego zastępcy dyrektora . . . . . . „ IX „ „
sześciu prowadzących księgi gruntowe . . „ IX „ „
sześciu adjunktów dla ksiąg gruntowych . . „ X „ „
i czterech kancelistów dla ksiąg gruntowych „ XI „ „

Co się podaje do publicznej wiadomości w skutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. Lutego 1896, L. 2950.

Termin rozpoczęcia działalności tego urzędu zostanie póżniej oznaczonym.

Tchorznicki w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Marca 1896, L. 17920, którem się uzupełnia obwieszczenie z dnia 30. Kwietnia 1895, L. 35.721 (Dz. u. k. Nr. 31.) o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle.

Na podstawie art. III. rozp. minist. z dnia 11. Sierpnia 1895, (Dz. p. p. Nr. 125), którym wyrób sztucznych kwiatów zaliczono do tych w §. 7. rozp. minist. z dnia 24. Kwietnia 1895. (Dz. p. p. Nr. 58) wyszczególnionych przemysłów, dla których pod względem spoczynku niedzielnego polityczna władza krajowa może ustanowić wyjątkowe przepisy, c. k. Namiestnictwo uzupełnia

§. 1. swego obwieszczenia z dnia 30. Kwietnia 1895 L. 35.721, (Dz. u. k. Nr. 31), w sposób następujący:

„8) Wyrób kwiatów sztucznych: praca przy sprzedaży w niedziele przypadające w dniach 31. Października, tudzież 1. lub 2. Listopada dozwolona przez cały dzień, w inne niedziele zaś tylko w tych godzinach, w których sprzedaż towarów w ogóle jest dozwolona.“

Obwieszczenie niniejsze wchodzi natychmiast w wykonanie.

Lwów, dnia 14. Marca 1896.

Sanguszko w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 25. Kwietnia 1896. **Część V.**

Nr. 19.

U s t a w a

z dnia 6. Grudnia 1894, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze opłat od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Od każdego spadku, do którego pertraktacyi powołanym jest według ogólnych prawideł o kompetencyi sądów, którykolwiek z c. k. sądów Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ma być uiszczoną na rzecz funduszu szkolnego krajowego opłata, jeżeli wartość czystego spadku przewyższa kwotę 500 złr. a. w. (1.000 koron).

§. 2.

Opłata ta wynosi stałą kwotę jednego złr. (dwóch koron), jeżeli czysty spadek nie przewyższa sumy 1.000 złr. w. a. (2.000 koron).

§. 3.

Jeżeli czysty spadek przewyższa sumę 1.000 złr. w. a. (2.000 koron), wynosi opłata od każdych 100 złr. w. a. (200 koron) przy spadkach:

	zł. a. w.	koron			
nad	1.000— 5.000	(2.000— 10.000)	po 15 ct.	(30 groszy)
„	5.000— 10 000	(10.000— 20.000)	„ 20 „	(40 „)
„	10.000— 20.000	(20.000— 40.000)	„ 25 „	(50 „)
„	20.000— 40.000	(40.000— 80.000)	„ 30 „	(60 „)
„	40.000— 60 000	(80.000—120.000)	„ 35 „	(70 „)
„	60.000—100.000	(120.000—200.000)	„ 40 „	(80 „)
„	100.000—200.000	(200.000—400.000)	„ 45 „	(90 „)
„	200.000 i wyżej	(400.000 i wyżej	„ 50 „	(1 koronie).

§. 4.

Według zasad podanych powyżej w §. 2. i 3. wymierzoną będzie opłata wtedy, jeżeli spadek przechodzi na wdowę a względnie wdowca po spadkodawcy, albo też na jego krewnych w linii zstępnej lub wstępnej (dziedziców koniecznych).

Jeżeli spadek w całości lub części przypada innym spadkobiercom, opłata od spadku, względnie od części spadku, wymierzaną będzie w kwocie podwójnej. Ułamki poniżej 100 złr. (200 koron) wpływają wprawdzie na oznaczenie stopy, według której w myśl §. 3. ma być wymierzona opłata, przy oznaczeniu jednak cyfry samej opłaty, nie będą one uwzględniane.

§. 5.

Wartość należącego do spadku majątku nieruchomego, położonego po za granicami Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, jak niemniej długi, które na takim majątku nieruchomym w ten sposób są ubezpieczone, że reszta spadku za nie prawnie nie odpowiada, nie będą brane w rachubę przy obliczaniu czystego spadku. Długi natomiast, za które cała spuścizna prawnie odpowiada, będą przy tem obliczaniu potrącane, chociażby na owych nieruchomościach były ubezpieczone.

§. 6.

Zapisy na cele szkolne dla jakich fundusz szkolny krajowy jest przeznaczony, będą policzone na poczet opłaty od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

§. 7.

Zapisy na cele dobroczynne, naukowe lub humanitarne mogą być uwolnione od opłaty na rzecz funduszu szkolnego krajowego, jeżeli przeznaczone

są ku popieraniu moralnych lub materyalnych interesów kraju lub jego mieszkańców, nie zaś tylko wyłącznie na korzyść pojedynczych osób lub rodzin.

O uwolnieniu orzeka Wydział krajowy w każdym poszczególnym wypadku. Od orzeczenia Wydziału krajowego nie ma odwołania.

§. 8.

Te same władze, które powołane są do wymierzania i ściągania rządowej należytości prawnej od przeniesienia własności na wypadek śmierci, wymierzać i ściągać będą według postanowień niniejszej ustawy z analogicznem zastosowaniem przepisów, ustaw i rozporządzeń dla rządowych należytości prawnych, opłaty od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

W wypadkach, w których należytość spadkową uiszcza się markami stemplowemi, mają strony wymierzoną przez sąd na rzecz funduszu szkolnego krajowego opłatę uiścić w urzędzie podatkowym i z dokonanej zapłaty wykazać się przed sądem przed przyznaniem spadku.

Nieuiszczone opłaty ściągane będą w ten sam sposób, jak zaległe podatki.

C. k. sądy obowiązane będą nadsełać Wydziałowi krajowemu co pół roku wykazy spadków przyznanych w ciągu półrocza, których wartość przewyższa 500 złr. (1.000) koron.

§. 9.

Od opłat nieuiszczonych w przeciągu dni 30. po doręczeniu nakazu zapłaty, pobierane będą 5% odsetki za zwłokę, a to licząc od dnia następującego po ostatnim dniu powyższego terminu.

Od opłat nieprzewyższających kwoty 1 złr. (2 koron), tudzież od ułamków poniżej 1 złr. (2 koron), odsetki za zwłokę nie będą liczone.

§. 10.

Dekret kancelaryi nadwornej z 7. Lipca 1808, o pobieraniu taksy od spadków na rzecz funduszu szkół normalnych i wszystkie następne rozporządzenia w tym przedmiocie, będą miały odtąd zastosowanie tylko w tych wypadkach, w których spadkodawca zmarł przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

§. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie trzydziestego dnia po jej ogłoszeniu.

§. 12.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom wyznań i oświaty, finansów i sprawiedliwości.

Wels, dnia 6. Grudnia 1894.

Franciszek Józef w. r.

Schönborn w. r. **Madejski** w. r. **Plener** w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

Ministerstwa Wyznań i Oświaty, Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 4. Grudnia 1895, L. 25.125/1895 do ustawy z dnia 6. Grudnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 19. z roku 1896, o poborze opłat od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

Wymiar.

§. 1.

Od spadków po osobach zmarłych po wejściu w życie ustawy z dnia 6. Grudnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 19. z r. 1896, ma być wymierzana i uiszczana opłata na rzecz funduszu szkolnego krajowego (opłata szkolna), o ile do pertraktacyi tych spadków wedle ogólnych prawideł o przynależności sądów powołany jest sąd znajdujący się w okręgu, w którym ta ustawa obowiązuje, jeżeli czysty spadek obliczony w analogicznem zastosowaniu postanowień ustawy dla wymiaru rządowej należytości spadkowej i z uwzględnieniem §. 5. ustawy z dnia 6. Grudnia 1894, przewyższa kwotę 500 złr. w. a. (1000 koron).

Jeżeli istnieją zapisy na cele szkolne w rodzaju tych, które wymienia §. 6. ustawy, nie należy ich wyłączać z czystego spadku; w takich razach należy przy wymierzaniu opłaty na rzecz funduszu szkolnego krajowego tak postępować, jak gdyby tych zapisów nie ustanowiono, poczem dopiero w opłatę wymierzoną w ten sposób wliczoną ma być kwota, jaką te zapisy wynoszą. Zapisy, którym przyznano uwolnienie od opłaty na podstawie §. 7. ustawy,

uwzględniać należy przy oznaczeniu stopy taryfowej, wedle której w myśl §§. 2. i 3. ustawy opłata ma być wymierzoną, a tylko przy cyfrowem obliczeniu opłaty samej, nie mają one być brane w rachubę.

§. 2.

Opłaty od spadków wymienionych w §. 1. ustęp 1. wymierzają władze (sądy, organa skarbowe), które powołane są do wymiaru rządowej należytości od przeniesienia własności.

Te władze rozstrzygają także o przewidzianem w §. 6. ustawy wliczaniu w opłatę zapisów na cele szkolne, przyczem należy uwzględniać obowiązujące w danym czasie postanowienia o funduszu szkolnym krajowym, (obecnie ustawa z dnia 24. Kwietnia 1894), Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 49.)

Jedynie o uwolnieniu legatów wymienionych w §. 7. ustawy rozstrzyga Wydział krajowy na podanie stron obowiązanych do uiszczenia opłaty.

§. 3.

W wypadkach, w których sądy wymierzają rządową należytość od przeniesienia własności, mają one za pomocą rezolucyi wedle wzoru *A)* zawiadomić o wymierzeniu opłaty stronę, obowiązaną do jej uiszczenia, a duplikat rezolucyi, na którym uwidocznić należy dzień doręczenia stonie, udzielić urzędowi podatkowemu, powołanemu do pobrania opłaty (§. 6.), zaś sąd krajowy i obydwa miejsko-delegowane sądy powiatowe we Lwowie, wreszcie sąd powiatowy w Winnikach, mają udzielić wzmiankowy duplikat urzędowi wymiaru należytości we Lwowie, celem natychmiastowego przypisania i zarządzenia pobrania opłaty przez główny urząd podatkowy we Lwowie.

Jeżeli rządową należytość przenośną wymierza władza skarbowa, ma ona wymierzyć opłatę równocześnie z rządową należytością przenośną, używając w tym celu formularza wezwania płatniczego wedla wzoru *B)*.

Przypis i utrzymanie w ewidencyi.

§. 4.

Przypis i ewidencyę opłat na rzecz funduszu szkolnego krajowego wymierzonych przez sąd krajowy i przez obydwa miejsko-delegowane sądy powiatowe we Lwowie, oraz przez sąd powiatowy w Winnikach, dalej opłat wymierzonych przez urząd wymiaru należytości we Lwowie, uskutecznia i prowadzi urząd wymiaru należytości (Ekspozytura Departamentu rachunko-

wego), zaś przypis reszty opłat uskuteczniają i ewidencyę ich prowadzą powołane do pobrania urzędy podatkowe po za obrębem Lwowa (§. 6.)

Urząd wymiaru należytości i urzędy podatkowe poza obrębem Lwowa mają w tym celu prowadzić „księgę likwidacyjną dla opłat od spadków na rzecz funduszu szkolnego krajowego“ wedle wzoru *C)*, która każdego roku ma być na nowo założoną i opatrzoną liczbami porządkowemi, poczynającemi się corocznie od 1. Liczbę porządkową księgi likwidacyjnej dla opłat należy w razie wymierzenia opłaty przez sąd, uwidocznić na duplikacie rezolucyi sądowej, udzielonym urzędowi wymiaru należytości, względnie urzędowi podatkowemu, jeżeli zaś wymiaru dokonała Dyrekcya okręgu skarbowego (oddział należytościowy) lub urząd wymiaru należytości, albo urząd podatkowy sam, należy tę liczbę porządkową uwidocznić w nagłówku wezwania płatniczego oraz przy odnośnej pozycyi rejestru *B)* w księdze likwidacyjnej dla należytości rządowych w rubryce „Uwaga“. Rubryki 5, tudzież 7 do 12 księgi likwidacyjnej opłat pozostają niewypełnione, jeżeli opłatę wymierza sąd.

Przy wymiarach dokonanych przez władze skarbowe będą wypełnione rubryki 8. i 9. tylko wtedy, jeżeli w spadku znachodzi się nieruchomość położona poza granicami okręgu, w którym obowiązuje ustawa; rubrykę 12. wtedy. jeżeli istnieją zapisy uwolnione od opłaty na podstawie §. 7. ustawy; wreszcie rubryki 14. i 15., jeżeli istnieją zapisy na cele szkolne, o jakich mowa w §. 6. ustawy.

Do księgi likwidacyjnej dla opłat należy prowadzić index alfabetycznie ułożony.

Po upływie każdego miesiąca sporządzi dosłowny wyciąg z ksiąg likwidacyjnych, a to: Urząd wymiaru należytości we Lwowie, co do opłat przeeń wymierzonych, zaś każdy urząd podatkowy poza obrębem Lwowa położony, co do opłat przez Dyrekcyę okręgu skarbowego i przez sam urząd podatkowy wymierzonych i w ciągu miesiąca do księgi likwidacyjnej wpisanych, a wyciąg ten oraz udzielone przez sąd duplikaty rezolucyi wymiarowych, na podstawie których w ciągu miesiąca nastąpił przypis w księdze likwidacyjnej dla opłat szkolnych, ma być dołączony do dziennika przychodu dla funduszu szkolnego krajowego.

§. 5.

Urząd wymiaru należytości we Lwowie i urzędy podatkowe poza obrębem Lwowa położone, mają przypisane opłaty tak samo, jak wymierzoną należytość rządową, i to bez względu na to, czy wymiar dokonany został przez organa skarbowe, czy przez sąd — w wyciągu *G)* (wzór XVI. do §. 52. instrukcyi o formalnem traktowaniu i zarachowywaniu bezpośrednich należytości) utrzymywać w ewidencyi aż do ich uiszczenia, a mianowicie

w ten sposób, że w wypadkach, w których obok opłaty przypisano należytość rządową, przypis ten uwidoczniony być ma w formie ułamka, którego licznik stanowi należytość rządową, a mianownik opłatę, podczas gdy w innych wypadkach licznik odnośnego ułamka oznaczyć należy znakiem 0 (zerem).

W tych wypadkach, w których wedle osnowy prenotacyi dotyczącej należytości rządowej, także i termin płatności będącej z nią w związku opłaty szkolnej jest odroczony, należy opłatę w analogicznem zastosowaniu postanowień powyższego ustępu wpisać do zapisku X *b)* dla należytości rządowych i utrzymywać ją w tym zapisku w ewidencyi.

Okoliczność tę należy uwidocznić w rubryce „Uwaga“ księgi likwidacyjnej dla opłat szkolnych.

Uiszczenie.

§. 6.

Opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego uiszcza się w urzędzie podatkowym, powołanym do poboru będącej w związku z nią należytości rządowej.

Urzędy podatkowe mają uiszczone u nich z tytułu opłat kwoty, po poprzedniem zalikwidowaniu na podstawie księgi likwidacyjnej dla opłat szkolnych, wpisywać jako pobrane, pozycya za pozycyą do wykazu prowadzonego wedle wzoru *D)*, który należy co miesiąca zakładać na nowo i wraz z końcową sumą miesięczną przenosić do dziennika przychodu funduszu szkolnego krajowego.

Spis ten stanowi załącznik wspomnianego dziennika przychodu. Główny urząd podatkowy we Lwowie winien dziennik przychodu funduszu szkolnego krajowego przesyłać Wydziałowi krajowemu nie bezpośrednio jak inne urzędy podatkowe, lecz za pośrednictwem urzędu wymiaru należytości (Ekspozytura Departamentu rachunkowego).

Płatność i odsetki za zwłokę.

§. 7.

Opłaty mają być uiszczane w ciągu dni 30 po doręczeniu wezwania płatniczego (sądowej rezolucyi wymiarowej), a licząc od dnia po upływie tego terminu, należy uiszczać pięcioprocentowe odsetki zwłoki w myśl §. 9. ustawy.

Wydział krajowy ma prawo zezwolić na dłuższy termin spłaty i na spłaty częściowe; takie zezwolenie nia narusza jednak obowiązku opłacania odsetek zwłoki.

Przymusowe ściąganie i ewentualne zabezpieczenie.

§. 8.

Przymusowe ściąganie i ewentualne zabezpieczenie opłat uskutecznia się tak samo, jak przy należytościach rządowych i należy do organów skarbowych bez względu na to, czy wymiar uskuteczniły organa sądowe czy skarbowe. Organa skarbowe mają w tym względzie stosować się analogicznie do postanowień §§. 65. do 70. instrukcyi o formalnem traktowaniu i zarachowywaniu należytości bezpośrednich.

Jak długo opłata nie będzie uiszczoną lub całkowicie zabezpieczoną, nie może w myśl obowiązujących przepisów nastąpić sądowe przyznanie spadku.

Środki prawne.

§. 9.

Rekursy przeciw opłatom, wymierzonym przez sądy, będą rozstrzygane w sądowym toku instancyi. O dokonanej w toku instancyi zmianie opłaty wymierzonej przez sądy, należy zawiadomić urząd wymiaru należytości we Lwowie, jeżeli opłatę przypisano w tym urzędzie (§. 4. ustęp 1.), w innych zaś wypadkach ten urząd podatkowy, który do pobrania opłaty jest powołany — a to w ten sposób, że mu się udziela jednego egzemplarza odnośnej rezolucyi.

Tok instancyi przy środkach prawnych przeciw wymiarom opłat dokonanym przez organa skarbowe jest taki sam, jak przy środkach prawnych przeciw wymiarowi odnośnej należytości rządowej, przyczem stosować należy analogicznie postanowienia ustawy z 19. Marca 1876, Dz. ust. p. Nr. 28, (§. 8. ustęp 1. ustawy z 6. Grudnia 1894).

Jeżeli w toku instancyi zmieniono rządową należytość przenośną a zmianę tę spowodowało odmienne oznaczenie wartości czystego spadku, lub odmienny rozdział tegoż między spadkobierców i legataryuszów i z tego powodu opłata przypadałaby w innej kwocie niż ją pierwotnie wymierzono, w takim razie należy z urzędu dokonać odpowiedniej zmiany opłaty.

Jeżeli w toku instancyi zniżono wymiar opłaty, w takim razie urząd wymiaru należytości we Lwowie, względnie odnośny urząd podatkowy poza obrębem Lwowa przeprowadzi odpisanie nienależnie wymierzonej opłaty w księdze likwidacyjnej dla opłat szkolnych i dołączy do dziennika przychodu funduszu szkolnego krajowego odnośną rezolucyę sądową — jeśli odpisanie dozwolił sąd, w innych zaś wypadkach rozporządzenie władzy skarbowej zarządzające odpisanie lub odpis tego rozporządzenia.

Jeżeli zaś nienależnie wymierzona kwota jest już zapłaconą, w takim razie należy ją zwrócić w analogicznem zastosowaniu przepisów obowiązujących przy zwracaniu należytości rządowych i zwrócone kwoty zarachować w dzienniku rozchodu funduszu szkolnego krajowego, dołączając rozporządzenie zarządzające zwrot lub odpis tego rozporządzenia.

Główny urząd podatkowy we Lwowie ma dziennik rozchodu funduszu szkolnego krajowego przesyłać Departamentowi rachunkowemu Namiestnictwa nie bezpośrednio jak inne urzędy podatkowe, lecz za pośrednictwem urzędu wymiaru należytości (Ekspozytury Departamentu rachunkowego).

W razie późniejszego podwyższenia opłaty, należy to podwyższenie zapisać pod nową pozycyą księgi likwidacyjnej dla opłat szkolnych, a zarazem przy pozycyi pierwotnej jak i dodatkowej w rubryce „Uwaga“ uwidocznić wzajemny ich związek.

Sądowe wykazy przyznanych spadków.

§. 10.

Sądy pertraktujące spadki obowiązane są wedle §. 8. ustawy udzielać Wydziałowi krajowemu półrocznie wykazy takich spadków przyznanych w ciągu półrocza, których wartość przewyższa kwotę 500 złr. w. a. (1.000 koron) i które z tego powodu podlegają opłacie wedle ustawy z 6. Grudnia 1894, (§. 1. ustęp 1. tego rozporządzenia).

Pierwszy taki wykaz ma obejmować czas od wejścia w życie ustawy z 6. Grudnia 1894 do końca Czerwca 1896.

Wykazy te mają być sporządzone wedle wzoru *E.* i w ciągu dni 14. po upływie każdego półrocza odsyłane do Wydziału krajowego.

Wpisywanie spadków do wykazu winno się odbywać równocześnie z wydaniem dekretu dziedzictwa.

Rubryki 4. do 9. wykazu należy wypełniać z reguły na podstawie przedłożonego przez stronę pokwitowanego wezwania płatniczego (sądowej rezolucyi wymiarowej) na opłatę szkolną. Jeżeli strona przed przyznaniem spadku nie wykazała się z uiszczenia, lecz tylko z zabezpieczenia opłaty (§. 8.), w takim razie rubryki 5. do 9. tego wykazu pozostawi się niewypełnione i zaznaczy w rubryce „Uwaga“ sposób danego zabezpieczenia.

Postanowienia przejściowe.

§. 11.

Od spadków po osobach, które zmarły przed wejściem w życie ustawy z 6. Grudnia 1894, to jest przed dniem trzydziestym po jej ogłoszeniu, nie

należy pobierać opłaty zaprowadzonej niniejszą ustawą, tylko taksę ustanowioną dekretem kancelaryi nadwornej z 7. Lipca 1808, którą wyłącznie sądy mają wymierzać.

Taksy te winno się przypisywać w księgach kontowych lub likwidacyjnych, które dotąd są w użyciu, natomiast w księgach likwidacyjnych wedle wzoru *C.* ustanowionych, §. 4. niniejszego rozporządzenia, należy przypisywać jedynie opłaty wymierzone wedle ustawy z 6. Grudnia 1894.

Spis pobranych opłat, ustanowiony §fem 6. tego rozporządzenia, mają urzędy podatkowe założyć najpóźniej w dniu pierwszym miesiąca następującego bezpośrednio po wejściu w życie ustawy z 6. Grudnia 1894 i począwszy od tego czasu zarachowywać w nim także pobór taks spadkowych, uiszczanych wedle dekretu kancelaryi nadwornej z 7. Lipca 1808 — przyczem okoliczność, że chodzi o taką taksę spadkową, należy uwidocznić w rubryce „Uwaga“ tego spisu.

Sądy mają co do taks wymierzonych wedle dekretu kancelaryi nadwornej z 7. Lipca 1808, jak długo takie wymiary będą się wydarzać, i nadal postępować wedle rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z 8. Czerwca 1889, L. 11.773, Dziennik rozporządzeń Ministerstwa sprawiedliwości Nr. 38.

Wiedeń, dnia 4. Grudnia 1895.

Gautsch w. r. **Biliński** w. r. **Gleispach** w. r.

Wzór A.

Na podstawie ustawy z 6. Grudnia 1894, Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi Nr. 19. ex 1896, wymierza się Panu do niepodzielnej ręki z .... opłatę na fundusz szkolny krajowy od spadku po .... zmarłym w ....

Opłata ta od czystego spadku .... złr. .... ct, ze względu na uwolnienie dla legatów wynoszących .... złr. .... ct., przyznane wedle §. 7. ustawy orzeczeniem galicyjskiego Wydziału krajowego z.................. .... L. .... wynosi kwotę .... złr. .... ct. mówię: ....

Wliczając w tę kwotę zapisy policzalne według §. 6. ustawy w sumie

....

....

wypada reszta należącej się opłaty w kwocie.................. złr. .... ct., mówię:

....

....

Wzywa się Pan...... (nie naruszając możliwego prawa regresu do legataryusza) do zapłacenia tej należytości w c. k. (głów.) urzędzie podatkowym w ciągu 30. dni, licząc od dnia po doręczeniu niniejszej uchwały, gdyż w przeciwnym razie ściągnie się ją w sposób przymusowy na koszt Pan...... wraz z 5% odsetkami zwłoki, licząc od dnia następującego po upływie powyższego terminu.

Z c. k. Sądu..................................

Wzór B.

rej. *B.* poz. .... z 18.......... r.

Dziennika wymiar poz.

Księgi likwidacyjnej dla opłat na rzecz
funduszu szkolnego poz. ....

Wezwanie płatnicze.

Do ....

....

w ....

Na podstawie ustawy o należytościach od interesów prawnych, dokumentów, pism i czynności urzędowych w szczególności wedle §. ....

....

....

dalej na podstawie ustawy z dnia 6. Grudnia 1894, (Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi Nr. 19. z roku 1896), wymierza się Pan..... należytość państwową i opłatę na krajowy fundusz szkolny od spadku po..........................

....zmarłym dnia ....

w .... składającego się z ....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

a mianowicie wedle §§. 68. i 73. ustawy z 9go Lutego 1850, Dz. ust. p. Nr. 50, do niepodzielnej ręki z ....

....

....

	Należytość państwowa		Opłata na krajowy fundusz szkolny	
	złr.	ct.	złr.	ct.
Razem				

Ogółem ....złr. ....ct.

mówię w kwocie ....

Kwotę tę masz Pan..... zapłacić w przeciągu 30. dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania płatniczego, (nie uwłaczając możliwemu

prawu regresu do ....) w c. k. głównym urzędzie podatkowym w.. w przeciwnym razie ściągnie się ją na koszta Pan...... bezzwłocznie w sposób przymusowy, a to wraz z 5% odsetkami zwłoki, licząc od dnia następującego po upływie powyższego terminu.

Na udowodnienie ważnie uskutecznionej zapłaty potrzeba, aby takowa nastąpiła przy kasie i została stwierdzoną pokwitowaniem zaopatrzonem własnoręcznymi podpisami dwóch urzędników tejże kasy i pieczęcią urzędową.

Przedstawienie, zażalenie lub rekurs przeciw niniejszemu wezwaniu płatniczemu, można według ustawy z dnia 19. Marca 1876 (Dz. ust. p. Nr. 28.) wnieść w przeciągu 30. dni, licząc od dnia następującego bezpośrednio po dniu doręczenia, a to w c. k. .... w.. co jednak nie uchyla obowiązku uiszczenia wymierzonej kwoty w powyższym terminie.

C. k..

.... dnia ....

Uwaga. Nazwiska i charakter służbowy urzędników powołanych do przyjęcia zapłaty i do jej poświadczenia, są uwidocznione w obwieszczeniu znajdującem się w urzędzie.

Przy zapłacie nie ściąga się wezwania płatniczego, lecz pozostanie ono w ręku strony.

Wzór C.

Okręg skarbowy .... Urząd podatkowy....................................

Księga likwidacyjna

dla opłat na rzecz funduszu szkolnego krajowego wedle ustawy z 6. Grudnia 1894, (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 19. z r. 1896.)

1	2	3	4	5	6	7		8		9		10		11		12	
												Z tego przypada					
Liczba porządkowa	Data wpisania	Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania spadkodawcy	Imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania strony, obowiązanej do zapłaty	Pozycya rejestru **B.**	Liczba uchwały sądowej (przy sądowych wymiarach)	Wartość czystego spadku przyjęta do wymiaru należytości rządowych		Wartość spadku uwolnionego od opłaty wedle §. 5. ustawy z 6. Grudnia 1894		Wartość reszty czystego spadku		na koniecznych spadkobierców i na małżonka spadkodawcy		na innych spadkobierców i legataryuszy obowiązanych do uiszczenia opłaty		na legaty uwolnione od opłaty wedle §. 7. ustawy z 6. Grudnia 1894, wedle orzeczenia Wydziału krajowego z .... L.	
						złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.

13		14		15		16			17		18		19	20					21				
Wysokość wymierzonej opłaty na rzecz funduszu szkolnego krajowego		Kwota legatów wliczalnych na podstawie §. 6. ustawy z 6. Grudnia 1894		Reszta należącej się opłaty		Z tego odpisano			Sprostowana kwota opłaty		Dzień doręczenia wezwania płatniczego (uchwały sądowej)	Dzień, w którym wpłata przypada do zapłaty	Odroczenia terminu zapłaty	Uiszczenie					Zwroty				Uwaga
						wedle rozporządzenia z...	kwota							dnia, do pozycyi wykazu	jako opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego		jako odsetki zwłoki		wedle rozporządzenia z... L.	dnia, do artykułu dziennika	kwota		
złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.		złr.	ct.	złr.	ct.					złr.	ct.	złr.	ct.			złr.	ct.	

Wzór D.

Okręg skarbowy .... Urząd podatkowy ....

Wykaz

opłat, uiszczonych od spadków na rzecz galicyjskiego funduszu szkolnego krajowego w miesiącu .... 189..

Liczba porządkowa	Dzień wpłaty	Pozycya księgi likwidacyjnej dla opłat na rzecz funduszu szkolnego krajowego	Liczba uchwały sądowej (przy sądowych wymiarach)	Dzień doręczenia wezwania płatniczego (uchwały sądowej)	Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania spadkodawcy	Uiszczono						Uwaga
						jako opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego		jako odsetki zwłoki		razem		
						złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	

Wzór E.

Wykaz

spadków, przyznanych przez c. k. Sąd .... w.................. w.......... półroczu 189... r. i opłat na rzecz funduszu szkolnego krajowego, uiszczonych od tych spadków, na mocy ustawy z 6. Grudnia 1894, (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 19 ex 1896).

1	2	3	4		5	6	7		8		9		10	11
Pozycya wykazu	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania spadkodawcy	Dzień i rok śmierci spadkodawcy	Wysokość przypisanej opłaty na rzecz funduszu szkolnego krajowego		Uiszczono								Data i liczba dekretu dziedzictwa	**Uwaga**
					dnia	pod pozycyą wykazu wpłat w c.k. urzędzie podatkowym	jako wpłatę na szkoły		na odsetki zwłoki		razem			
			złr.	ct.			złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.		

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 5. Maja 1896. Część VI.

Nr. 20.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Kwietnia 1896, L. 28.059, o przymusowem tępieniu myszy polnych.

Na podstawie wydanego przez c. k. Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwem handlu reskryptu z dnia 30. Grudnia 1891, L. 18.781, wydaje c. k. Namiestnictwo po wysłuchaniu Wydziału krajowego z uwagi na spustoszenia, jakie wyrządzają myszy polne, następujące rozporządzenie:

§. 1.

Jeżeli w obrębie gminy pojawią się myszy polne wyrządzając spustoszenia, lub jeżeli zachodzi obawa pojawienia się myszy polnych i wyrządzenia przez nie spustoszeń, ma naczelnik gminy na podstawie uchwały Rady gminnej, którą winien spowodować, — nakazać zapomocą obwieszczenia, które ma być ogłoszone w sposób na miejscu używany, posiadaczom, użytkującym i dzierżawcom gruntów, aby w ciągu oznaczyć się mającego, jednak 8 dni nieprzekraczającego terminu, zastosowali na swoich gruntach przepisane w obwieszczeniu środki tępienia myszy polnych, — w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznym upływie tego terminu, zastosowane będą przepisane środki przez naczelnika gminy na koszt ociągających się, którzy nadto ukarani zostaną grzywną w kwocie 10 zł., a w razie niemożności zapłacenia, karą aresztu 48 godzinnego.

Odwołanie się przeciw temu nakazowi naczelnika gminy nie ma skutku odraczającego.

§. 2.

Taksamo przełożony względnie właściciel obszaru dworskiego w razie, jeżeli w obrębie obszaru dworskiego pojawią się myszy polne wyrządzając spustoszenie, lub jeżeli można obawiać się pojawienia myszy polnych i wyrządzenia przez nie spustoszeń, obowiązany jest natychmiast, a najdalej w ciągu 8 dni zastosować na gruntach obszaru dworskiego środki tępienia myszy, wskazane w pouczeniu wydanem przy tem rozporządzeniu, w przeciwnym bowiem razie, po bezskutecznym upływie tego terminu, c. k. Starostwo zarządzi zastosowanie tych środków na jego koszt, a nadto ulegnie on karze w myśl rozp. minist. z 30. Września 1857. Dz. p. p. Nr. 198.

§. 3.

Tak naczelnik gminy jak i przełożony względnie właściciel obszaru dworskiego obowiązani są, skoro zajdzie potrzeba przystąpienia do tępienia myszy na gruntach gminnych lub obszaru dworskiego, zawiadomić o tem natychmiast c. k. Starostwo.

C. k. Starostwo wyda wtedy polecenie do przełożonego obszaru dworskiego względnie do Zwierzchności gminnej, aby równocześnie z czynnością tępienia myszy na gruntach gminnych, przystąpiono do tępienia myszy na gruntach obszaru dworskiego lub odwrotnie.

C. k. Starostwo wyda takie polecenia do przełożonego obszaru dworskiego i do Zwierzchności gminnej, jeżeli w jakikolwiek inny sposób dowie się o pojawieniu się myszy polnych i wyrządzeniu przez nie szkód.

§. 4.

W obwieszczeniu, które ma być wydanem przez naczelnika gminy w myśl §. 1. tego rozporządzenia, mają być szczegółowo określone obowiązki, jakie ciężą na właścicielu gruntu w myśl pouczenia, które zostanie wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, oraz mają być w niem wskazane środki tępienia myszy polnych, które będą przepisane w tem pouczeniu.

§. 5.

Co do tych gruntów, które należą do dobra gminnego lub do majątku gminnego, ma naczelnik gminy zarządzić bezpośrednio wykonanie nakazanych środków.

Co do tych gruntów, które tworzą dobro publiczne, obowiązane są do przeprowadzenia nakazanych środków te organa, które są powołane do zarządu dobra publicznego.

§. 6.

O ileby osoby zobowiązane do tego, zaniedbały przeprowadzenia nakazanych środków w ciągu ustanowionego terminu, albo środki te zastosowały w niewłaściwy sposób, ma naczelnik gminy bez żadnej zwłoki zarządzić co potrzeba celem wykonania tych środków na koszt ociągających się, a przeciw winnym wdrożyć postępowanie karne według postanowień ustawy gminnej.

W razie takiego zaniedbania ze strony przełożonego lub właściciela obszaru dworskiego, zarządzi co potrzeba bez żadnej zwłoki c. k. Starostwo celem wykonania tych środków na koszt przełożonego lub właściciela obszaru dworskiego, a winnego pociągnie do odpowiedzialności w myśl rozporządzenia minist. z 30. Września 1857, Dz. p. p. Nr. 198.

§. 7.

Jeżeli naczelnik gminy pomimo pojawienia się już, albo zachodzącej obawy pojawienia się myszy polnych i wyrządzenia przez nie spustoszenia, zaniedba zwołać Radę gminną dla uchwalenia nakazu tępienia myszy w myśl §. 1. tego rozporządzenia, albo jeżeli zwołana przez naczelnika gminy Rada gminna będzie się wzbraniać powziąć taką uchwałę, ma polityczna Władza powiatowa z urzędu zarządzić przeprowadzenie środków tępienia myszy na koszt i niebezpieczeństwo gminy.

§. 8.

W razie, jeżeliby w pouczeniu, o którem mowa w §. 4. tego rozporządzenia, zostało przepisane użycie materyi trujących do tępienia myszy polnych, ma naczelnik gminy na koszt gminy, względnie przełożony lub właściciel obszaru dworskiego na koszt obszaru dworskiego nabyć na podstawie pozwolenia do poboru, o które należy się postarać w myśl rozp. minist. z 21. Kwietnia 1876, Dz. p. p. Nr. 60 odnośne materye trujące w ilości potrzebnej przypuszczalnie dla obszaru gminy względnie dla obszaru dworskiego.

Na żądanie gmin lub obszarów dworskich c. k. Starostwo ma sprowadzić z urzędu w potrzebnej ilości dozwolone w pouczeniu środki do tępienia myszy polnych i rozdzielić je w miarę potrzeby pomiędzy naczelników gmin i przełożonych względnie właścicieli obszarów dworskich miejscowości dotkniętych klęską za zwrotem kosztów nabycia i sprowadzenia, — z zachowaniem przepisanych ostrożności, o ileby te środki zawierały materye trujące.

Naczelnik gminy jest uprawniony wydzielić osobom, które są obowiązane przeprowadzić przepisane zarządzenia do tępienia myszy polnych, potrzebną dla ich gruntów ilość materyi zakaźnych lub trujących za zwrotem kosztów.

Taksamo przełożony lub właściciel obszaru dworskiego jest uprawniony

wydzielić stałym lub czasowym mieszkańcom obszaru dworskiego, jeżeli z tytułu używania gruntów w obrębie obszaru dworskiego, mogą być zobowiązani do przeprowadzenia przepisanych zarządzeń do tępienia myszy polnych, potrzebną dla używanych przez nich gruntów ilość materyi zakaźnych lub trujących za zwrotem kosztów.

Na podstawie postanowień §§. 4. i 10. rozp. minist. z 21. Kwietnia 1876, Dz. p. p. Nr. 60, jest naczelnik gminy względnie przełożony lub właściciel obszaru dworskiego odpowiedzialny za nieszkodliwe przechowanie nabytych przez niego lub dostarczonych mu materyi trujących i za niedopuszczenie do żadnego nadużycia z temi materyami, nie mniej za pewność tych osób, którym wydaje truciznę do tępienia myszy polnych.

Naczelnik gminy, względnie przełożony lub właściciel obszaru dworskiego ma prowadzić zapiski, w których ma wykazywać te osoby, którym wydano materye trujące i w jakiej ilości.

Sanguszko w. r.

Nr. 21.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. Kwietnia 1896, L. 28.059, którem wydaje się w porozumieniu z Wydziałem krajowym pouczenie o postępowaniu, jakie należy zastosować przy tępieniu myszy polnych.

Ponieważ wyłapywanie i zabijanie myszy polnych w czasie gdy się pojawiają w wielkich gromadach, okazuje się przeważnie bezskutecznem, należy w wypadkach przewidzianych w §§. 1. i 2. rozporządzenia z dnia 17. Kwietnia 1896, L. 28.059, (Dz. u. kr. Nr. 20.) użyć do tępienia myszy polnych:

a) zarazku tyfusowego na myszy Dr. Löfflera, tak zwanego „Baccillus typhi murium“, albo

b) trucizny fosforowej w formie trzyprocentowej pasty lub takichże pigułek fosforowych.

Sposób użycia zarazku Dr. Löfflera.

Zarazek tyfusowy Löfflera według poczynionych doświadczeń zabija tylko myszy, nie zagrażając ani zdrowiu ludzi ani zdrowiu domowych lub pożytecznych zwierząt. Zarazek tyfusowy tępiący myszy polne działa na nie zabójczo w ten sposób, że każda mysz, która go z przynętą zjadła, zaczyna po upływie 4 do 8 dni chorować, a do 14 dni ginie.

Zarazek ten działa najsilniej nierozcieńczony, a w miarę rozcieńczenia, siła jego słabnie.

Zarazku Löfflera należy natychmiast użyć po otrzymaniu go, ponieważ ulega on w najwyższym stopniu szybkiemu zepsuciu.

Przygotowanie przynęty z zarazkiem i rozkładanie tejże w polu, wykonują się w następujący sposób:

Zawartość jednej flaszeczki zarazku miesza się w czystem naczyniu z jednem litrem (kwartą) wody letniej, poprzednio przegotowanej, ostudzonej i osolonej jedną łyżeczką soli kuchennej.

Po dokładnem zmięszaniu płynu zakaźnego z wodą osoloną i wypłukaniu w niej flaszeczki, wrzuca się pewną ilość kawałeczków chleba czerstwego, najlepiej białego, w każdym razie niekwaśnego, pokrajanego w kostki wielkości orzecha laskowego, które, skoro dobrze nasiąkną, wyjmuje się i wkłada do osobnych naczyń czystych, a na ich miejsce wrzuca się dalsze kawałeczki chleba aż do zupełnego zużycia płynu; pozostałością wraz z nagromadzonemi okruszynami chleba oblewa się namoczone kostki i wynosi w pole. Litrem płynu można napoić około 1000 kawałeczków chleba.

Odpowiednio do rozmiarów pola, na którem ma być przeprowadzone tępienie myszy, należy przygotować odpowiednią ilość przynęty, w powyższy sposób przyrządzonej. Flaszeczka zarazku w ten sposób rozcieńczona, wystarcza mniej więcej na 1 morg pola.

Tak przygotowaną przynętę wrzuca się w polu w każdą norę po jednym, a w nory silniej uczęszczane po kilka kawałków.

Flaszeczki z zarazkiem oraz przygotowaną przynętę należy ochraniać przed światłem słonecznem, zakażanie przeto powinno się odbywać najlepiej wieczorem, jednak w dniu pogodnym. Cała ilość przynęty musi być rozłożoną tego samego dnia, w którym przygotowaną została, gdyż pozostawiona do dnia następnego, traci swą skuteczność. Należy przeto każdego dnia przygotować tylko taką ilość, jaką robotnicy do tego przeznaczeni, w jednym dniu w polu rozłożyć zdołają.

Po upływie 4 — 8 dni zaczynają myszy chorować i ginąć, o czem się po 14. dniach można przekonać przez zadeptanie nor, lub, gdy to wskazane przez zaoranie względnie zabronowanie zakażonego gruntu. Z tego powodu zaleca się przeprowadzić zakażenie myszy na dwa lub trzy tygodnie przed wymienionymi robotami w polu.

W razie gdyby myszy świeże nory wygrzebały, co się zdarza częściej w lecie w okresie rozmnażania się, należy powtórzyć tępienie w sposób wyżej opisany.

Zarazku tyfusowego Löfflera można nabyć w pracowni bakteryologicznej profesora Dr. J. Szpilmanna w c. k. Szkole weterynaryi we Lwowie (obecnie po cenie 25 ct. za 40 grm. flaszeczkę bez opakowania i przesyłki), albo też w założonem przez c. k. Ministerstwo rolnictwa bakteryologicznem laboratoryum

przy c. i k. wojskowym instytucie weterynarskim w Wiedniu (obecnie za cenę 50 ct. za jedną kulturę [porcyę]). Cena zarazku z obydwu tych laboratoryów zniżoną została na 20 ct. za flaszeczkę względnie porcyę dla korporacyi rolniczych i dla gmin, jeżeli przy zamówieniu wykażą się jednocześnie certyfikatem politycznej Władzy powiatowej.

O zamiarze użycia zarazku Dr. Löfflera do tępienia myszy należy zawiadomić c. k. Starostwo, które będzie wykonywać kontrolę nad użyciem tego środka.

Każda poszczególna gmina lub obszar dworski, jak też łącznie więcej gmin i obszarów dworskich, mogą się odnieść do właściwego c. k. Starostwa z prośbą o sprowadzenie na ich rachunek potrzebnej ilości zarazku tyfusowego.

Ten sposób postępowania zaleca się ze względów praktycznych celem zapewnienia przygotowania pewnej ilości przynęty.

Kto chce sprowadzać zarazek mysi Löfflera z zagranicy, musi postarać się o osobne pozwolenie władzy politycznej I. instancyi po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. Lipca 1895, Dz. p. p. Nr. 121.

Sposób użycia trucizny fosforowej.

Fosforu jako trucizny na myszy należy używać w formie określonej wyżej pasty lub pigułek w połączeniu z pokrajanymi w kostkę kawałkami buraków, marchwi, kartofli, owoców, suszonych owoców i t. p.

Kostki te należy dobrze pomięszać z pastą tak, aby były powleczone warstwą tej pasty. Zakładać je należy w nory i przechody mysie, podobnie jak zarazek tyfusowy, przyczem przy zakładaniu ich szczególniej na miedzach i szkarpach należy baczyć na to, aby ile możności zapobiedz wyjedzeniu ich przez zwierzynę albo inne pożyteczne zwierzęta.

Właściciele gruntu, osoby użytkujące z gruntu lub dzierżawcy względnie ich pełnomocnicy winni zakładać truciznę fosforową osobiście, albo polecić tę czynność zaufania godnym osobom pod swoim dozorem.

Na żądanie gmin lub obszarów dworskich będzie c. k. Starostwo sprowadzać potrzebną każdym razem ilość trucizny fosforowej za zwrotem kosztów nabycia i sprowadzenia; o ileby zaś kto chciał sam zaopatrzyć się w tę truciznę, może ją nabyć w aptekach upoważnionych do sprzedawania trucizny jedynie na podstawie wydanego przez c. k. Starostwo upoważnienia, o które należy się postarać w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. Kwietnia 1876, Dz. p. p. Nr. 60.

Trucizna ta może być wydaną tylko w naczyniach zamkniętych, opatrzonych wyraźnym napisem „Trucizna na myszy“ naczelnikom gminy i przełożonym lub właścicielom obszaru dworskiego, albo zaufania godnym uprawnionym do tego osobom prywatnym.

Truciznę tę należy przechowywać w skrzynce dającej się zamykać i oddzielnie od innych zapasów.

Przyrządów użytych przy rozdzielaniu tej trucizny stronom i zakładaniu jej na polu, nie wolno używać do innych celów.

Przepis ten obowiązuje także inne osoby odbierające tę truciznę, które mają ją również przechowywać w dobrze zamkniętych naczyniach w miejscu pewnem i niedostępnem dla dzieci, i w którem nie znajdują się zapasy żywności.

Naczelnik gminy i przełożony lub właściciel obszaru dworskiego winni prowadzić zapiski co do ilości trucizny fosforowej, wydanej poszczególnym osobom.

Osobom zatrudnionym przy rozdzielaniu i zakładaniu trucizny fosforowej, nie wolno w czasie wykonywania tej czynności spożywać żadnych pokarmów. Mają one starannie na to uważać, aby ręce i palce były całkiem wolne od wszelkich okaleczeń; po ukończeniu zaś tej czynności, a w każdym razie przed jedzeniem mają umyć porządnie ręce mydłem, wodą i szczotką, a usta wypłukać świeżą wodą.

Nie użytą resztę trucizny należy zawsze natychmiast zakopać, gdyż i bez tego trucizna fosforowa traci swoją skuteczność przy dłuższem przechowaniu.

W końcu zwraca się uwagę na postanowienia §§. 10., 12., 13. i 14. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. Kwietnia 1876, Dz. pr. p. Nr. 60. co do wydawania i obchodzenia się z trucizną.

Przepisy ogólne.

Najodpowiedniejszą porą do tępienia myszy polnych jest wiosna i jesień, kiedy to nory są widoczne, łatwo przystępne tak, że zakładanie przynęt można przeprowadzić bez szkody w ziemiopłodach.

Przynęty należy zakładać jednocześnie w obrębie całej gminy wraz z obszarem dworskim, nawidzonych myszami, ponieważ w razie przeciwnym środek ten nie odniesie dostatecznego skutku.

Zakładanie przynęt należy według potrzeby powtarzać kilka razy w odstępach czasu dwóch do trzech tygodni.

Dla wzmocnienia skuteczności tępienia myszy polnych, zaleca się obok użycia przynęt, wyłapywać je w łapki, rowy, dołki i t. p.

W każdym razie należy otaczać rowami szopy polne i sterty zboża, w których myszy szczególnie lubią przebywać, a myszy, które wpadły do tego rowu, codziennie, kilka razy na dzień wytępiać.

Te rowy muszą być co najmniej 0·30 m. szerokie, i 0·50 m. głębokie, o ścianach zupełnie prostopadłych, a na spodzie tych rowów należy co dziesięć metrów wybrać dołki o głębokości dalszych 0·30 m.

Sanguszko w. r.

Nr. 22.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem z dnia 3. Kwietnia 1896, L. 20.932, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin wieś na pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Księstw. Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie Knihinin wieś na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% na przeciąg pięciu lat, od r. 1896 do końca Grudnia 1900, z tem jednak zastrzeżeniem, że gminie Knihinin wieś nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku, za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 3. Kwietnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1896. **Część VII.**

Nr. 23.

Ustawa

z dnia 11. Kwietnia 1896, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. Października 1870, Nr. 79. Dz. u. kr., nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 42, 53, 63, 72 i 112 ustawy krajowej z dnia 14. Października 1870, Nr. 79. Dz. u. kr., nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu a mianowicie oddziału *A)* ustawy gminnej, zostają uchylone; w ich miejsce obowiązywać mają następujące postanowienia:

§. 20.

Skład, wybór Rady miejskiej i jej okres wyborczy.

Rada miejska składa się ze stu członków (Radnych miejskich). Członków Rady miejskiej wybiera gmina na lat sześć.

Co trzy lata ustępuje 50 radnych, a w miejsce ustępujących nowy wybór będzie przedsięwziętym.

Po upływie trzech lat od pierwszego wyboru, dokonanego po wejściu w życie niniejszej ustawy, tudzież po upływie trzech lat od wyboru wszystkich stu członków Rady miejskiej, dokonanego skutkiem rozwiązania Rady (§. 112), losowanie oznaczy tych radnych, którzy mają ustąpić.

Jeżeliby w ciągu pierwszego trzechlecia od wyboru pełnej Rady zmniejszyła się liczba radnych wskutek śmierci, ustąpienia lub z innej przyczyny, natenczas wylosowaną będzie tylko taka ilość radnych, ażeby liczba wylosowanych razem z tymi, którzy ubyli dosięgła liczby 50.

Wylosowani radni mogą być ponownie wybrani. Szczegółowe przepisy co do sposobu przeprowadzenia losowania oznaczy regulamin czynności Rady miejskiej, który Rada miejska uchwali.

Prezydent miasta i pierwszy Wiceprezydent w żadnym razie nie podlegają losowaniu.

Na przyszłość ustępować będą w liczbie 50 ci radni, którzy przed 6 laty zostali wybrani, jakoteż ci, dla których z końcem trzechlecia upłynął czas, na jaki przy uzupełniającym wyborze w myśl §. 24. zostali wybrani.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Ustępujący radni urzędować będą aż do przeprowadzenia nowych wyborów.

Radni przed sześciu laty wybrani, którzy w ciągu kadencyi wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu, lub z innej przyczyny przestali być członkami Rady miejskiej, mają być zaliczeni do liczby tych radnych, na których przypada kolej ustąpienia.

Oprócz tego co trzy lata przeprowadzonym zostanie także wybór w miejsce tych przed trzema laty wybranych radnych, którzy w ciągu kadencyi wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu, lub z innej przyczyny przestali być członkami Rady miejskiej.

Wybór ten przedsięwziętym będzie na lat trzy.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, o obieralności i postępowaniu przy wyborach, zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 21.

Wybór Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów miejskich.

Rada miejska wybiera ze swojego grona Prezydenta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta oraz Delegatów.

Przy wyborze Delegatów miejskich oznaczy Rada miejska także ich liczbę.

Bliższe postanowienia o wyborze Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów, zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 23.

Okres urzędowania Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów.

Prezydent i pierwszy Wiceprezydent obierani będą na lat sześć, drugi Wiceprezydent na lat trzy.

Jeżeli Prezydent lub pierwszy Wiceprezydent wybrany będzie w ciągu kadencyi, w takim razie urzedowanie ich trwa tak długo, jak długo trwać ma jeszcze sześcioletni okres mandatu radnego. Wybrany w ciągu kadencyi drugi Wiceprezydent urzędować będzie tylko do końca trzechlecia.

Jednak po upływie tego czasu, jak i w razie wcześniejszego ustąpienia z Rady (§. 20), pozostaje Prezydent w urzędowaniu aż do zaprzysiężenia nowego wybranego Prezydenta, Wiceprezydenci zaś aż do ponownego wyboru Wiceprezydentów.

Delegatów miejskich wybiera Rada na trzy lata.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Prezydent i Wiceprezydenci obejmują urząd z dniem złożenia przysięgi, Delegaci od dnia ich wyboru.

Członek Rady miejskiej nie może być związany żadną instrukcyą,

§. 24.

Wybory uzupełniające.

W razie opróżnienia posady Prezydenta lub Wiceprezydentów w ciągu okresu wyborczego, winna Rada najpóźniej do 14 dni przedsięwziąć w ich miejsce nowy wybór.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Jeżeliby w ciągu trzechletniego okresu ubyło co najmniej 20 radnych, wtedy dla uzupełnienia Rady rozpisze Prezydent na podstawie ostatniej listy wyborczej nowy wybór na taki czas, przez jaki ci, w których miejsce nowowybrani wstępują, mieli urzędować.

§. 25.

Zatwierdzenie i przysięga Prezydenta i Wiceprezydentów.

Wybór Prezydenta wymaga zatwierdzenia cesarskiego.

Skoro zatwierdzenie nastąpi, Prezydent w obecności Rady miejskiej i radnego ciała Magistratu złoży przysięgę do rąk Namiestnika kraju na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne wypełnianie swoich obowiązków. Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk Prezydenta na Zgromadzeniu Rady miejskiej.

§. 26.

P ł a c e.

Drugi Wiceprezydent, Delegaci i inni członkowie Rady urzędują bezpłatnie.

Za sprawowanie interesów Gminy po za jej obrębem, mogą oni żądać wynagrodzenia.

Płace i inne emolumenta Prezydenta i pierwszego Wiceprezydenta ustanawia Rada miejska na cały czas ich urzędowania.

Prezydentowi, który przez 15 lat nieprzerwanie urząd Prezydenta piastował, może Rada miejska po jego ustąpieniu z urzędu, wyznaczyć stosowną emeryturę. — To samo stosuje się do pierwszego Wiceprezydenta.

Jeżeli drugi Wiceprezydent przez czas dłuższy zastępować będzie Prezydenta lub pierwszego Wiceprezydenta, pobierać będzie dyety dzienne, odpowiadające płacy pierwszego Wiceprezydenta.

§. 27.

Prezydent i Wiceprezydenci muszą mieć we Lwowie stałe zamieszkanie.

§ 28.

Ustąpienie z urzędu.

Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć urzędowania swojego.

Prezydent, Wiceprezydenci, Delegaci i radni tracą swe urzęda, jeżeli zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie ich obieralności stała na przeszkodzie.

Jeżeli który z nich popadnie w śledztwo lub zostanie oskarżonym sądownie z powodu jednego z czynów karygodnych w §§. 3. i 11. ordynacyi wyborczej miasta Lwowa wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony albo postępowanie ugodowe zostanie zarządzone, wtedy nie będzie mógł sprawować swego urzędowania, dopóki trwa to postępowanie karne, krydalne lub ugodowe.

Wiceprezydenci i Delegaci miejscy mogą być także suspendowani lub usunięci z urzędu, jeżeli się okażą winnymi zaniedbania obowiązków urzędowych. O takiem usunięciu lub zasuspendowaniu orzeka Rada miejska ostatecznie.

Radnych, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, może Rada miejska uznać za występujących.

§. 42.

Inne sprawy należące do zakresu działania Rady miejskiej.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą jeszcze sprawy następujące:

a) wybór Prezydenta miasta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta;

b) nadawanie prawa przynależności do gminy; nadawanie obywatelstwa miejskiego i honorowego, tudzież rozstrzyganie co do utraty obywatelstwa (§. 9.); ustanawianie opłaty za nadanie prawa przynależności i obywatelstwa miejskiego, niemniej uwolnienie od niej (§§. 4. i 6.);

c) czuwanie nad dokładnem prowadzeniem metryk gminy i spisu wyborców;

d) wykonanie przysługującego gminie prawa patronatu lub prezentowania, tudzież rozdawanie stypendyów, jakoteż innych miejsc fundacyjnych;

e) zawiadywanie, nadzorowanie, zakładanie i utrzymywanie szkół ludowych i średnich w granicach ustawą oznaczonych;

f) wybór mężów zaufania do jednania stron (§. 30. m.);

g) uchwalanie wniosków do zmian statutu miejskiego, lub zmiany granic miasta (§. 2.).

Taka jednak uchwała, aby była ważną, musi być powziętą na dwóch nie prędzej jak w ośm dni po sobie następujących posiedzeniach.

Zmiany statutu jedynie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić mogą.

§. 53.

Władza Prezydenta i jego Zastępców w ogólności.

Prezydent jest przełożonym Magistratu i urzędów miejskich, kieruje ich czynnościami i czynności te nadzoruje.

W razie przeszkody zastępuje Prezydenta pierwszy Wiceprezydent a tego ostatniego drugi Wiceprezydent.

Prezydent i pierwszy Wiceprezydent urzędują stale.

§. 63.

O składzie i zakresie działania Magistratu i innych urzędów miejskich.

Magistrat składa się z Prezydenta, pierwszego i drugiego Wiceprezydenta, Delegatów miejskich, z Dyrektora, Radców Magistratu i urzędników pomocniczych.

Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci miejscy wchodząc w skład Magistratu, nie przestają być członkami Rady miejskiej.

Pod kierownictwem Prezydenta zarządza Magistrat bezpośrednio sprawami gminy i zostających pod jej zarządem zakładów i funduszów i załatwia czynności bieżące w sprawach jemu przekazanych.

W sprawach poruczonego zakresu gminy, mianowicie w sprawach administracyi politycznej, jest Magistrat pod przewodnictwem Prezydenta pierwszą instancyą w obrębie miasta.

Kollegialnym posiedzeniom w Magistracie przewodniczy Prezydent lub jego Zastępca.

Bez przewodnictwa Prezydenta lub jego Zastępcy, Magistrat ważnej uchwały powziąć nie może.

§. 72.

Mianowanie urzędników.

Rada miejska mianuje Dyrektora Magistratu, jakoteż wszystkich urzędników Izby obrachunkowej na przedstawienie Prezydenta, innych zaś urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie Magistratu.

Dyrektor i Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i Kasyer są stałymi urzędnikami.

Rada miejska postanowi, jakie inne posady służbowe mają być stałymi urzędnikami obsadzone.

Stali urzędnicy miejscy złożą do rąk Prezydenta w obecności ciała radnego Magistratu przysięgę na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Dyrektor i Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i Kasyer nie mogą być w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa między sobą aż do czwartego stopnia włącznie. W takimże stosunku nie mogą także zostawać między sobą i ze swymi podwładnymi Naczelnicy biur urzędów pomocniczych.

Konceptowi urzędnicy Magistratu, używani do załatwiania spraw poruczonego zakresu działania, muszą się wykazać z odbytych egzaminów praktycznych, jakie dla urzędników Państwa tej kategoryi są przepisane.

§. 112.

Rozwiązanie Rady miejskiej.

Namiestnik może rozwiązać Radę miejską.

Gminie służy rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych. Rekurs ten nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w 6 tygodni po rozwiązaniu nowy wybór rozpisany być musi.

Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządzi co potrzeba dla tymczasowego załatwiania spraw aż do wprowadzenia nowej Rady miejskiej.

Zanim wybór nowej Rady miejskiej dokonanym będzie, Prezydent i Wiceprezydenci pozostają na swych posadach, sprawują bieżące interesa gminy i wykonują służące Radzie miejskiej przy wyborach prawa.

Rada miejska, którą Namiestnik rozwiązał, może, lecz tylko celem wniesienia rekursu zgromadzić się na posiedzenie tajne.

Art. II.

Postanowienia tej ustawy wchodzą w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych.

Wybory nowej Rady na lat sześć zarządzi jednak Prezydent dopiero z upływem obecnej kadencyi.

Art. III.

Postanowienia ordynacyi wyborczej miasta Lwowa dotyczące wyboru pierwszego Wiceprezydenta, zastosowane będą także do wyboru drugiego Wiceprezydenta.

Art. IV.

Pod powołaną w §§. 22. i 25. ordynacyi wyborczej miasta Lwowa ilością trzech czwartych części radnych rozumieć należy siedmdziesięciu pięciu radnych.

Przy wyborach co trzy lata się powtarzających, do liczby siedmdziesięciu pięciu należy policzyć tych radnych, których mandat jeszcze nie wygasł i taką ilość nowowybranych radnych, jaka się okaże potrzebną do uzupełnienia liczby siedmdziesięciu pięciu radnych.

Przy pierwszym wyborze dokonanym po wejściu w życie niniejszej ustawy urzędować będzie dotychczasowa Rada miejska aż do uznania ważności wyboru przynajmniej siedmdziesięciu pięciu nowowybranych radnych.

Art. V.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. Kwietnia 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 14. Kwietnia 1896, do L. 24.370/896, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Kwietnia 1896 do końca Września 1896.

Jezdne pocztowe od konia i za miryameter ustanawia się na czas od 1. Kwietnia do 30. Września 1896 jak następuje:

W dawnym obwodzie	Za Jazdy			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków, Nowy - Sącz, Wadowice	1	02	—	85
Sanok	—	98	—	82
Rzeszów, Tarnów, Żółkiew	—	96	—	80
Brzeżany, Lwów, Przemyśl, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol	—	91	—	76
Czortków, Kołomyja, Złoczów	—	89	—	74

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryameter.

Czestne na pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostaje niezmienione.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 14. Kwietnia 1896.

Seferowicz w. r.

Nr. 25.

U s t a w a

z dnia 16. Kwietnia 1896 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą zmienia się niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 15. Sierpnia 1866, Dz. u. kraj. Nr. 28, o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczaniu przyrządów i sprzętów kościelnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 2, 8, 9, 10, 12, 13 i 15 ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Dz. ust. kraj. Nr. 28, o pokrywaniu kosztów stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, tudzież dostarczania przyrządów i sprzętów kościelnych, przestają w dotychczasowem brzmieniu obowiązywać, a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

§. 2.

Jeżeli nie ma wymienionych w §. 1. ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Dz. u. kraj. Nr. 28 źródeł, przeznaczonych na pokrycie kosztów stawiania, utrzymywania i najmowania budynków kościelnych i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego, albo jeśli z tych źródeł da się pokryć tylko pewną część kosztów, należy w pierwszym wypadku na pokrycie wszystkich, w drugim wypadku na pokrycie reszty ściśle kościelnych potrzeb użyć przedewszystkiem bieżącego dochodu kościelnego, jako to: dochodu z obnoszonej podczas nabożeństwa tacy lub woreczka, dochodu za użycie światła, paramentów i sprzętów kościelnych, dochodu za użycie dzwonów i t. p., dalej rozporządzalnego ściśle kościelnego majątku lub dochodu, a gdyby i te źródła nie wystarczały na pokrycie rzeczonych kosztów, to na cel wyżej omówiony, pozwala się użyć ściśle kościelnego majątku zakładowego, o ile nie ma wskazanego sobie innego przeznaczenia i nie jest potrzebny do pokrycia innych wydatków, które z dochodu majątku kościelnego opędzać się mają,

z zachowaniem wszakże przepisów ustawniczych o sprzedaży i obciążaniu mienia kościelnego.

Kościoły filialne wolne są od konkurowania z własnym dochodem lub majątkiem zakładowym na rzecz kościoła macierzystego i parafii macierzystej.

§. 8.

Wydatki nie pokryte środkami określonymi w §§. 1 i 3—7, ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 28 i w §. 2 tej ustawy mają ponosić:

1. parafianie tego samego obrządku;

2. katolicy tego samego obrządku nie zamieszkali w okręgu parafialnym;

3. osoby prawne, (skarb państwa, fundusz publiczny, gmina), spółki i stowarzyszenia, które według swej ustanowy nie służą wyłącznie lub przeważnie celom innego wyznania lub innego obrządku, — strony wymienione pod 2 i 3 pod warunkiem, jeżeli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy od realności położonych w okręgu parafialnym, albo jeżeli w okręgu parafialnym znajduje się siedziba lub zarząd ich przedsiębiorstwa lub zatrudnienia, od którego mają przypisany podatek zarobkowy lub dochodowy w gminie podatkowej, położonej w całości lub w części w okręgu parafialnym.

§. 8 *a)*.

Rozkład wydatków przypadających na należących do parafii członków gminy, wymienionych w §. 8 pod l. 1), nastąpić ma według postanowień Działu V. ustawy gminnej w ten sam sposób, jak rozkład innych wydatków gminnych.

Jeżeli parafia składa się z kilku gmin, obszarów dworskich lub części tychże, natenczas należy, jeśli niema innej umowy, rozłożyć koszta na każdą gminę i na każdy obszar dworski w stosunku do podatków bezpośrednich, uiszczanych przez należących do dotyczącego obrządku właścicieli tych obszarów dworskich lub ich części, tudzież przez członków gmin lub części gmin wcielonych do parafii.

Gminie wolno z funduszów własnych pokryć w całości lub w części wydatki przypadające na jej członków.

§. 8 *b)*.

Miarę dla współudziału stron konkurujących, wymienionych w §. 8. pod liczbą 2 i 3 stanowi co do podatku gruntowego i domowego podatek

rządowy od realności leżących w okręgu parafialnym, co do budynków czasowo od podatku uwolnionych, niepłatny podatek domowo-czynszowy i domowo-klasowy.

Co do podatku zarobkowego i dochodowego stanowi miarę rozkładu z reguły cała kwota podatkowa wraz z dodatkiem nadzwyczajnym, przypisana stronie konkurującej w gminie podatkowej oznaczonej w §. 8.

Co do osób prawnych, spółek i stowarzyszeń należy jednak brać w rachubę tylko część podatków oznaczonych w obu poprzedzających ustępach, odpowiadającą stosunkowi, jaki zachodzi w gminie podatkowej między ludnością katolicką tego obrządku, którego potrzeby mają być datkiem konkurencyjnym pokryte, a ogółem ludności tejże gminy.

Jeżeli osoba fizyczna lub prawna, spółka lub stowarzyszenie, obowiązana do konkurowania w miarę przypisanego podatku zarobkowego lub dochodowego, posiada zakłady lub zarządy przedsiębiorstwa w kilku okręgach parafialnych, leżących w obrębie jednej gminy podatkowej, to należy podatek zarobkowy lub dochodowy, a względnie kwotę tego podatku, oznaczoną według postanowień powyższego ustępu, jako podstawę konkurencyi rozłożyć na dotyczące okręgi parafialne, a względnie na ich części w gminie podatkowej położone podług stosunku ilości mieszkańców katolickich tego obrządku, którego potrzeby mają być pokryte datkiem konkurencyjnym.

§. 8 *c)*.

Cyfry ludności potrzebne do oznaczenia podstawy konkurencyi należy obliczać według liczb, których dostarczył ostatni spis ludności.

§. 8 *d)*.

Przy obliczaniu datków konkurencyjnych w miejscu zamieszkania strony obowiązanej do konkurencyi (§. 8. liczba 1, 2 i 3) nie należy już brać w rachubę tych kwot podatkowych, które w myśl tej ustawy mają służyć za podstawę do wymiaru datku konkurencyjnego w innych okręgach parafialnych.

§. 8 *e)*.

Jeżeli jedna z wymienionych w §. 8. licz. 2 i 3 osób fizycznych lub prawnych ma z tytułu patronatu płacić datek na cele konkurencyi parafialnej, wolną jest od opłaty datku, w miarę powyższych postanowień wymierzyć się mającego, jeśli datek ten jest równy lub mniejszy jak datek z tytułu patronatu, jeśli zaś datek konkurencyjny wynosi więcej niż datek z tytułu

patronatu, winna dopłacić jedynie nadwyżkę, o którą datek konkurencyjny przewyższa datek z tytułu patronatu.

§. 9.

Jeśli w okręgu parafialnym poza obrębem gminy, w której jest macierzysty kościół parafialny, znajduje się kościół filialny, utrzymywany przez należących do niego parafian, obowiązani są ci ostatni, o ile niema osobnej umowy, do konkurencyi na rzecz macierzystego kościoła parafialnego w kwocie, która nie może przenosić jednej trzeciej części wydatków pokryć się mających w drodze konkurencyi.

Wysokość tej kwoty oznaczy w każdym poszczególnym wypadku władza orzekająca, mając na względzie zachodzące okoliczności, mianowicie: sposób powstania filii, jej oddalenie od kościoła macierzystego, stosunek liczby dusz, ilość podatków opłacanych przez filialistów, koszta utrzymania kościoła filialnego i t. p.

W żadnym razie jednak nie może datek konkurencyjny, przypadający na filialistów, przewyższać datku, któryby na nich przypadał, jeśliby w stosunku do opłaconej należytości podatków bezpośrednich byli obowiązani przyczyniać się w równej mierze z resztą parafian okręgu parafialnego do pokrycia całego wydatku na kościół macierzysty.

Do pokrycia wydatków na mieszkalne i gospodarcze budynki parafii macierzystej, mają oni przyczyniać się w równej mierze, jak reszta parafian okręgu parafialnego.

§. 9 *a)*.

Jeżeli przy kościele filialnym, utrzymywanym przez należących do niego parafian, jest ustanowiony osobny duchowny do wykonywania duszpasterstwa, natenczas parafianie należący do tego filialnego kościoła wolni są od obowiązku konkurowania na rzecz macierzystego kościoła parafialnego.

Od obowiązku konkurencyi na rzecz parafialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych, wolni są jednak tylko w tym wypadku, jeżeli budynki takie dla duchownego, przy ich kościele fiilialnym ustanowionego, z własnych funduszów utrzymują.

§. 10.

Znajdujące się w okręgu parafialnym kościoły filialne oraz budynki mieszkalne i gospodarcze dla duchownych w §. 9 *a)* wymienionych mają o ile nie istnieją inne prawne zobowiązania — stawiać i utrzymywać parafianie

należący do filialnego okręgu parafialnego przy pomocy rozporządzalnego majątku kościelnego, a ewentualnie i datku patrona, jeśli kościół filialny ma osobnego patrona

Datki konkurencyjne rozdziela się stosownie do podanych wyżej postanowień, tudzież w myśl postanowień ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Nr. 28. Dz. u. kr. i z dnia 15. Listopada 1888, Nr. 96. Dz. u. kr. w stosunku do podatków bezpośrednich, opłacanych przez tych parafian w filialnym okręgu parafialnym. Wymienione w §. 8. pod 2 i 3 osoby fizyczne i prawne, spółki i stowarzyszenia obowiązane do konkurowania na rzecz kościoła macierzystego, wolne są od obowiązku konkurencyi na rzecz kościołów filialnych i budynków, położonych w okręgu parafii macierzystej.

§. 12.

Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawianiem liturgii połączonych, jakoteż wydatki na utrzymanie sług kościelnych, pokrywać należy przedewszystkiem ze źródeł oznaczonych w §. 1. ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Nr. 28. Dz. u. kr. i w §. 2. obecnej ustawy.

O ile wydatki te nie dadzą się pokryć z tych źródeł, otrzyma paroch, a względnie duchowny sprawujący duszpasterstwo, na pokrycie tych kosztów od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem wskazanem w powołanych postanowieniach, nie może przenosić rocznie kwoty 100 zł.

Rozłożenie na parafian następuje w myśl postanowień niniejszej ustawy i w stosunku do opłacanej należytości podatków bezpośrednich.

§. 13.

Dla spraw tyczących się budowania nowych i utrzymywania istniejących budynków kościelnych, jakoteż dla załatwiania spraw konkurencyjnych, ustanowiony będzie w każdej parafii komitet złożony z pięciu członków.

Stałymi członkami tego komitetu są:

Paroch kościoła i patron mający prawo prezenty parocha, lub jego zastępca.

Jeżeli jest dwóch patronów, wtedy ci koleją przez lat trzy są stałymi członkami komitetu. Jeżeli jest więcej jak dwóch patronów, to wybierają z pośród siebie jednego na członka komitetu na lat dwa.

Resztę, to jest trzech, a jeżeli patron nie wykonywa prawa prezenty parocha, czterech członków, wybierają na lat sześć strony konkurujące, przyczem jeśli w okręgu parafialnym są kościoły filialne, których parafianie są obowiązani do konkurencyi na rzecz kościoła macierzystego (§§. 9 i 9 *a)*) — baczyć należy, aby na parafian utrzymujących kościół filialny, przypadł w każdym razie jeden, albo najwyżej dwóch wybrać się mających członków komitetu.

Filialiści, którzy dla ustanowionego przy kościele filialnym duchownego utrzymują budynki mieszkalne i gospodarcze, nie biorą udziału w wyborze komitetu dla kościoła macierzystego.

Przygotowanie i zarządzenie wyborów do komitetu jest obowiązkiem władzy politycznej I. instancyi, a wybór dokonany być ma w miejscu, gdzie się znajduje kościół macierzysty, z analogicznem zastosowaniem postanowień ordynacyi wyborczej gminnej, wszelako bez tworzenia kół wyborczych, pod kierownictwem komisyi wyborczej, która składać się ma z trzech, przez obecnych wyborców ze swego grona wybranych członków pod przewodnictwem członka najstarszego wiekiem.

Uprawnionymi do wyboru i obieralnymi są wszyscy do konkurencyi obowiązani, względnie katolicy dotyczącego obrządku obowiązani do konkurencyi, którzy są według ordynacyi wyborczej gminnej uprawnieni do wyboru i obieralni.

Przy wyborze rozstrzyga absolutna większość głosów uprawnionych, uczestniczących w wyborze.

W razie, gdyby przy pierwszem i drugiem głosowaniu większość ta nie została osiągniętą, należy tych uważać za wybranych, którzy przy drugiem głosowaniu otrzymali największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los, który wyciągnąć ma przewodniczący komisyi wyborczej.

Wynik wyboru ma być bezzwłocznie podany do wiadomości politycznej władzy powiatowej.

W razie ubytku wybranych członków komitetu w ciągu sześciolecia, należy zarządzić nowy wybór na resztę tego okresu.

Członkowie komitetu pełnią swoje obowiązki bezpłatnie, tylko połączone z tą czynnością wydatki w gotówce mają im być zwrócone.

§. 13 *a)*.

Tak samo ma być dla każdego, w okręgu parafialnym istniejącego, przez przynależnych parafian utrzymywanego kościoła filialnego (§§. 9, 9 *a)* i 10) utworzony filialny komitet parafialny, złożony z pięciu członków.

Do tego filialnego komitetu parafialnego, który ma być ustanowiony na lat sześć, należą jako stali członkowie każdoczesny do sprawowania duszpasterstwa w okręgu filianym ustanowiony duchowny, względnie w braku tegoż paroch właściwy i patron kościoła filialnego, zaś pozostałych trzech — a jeśli kościół filialny nie ma patrona lub patron niema prawa wykonywania prezenty — czterech członków wybrać mają obowiązani do konkurencyi parafianie okręgu filialnego przy zastosowaniu postanowień §. 13. tej ustawy.

Filialny komitet parafialny ma pod względem stawiania i utrzymywania kościoła filialnego i filialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych ten sam zakres działania, jak komitet parafialny kościoła macierzystego i parafii.

§. 15.

W wypadkach, gdy komitet uzna potrzebę użycia środków oznaczonych w § 1. ustawy z dnia 15. Sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 28. i w §. 8. niniejszej ustawy, zawiadomić winien o tem właściwy Ordynaryat w celu stosownego zarządzenia.

W wypadkach zaś uznanej potrzeby zebrania funduszów w drodze konkurencyi, winien komitet odnieść się za pośrednictwem Ordynaryatu do politycznej władzy powiatowej o zarządzenie rozprawy konkurencyjnej, która przez tę władzę na podstawie już udzielonych lub przedłożyć się mających planów, kosztorysów i wykazów funduszów rozporządzalnych rozpoczętą i ostatecznie przeprowadzoną być ma.

W celu ocenienia, czy i o ile pociągnąć można dochód kościoła, względnie kościelny majątek zakładowy do pokrycia preliminowanych wydatków, służy komitetowi prawo przejrzenia rachunków organów zarządu kościoła i inwentarza majątku kościelnego.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 16. Kwietnia 1896.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Kwietnia 1896, L. 3749/pr., o zmianie §. 89 statutów Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, handlu i sprawiedliwości, zatwierdziło rozporządzeniem

z dnia 8. Kwietnia 1896, L. 10.898, następującą zmianę §. 89 statutu Banku krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uchwaloną na posiedzeniu Sejmu krajowego z dnia 15. Stycznia 1896 z powodu uchwalonego na tem samem posiedzeniu i Najwyższem postanowieniem z dnia 1. Kwietnia 1896 zatwierdzonego podwyższenia gwarancyi funduszu krajowego za zwrot wkładek oszczędności, lokowanych w Banku krajowym i za spłatę odsetek od tych wkładek do wysokości 4,000.000 złr. w. a., a mianowicie:

Dotychczasowe brzmienie ustępu 2. i 4. §. 89 statutu Banku krajowego uchyla się, a ustępy te na przyszłość opiewać mają:

Ustęp drugi §. 89. „Najmniejsza wkładka może wynosić 5 złr. w. a. a ogólna suma wkładek oszczędności łącznie z zapadłemi odsetkami nie może przenosić czterech milionów złr. w. a."

Ustęp czwarty §. 89. „Zwrot wkładek oszczędności i spłata odsetek od tychże poręczone zostają posiadaczom książeczek wkładkowych aktywami i funduszem rezerwowym Banku krajowego, a w dalszym rzędzie (subsydyarnie) do wysokości czterech milionów złr. a. w. gwarancyą funduszu krajowego."

Sanguszko w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 24. Maja 1896. **Część VIII.**

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 29. Kwietnia 1896, L. 35.604.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 12. Kwietnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. Lutego 1896, według której na rzecz funduszu krajowego pobierane być mają w roku 1896 dodatki do państwowych podatków bezpośrednich w wysokości sześćdziesiąt jeden (61) ct. w. a. a w mieście Krakowie i w politycznych powiatach Chrzanów i Kraków tylko w wysokości czterdziestu siedmiu (47) ct. w. a. od każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Co wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. Kwietnia 1896, L. 12.376 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Kwietnia 1896, L. 22.037, którem się ogłasza rozporządzenie wysokiego c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia co do zmian w rozgraniczeniu okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Sanguszko w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 29. Lutego 1896, L. 11.073 ex 1895, o zmianach w rozgraniczeniu okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na zasadzie §. 7. ustawy z dnia 21. Marca 1890, Dz. u. p. Nr. 57. o urządzeniu zewnętrznych stosunków prawnych izraelickiej społeczności religijnej, wydaje się w częściowej zmianie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1891, L. 282, Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi Nr. 42. o ustanowieniu i rozgraniczeniu okręgów izraelickich gmin wyznaniowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące rozporządzenie:

§. 1.

Miejscowości Fehlbach, Kobylnica ruska z Kamieniskiem i Kutyskiem, Kobylnica wołoska z Hryckowem, Mielnikami, Podłozami i Szczelbami, wyłącza się ze związku izraelickiej gminy wyznaniowej Lubaczów i wciela się do izraelickiej gminy wyznaniowej Wielkie Oczy.

§. 2.

Rozporządzenie to wejdzie w wykonanie z dniem 1. Lipca 1896.

Gautsch w. r.

Nr. 29.

Ustawa

z dnia 22. Kwietnia 1896, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Sambora na pobór opłaty od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasta Sambora zezwala się pobierać przez lat 10 opłatę od czynszów najmu każdej nieruchomości, znajdującej się w obrębie miasta, a podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma pięć procent (5%) od sta od czynszu najmu w kwocie urzędownie sprawdzonej, a wynoszącej co najmniej 50 zł. rocznie i wyżej. Czynsz najmu poniżej 50 zł. rocznie wolny jest od powyższej 5% opłaty czynszowej.

Art. III.

Wolne od gminnej opłaty czynszowej są: budynki rządowe, krajowe, powiatowe i miejskie, na publiczne urzędy i cele wojskowe użyte, dalej kościoły, klasztory, bożnice, szkoły, szpitale i zakłady humanitarne we własnych budynkach umieszczone, wreszcie te lokalności w budynkach rządowych, które służą na pomieszkania bezpłatne dla osób wojskowych lub urzędników i sług państwa.

Jeżeli jednak budynki tego rodzaju całkowicie lub częściowo wynajmowane bywają za opłatą czynszu, natenczas lokalności takie podlegają również opłacie gminnej czynszowej.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru opłaty gminnej czynszowej, uchwali Rada miejska.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od pierwszego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. Kwietnia 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 24. Czerwca 1896. **Część IX.**

Nr. 30.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Czerwca 1896, L. 35.367, o zmianie przepisów o spoczynku niedzielnym w przemyśle masarskim dla gminy miasta Białej.

Na podstawie §. 1. art. IX. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21.) c. k. Namiestnictwo po wysłuchaniu gminy i właściwego stowarzyszenia przemysłowego zmienia zawarte w §. 1. punkt 4. rozporządzenia z dnia 30. Kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 31.) przepisy o spoczynku niedzielnym dla masarzy i trudniących się wyrobem kiełbas w obrębie gminy miasta Białej w sposób następujący:

„Praca w niedzielę dozwolona przy wyrobie do 10-tej przed południem, przy sprzedaży od 7-mej do 10-tej przedpołudniem i od 6-tej do 8-mej wieczór z tem jednak ograniczeniem, że przy sprzedaży wieczornej nie wolno zatrudniać pomocników i uczniów, którzy byli zatrudnieni już przy wyrobie“.

Ogłoszenie niniejsze wchodzi natychmiast w wykonanie.

Sanguszko w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 16. Maja 1896, L. 4872, którem się ogłasza termin rozwiązania galic. Tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie i rozpoczęcia działalności nowo utworzonego c. k. Urzędu ksiąg gruntowych przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie.

C. k. Ministerstwo sprawiedliwości rozporządziło, że rozwiązanie galic. Tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie, ma nastąpić z dniem 31. Sierpnia

1896, a nowo utworzony c. k. Urząd ksiąg gruntowych przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie, ma rozpocząć swą czynność dnia 1. Września 1896.

Co się podaje do publicznej wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. Maja 1896, L. 7209 dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z dnia 23. Lutego 1896, L. 1868, ogłoszonego w numerze 17. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1896.

Tchorznicki w. r.

Nr. 32.

U s t a w a

z dnia 23. Maja 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca §. 3. statutu krajowego z dnia 26. Lutego 1861 roku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 3. statutu krajowego z dnia 26. Lutego 1861 roku i ustawy z dnia 20. Września 1866 r., zawierającej dodatek do §. 3. statutu krajowego (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 22.) znoszą się.

§. 3. statutu krajowego ma brzmieć jak następuje:

§. 3.

Sejm krajowy składa się ze stu pięćdziesięciu czterech członków, a mianowicie:

a) z trzech arcybiskupów lwowskich, księcia biskupa krakowskiego, dwóch biskupów przemyskich, biskupa tarnowskiego i biskupa stanisławowskiego.

W razie wakującej stolicy arcybiskupiej lub biskupiej, administrator dyecezyi jest członkiem Sejmu krajowego;

b) z rektorów uniwersytetów krakowskiego i lwowskiego;

c) ze stu czterdziestu czterech posłów wybranych, a to:

I. czterdziestu czterech posłów z klasy wielkich posiadłości gruntowych;

II. z dwudziestu sześciu posłów miast w ustawie wyborczej wymienionych i Izb handlowych i przemysłowych;

III. z siedmdziesięciu czterech posłów reszty gmin Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. Maja 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 33.

U s t a w a

z dnia 23. Maja 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. zmieniająca §. 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861 roku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozorządzam, co następuje;

Art. I.

Postanowienie §. 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861 roku znosi się w jego obecnej osnowie i ma brzmieć jak następuje:

§. 3.

Lwów wybiera sześciu, Kraków czterech posłów, a każde z innych w §. 2. wymienionych miast po jednym.

Wszyscy do wyboru uprawnieni każdego miasta tworzą jedno ciało wyborcze.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Zaraz po ogłoszeniu niniejszej ustawy przeprowadzone będą wybory dwóch posłów z miasta Lwowa a jednego posła z miasta Krakowa.

Mandaty posłów wybranych przy tych wyborach trwać będą tylko do końca VII. peryodu wyborczego Sejmu galicyjskiego.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. Maja 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 25. Czerwca 1896. **Część X.**

Nr. 34.

U s t a w a

z dnia 5. maja 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia artykułów 11. i 16. ustawy z dnia 1. stycznia 1889, (Nr. 16. Dz. ust. kraj.) w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892, (Dz. ust. kraj. Nr. 40), o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuły 11. i 16. ustawy z dnia 1. stycznia 1889. roku, (Nr. 16. Dz. ust. kraj.) w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892, (Dz. ust. kraj. Nr. 40), o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają odtąd opiewać:

Art. 11.

A) Roczne płace stałych nauczycieli publicznych szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa we Lwowie i Krakowie w połowie posad 900 złr.; w drugiej połowie 800 złr.;

II. klasa w Białej, Drohobyczu, Jarosławiu, Kołomyji, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Stanisławowie, Tarnopolu, Tarnowie 700 złr.;

III. klasa w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Buczaczu, Gorlicach, Grodku, Jaśle, Jaworowie, Krośnie, Podgórzu, Sanoku, Śniatynie, Sokalu, Stryju, Trembowli, Wadowicach, Wieliczce, Złoczowie, Żółkwi 600 złr.;

IV. klasa w reszcie miast i miasteczek dla 25% posad 600 zł.; dla 35% posad 500 złr.; dla 40% posad 450 zł.;

V. klasa w gminach wiejskich dla 25% posad każdego powiatu 400 złr.; dla 75% posad 350 zł.;

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach szkół wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach wymienionych powyżej pod *a)* I. 900 zł.;

II. klasa w miastach wymienionych powyżej pod *a)* II. 800 złr.:

III. klasa w miastach wymienionych powyżej pod *a)* III. 700 złr.:

IV. klasa we wszystkich innych szkołach wydziałowych 600 złr.;

B) Do najwyższej płacy 600 złr. w czwartej klasie szkół pospolitych, mogą być posunięci tylko nauczyciele kierujący szkołami o pięciu lub więcej klasach, tudzież tacy nauczyciele tychże szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych.

C) Płaca stałego młodszego nauczyciela w pierwszej i w drugiej klasie płac szkół pospolitych, tudzież w pierwszych trzech klasach płac szkół wydziałowych wynosi 60% płacy nauczyciela starszego szkoły, przy której młodszy nauczyciel pełni służbę. Płaca młodszego nauczyciela w trzeciej i czwartej klasie płac szkół pospolitych, oraz w czwartej klasie płac szkół wydziałowych wynosi 400 złr.; w piątej klasie płac szkół pospolitych 300 złr. rocznie.

Za podstawę do obliczenia płacy młodszego nauczyciela w szkołach pospolitych pierwszej klasy płac, przyjmuje się płacę starszego nauczyciela w kwocie 800 złr.;

D) Wynagrodzenie nauczycieli, tymczasowo ustanowionych, oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak wynosić mniej niż 250 złr. rocznie, ani przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. 16.

Każdemu dyrektorowi, kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi, który sam jeden w szkole naucza, należy się stosowne bezpłatne pomieszkanie, ile możności w budynku szkolnym.

W braku pomieszkania należy się im z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym wypadku, porozumiawszy się z stronami, obowiązanemi do dostarczenia pomieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele stali, a w miastach i miasteczkach także tymczasowi, pobierają dodatek na pomieszkanie, wynoszący 10% ich płacy.

W gminach wiejskich należy wyznaczyć nauczycielowi kierującemu lub samoistnemu przynajmniej jeden morg ziemi ornej dla użytku własnego.

O ile tego gruntu gmina lub obszar dworski nie dostarczy dobrowolnie, pokryje fundusz szkolny miejscowy koszta wydzierżawienia gruntu dla nauczyciela.

Gdyby w pojedynczych przypadkach dostarczenie lub wynajęcie ziemi ornej dla nauczyciela było niemożliwem, co przez Radę szkolną okręgową ma być stwierdzone, nie służy nauczycielowi prawo do żądania z tego tytułu żadnego odszkodowania, lub wynagrodzenia.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. września 1896 roku.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

Budapeszt, dnia 5. maja 1896.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 12. czerwca 1896, do L. 12.838, w sprawie wynagrodzenia, przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych.

Na podstawie art. 11. ustępu *D)* ustawy z dnia 5. maja 1896, Nr. 34. Dz. u. i rozp. kraj., rozporządza c. k. Rada szkolna krajowa w sprawie wynagrodzenia, przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych, co następuje:

§. 1. Jeżeli c. k. Rada szkolna krajowa zezwoli na poruczenie nauczycielowi etatowemu zastępstwa nauczyciela w innej szkole, w takim razie nauczycielowi temu należą się wszystkie pobory, przywiązane do posady, którą tymczasowo zajmuje.

§. 2. Nauczyciel, mianowany tymczasowo bądź dla zastępstwa nauczyciela etatowego, bądź na czas opróżnienia posady etatowej, bądź też na posadzie nadetatowej, pobiera:

a) w pierwszych trzech klasach płac szkół pospolitych tudzież we wszystkich klasach płac szkół wydziałowych, wynagrodzenie równające się 60% płacy nauczyciela starszego szkoły, przy której nauczyciel tymczasowy pełni służbę, w dwóch zaś następnych klasach płac szkół pospolitych wynagrodzenie w kwocie 300 złr. rocznie (w miastach i miasteczkach z dodatkiem 10% na pomieszkanie a w gminach wiejskich wymienionych w art. 12. ustawy z dnia 15. czerwca 1892, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 40 z dodatkiem miejscowym), jeżeli posiada egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych lub conajmniej egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego.

Za podstawę do obliczenia wynagrodzenia tymczasowego nauczyciela w szkołach pospolitych pierwszej klasy płac, przyjmuje się płacę starszego nauczyciela w kwocie 800 złr.;

b) wynagrodzenie w kwocie 250 złr. (w miastach i miasteczkach z dodatkiem 10% na mieszkanie, a w gminach wiejskich wymienionych w art. 12. ustawy z dnia 15. czerwca 1892, Dz. ust. kr. Nr. 40 z dodatkiem miejscowym), jeżeli nie posiada egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego.

§. 3. Nauczycielom tymczasowym powołanym na czas opróżnienia posady etatowej starszego nauczyciela przy szkole wydziałowej lub przy szkole pospolitej pięcio- i sześcioklasowej, może c. k. Rada szkolna krajowa przyznać wszystkie pobory przywiązane do tej posady, jeżeli posiadają egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych.

§. 4. Nauczycielowi, któremu tymczasowo poruczono kierownictwo szkoły, należy się przez czas zastępstwa dodatek za kierownictwo i mieszkanie, przywiązane do tej posady, o ile mieszkanie nie służy rzeczywistemu kierownikowi lub wdowie i sierotom po kierowniku (art. 48. ust. z 1. stycznia 1889, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 16).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od 1. września 1896 i z tym dniem przestaje obowiązywać rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej z 30. czerwca 1892 do L. 13512 (Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 41).

Lwów, dnia 12. czerwca 1896.

Sanguszko w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 10. Lipca 1896. **Część XI.**

Nr. 36.

U s t a w a

z dnia 18. Maja 1896, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru wraz z potrzebnem zalesieniem nagich stoków górskich, ma być wykonane począwszy od roku 1896, jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z roku 1895, preliminujący koszta robót na 606.000 złr. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tych robót przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem po pięćdziesiąt procent preliminowanych kosztów, t. j. kwotą po 303.000 złr. w. a.

Jeżeli wszystkie koszta przedsiębiorstwa nie dosięgną preliminowanej kwoty 606.000 złr., to osiągnięte zaoszczędzenie przypaść ma w równych ratach na korzyść funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do trwania czasu budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa,

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych zabudowań i zalesień ma być utworzony oddzielny fundusz, którego niepozbywalną własność stanowić będą przestrzenie, nabyte w celu zalesienia.

Dalsze postanowienia co do sposobu utrzymania wykonanych robót, pokrycia kosztów utrzymania, o ile na to nie wystarczą dochody funduszu konserwacyjnego, tudzież administracyi tego funduszu, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Lainz, dnia 18. Maja 1896.

Franciszek Józef w. r.

Ledebur w. r.

Nr. 37.

U s t a w a

z dnia 18. Maja 1896, o zabudowaniu potoku Glińsko.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Glińsko w powiecie Żółkiewskim, ma być wykonane począwszy od roku 1896 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1894, preliminujący koszta robót na 48.000 złr. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości piećdziesięciu procent.

§. 4.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych, a o ile się tyczą funduszu melioracyjnego, w miarę konstytucyjnego przyzwolenia kredytów.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniony według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa,

Lainz, dnia 18. Maja 1896.

Franciszek Józef w. r.

Ledebur w. r.

Nr. 38.

U s t a w a

z dnia 5. Czerwca 1896, o zniesieniu nadanego funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy, na drodze krajowej Krościenko-Szczawnica, dodatkowej opłaty mytniczej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Ustawa z dnia 17. Maja 1874, Dz. u. kr. Nr. 44, o udzieleniu funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy, na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej, dodatkowej opłaty mytniczej od osób, traci moc obowiązującą z dniem 31. Grudnia 1896.

Lainz, dnia 5. Czerwca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 20. Sierpnia 1896. **Część XII.**

Nr. 39.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Czerwca 1896, L. 49.727, o przekazaniu funkcyi wydziałów rewirowych rybackich w dorzeczach Dunajca, Bugu i Wisły na Wydział krajowy.

Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 28. Maja 1896, L. 9838, rozporządziło na podstawie §. 30 ustawy o rybołostwie z dnia 31. Października 1887 (Dz. u. kr. z r. 1890 Nr. 37), że aż do dalszego zarządzenia dla dorzeczy Dunajca, Bugu i Wisły nie zaprowadza się wydziałów rewirowych rybackich i że funkcye tych wydziałów przechodzą na Wydział krajowy.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Kwietnia 1896, L. 22.037, o zmianach w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. Marca 1875, L. 12.944, ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Września 1876, L. 42.884 (Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 55 ex 1876) o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi zarządza się w skutek wchodzącego w życie na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 29. Lutego 1896, L. 11.073 ex 1895 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr, 28) z dniem 1. Lipca 1896 nowego rozgraniczenia okręgów

izraelickich gmin wyznaniowych Lubaczów i Wielkie Oczy, następujące zmiany w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, który ogłoszony został obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Listopada 1891, L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76).

§. 1.

Miejscowości Fehlbach, Kobylnica ruska z Kamieniskiem i Kutyskiem, Kobylnica wołoska z Hryckowem, Mielnikami, Podłozami i Szczeblami wyłącza się ze związku izraelickiego okręgu metrykalnego Lubaczów (powiat polityczny Cieszanów) i wciela się do izraelickiego okręgu metrykalnego Wielkie Oczy (powiat polityczny Jaworów).

§. 2.

Rozporządzenie to zaczyna obowiązywać od 1. Lipca 1896.

Nr. 41.

Ogłoszenie

c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 16. Czerwca 1896, L. 897.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowił zniżyć stopę procentową od kapitałów na hipotekę w zbiorowych kasach sierocińskich Galicyi wschodniej już wypożyczonych i w przyszłości wypożyczyć się mających z 5% na 4% od sta, począwszy od dnia 1. Lipca 1896 roku.

Tchorznicki w. r.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lipca 1896, L. 54.920, którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 21. Czerwca 1896, L. 13.353/1987 rozpodzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 37, o zabudowaniu potoku Glińsko.

Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 37, o zabudowaniu potoku Glińsko.

§. 1.

Zabudowanie potoku Glińsko w powiecie Żółkiewskim ma być wykonane przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery, począwszy od roku 1896.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3 ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. ust. kr. Nr. 37, z zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w §. 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (miejscowego kierownika budowy).

§. 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży technika prowadzącego bezpośrednio budowę na miejscu (miejscowego kierownika budowy) względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu przeznaczonego na koszta podróży kierownika budowy.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych przez ten ostatni fundusz, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca Marca każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie, musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu, krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysłuża prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne będące na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślników, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego w miarę robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę śródków na ten cel rozporządzalnych.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów, ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczny rachunek wszytskich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. Marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy, kierownik budowy zażądać ma kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego.

W kolaudacyach może brać udział także techniczny zastępca Namiestnictwa, w którymto razie Ministerstwo rolnictwa oznaczy kierownika komisyi w każdym wypadku osobno.

Komisya ogląda i bada przeprowadzone roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny należy przedłożyć Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§. 14.

Instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146 (zeszyt XIV. ustaw, rozporządzeń i obwieszczeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa, rocznik 1888, strona 54), służyć ma za wskazówkę postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 43.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, z dnia 16. Czerwca 1896, L. 1973.

Odnośnie do obwieszczenia c. k. Starostwa górniczego z dnia 2. Czerwca 1877, L. 920, zawartego w Nr. 25 austr. czasopisma dla górnictwa i hutnictwa z roku 1877 i do ogłoszenia c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 12. Czerwca 1877, L 28.567, Nr. 33 Dz. ust. i rozp. kraj., któremi ustanowiono okrąg ochronny dla Zakładu zdrojowego w Truskawcu — podaje się do wiadomości, że na podstawie przeprowadzonych miejscowych dochodzeń przez c. k. Urząd górniczy okręgowy w Drohobyczu, przy współudziale c. k. Starostwa powiatowego w Drohobyczu, zezwolono zgodnie z zapatrywaniem c. k. Starostwa górniczego, jak też c. k. Namiestnictwa we Lwowie na zmniejszenie granic tego rejonu ochronnego, w obrębie którego żadne uprawnienia górnicze udzielone, a względnie wykonywane być nie mogą tak, że granice tego rejonu ochronnego mają być następujące:

Północną granicę zastrzeżonego dla źródeł zdrojowych Truskawca rejonu stanowi prosta od punktu w którym stykają się katastralne parcele gminy Truskawiec L. 1418 i 1488 z parcelą drogową L. 2538, t. j. przy wierzchołku zagięcia prostokątnego drogi z Truskawca do Tustanowic wiodącej — do punktu wyjścia drogi tejże od gościńca Drohobyckiego, t. j. gdzie się schodzą katastralna parcela drogowa L. 2586 z parcelami L. 182 i 181, a ztąd dalej biegnie w prostej linii aż ku owemu punktowi, gdzie strumyk Worotyszcze przecina wschodnią granicę gminną ku gminie Staniła. Ztąd zwraca się granica rejonu ochronnego ku zachodowi wzdłuż potoka Worotyszcze aż do tego punktu, w którym ten potok przecina parcelę drogową L. 2547, prowadzącą z Truskawca do lasu gminnego Drohobyckiego „Lechno“ zwanego.

Od tego ostatniego punktu ogranicza od południa rejon ochronny wspomniana droga aż do punktu, w którym ją przecina przedłużona na południe linia graniczna parcel katastralnych L. 2180 i 2200. Od tego ostatniego punktu biegnie dalsza granica w prostej linii prowadzącej ku północnemu zachodowi aż do punktu zetknięcia się parcel katastralnych L. 1434 i 1435 z parcelą lasową L. 2203, tworzącą wyrąb w lesie, a ztąd tworzy nareszcie zachodnią granicę rejonu wschodni brzeg lasu składającego się z parcel katastralnych L. 1434 i 1418 aż do punktu wyjścia na Lipkach.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, 16. Czerwca 1896.

c. k. nadradca górniczy.
Wachtel w. r.

Nr. 44.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. Lipca 1896, L. 42.602, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

Na mocy artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, (Nr. 8 Dz. u. kr. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa, w szpitalu powszechnym w Tarnowie za leczenie i pielęgnowanie chorych; od dorosłych w kwocie 51 centów w. a., a od nieletnich — jak dotychczas — w kwocie 28 centów w. a., począwszy od 1. Sierpnia 1896.

Lwów, 7. Lipca 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Zastępca Członka Wydziału krajowego:
Dr. Leon Jakliński w. r.

Nr. 45.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. Lipca 1896, L. 43.268, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym Jaśle.

Na mocy art. II. ust. z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Jaśle za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 58 ct. w. a., a od nieletnich w kwocie 29. ct. od 1. Sierpnia 1896.

Lwów, dnia 9. Lipca 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Zastępca Członka Wydziału krajowego:
Dr. Leon Jakliński w. r.

Nr. 46.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, z dnia 18. Czerwca 1896, L. 1933.

Odnośnie do ogłoszenia z dnia 12. Lipca 1895, L. 1192, Nr. 59 Dz. u. i rozp. kraj., c. k. Starostwo górnicze w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie — utrzymując wskutek ponownej prośby Magistratu miasta Krakowa de praes. 19. Marca 1896 nadal rejon ochronny dla wody źródlanej w Regulicach, przedłuża termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa z tych źródeł do 1. Lipca 1897 pod rygorem w powyższem ogłoszeniu oznaczonym.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, dnia 18. Czerwca 1896.

C. k. nadradca górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 47.

U s t a w a

z dnia 7. Lipca 1896, o udzieleniu gminie miasta Brodów prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach, a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;

b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;

c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;

d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmielnika;

e) na Jurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;

f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;

g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct..

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1895, Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. Września 1886, Dz. u. i r. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina m. Brodów, pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. Lipca 1885 i wykona-

wczym regulaminem drogowym z 24. Września 1886 r. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg w dobrym stanie, lub używały w sposób nie odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, niemniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28 ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 7. Lipca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

§. 48.

U s t a w a

z dnia 7. Lipca 1896, o udzieleniu koncesyi do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się Wydziałowi powiatowemu buczackiemu, jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościniec z Barysza wpada;

2. na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;
3. na drodze z Przewłoki do granicy terytoryum buczackiego;
4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagorzankę do gościńca czortkowsko-monasterzyskiego;
5. na drodze przez Nagorzankę do targowicy bydła wiodącej;
6. na drodze z Trybuchowiec przez Fedor do Buczacza;
7, na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;
8. na drodze krajowej strussowsko-buczackiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct. w. a.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent w. a.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu tychże.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia zarządu drogowego a względnie. gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885. Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. Września 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które mają być w tym roku wykonane i pokryte prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe, Wydziałowi krajowemu, czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego oraz innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, wykonuje Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. Września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w porozumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl §. 25, ust. 2. ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewewnętrznych.

Ischl, dnia 7. Lipca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 1. Sierpnia 1896, L. 7841/pr.

Jego Ces. i Krol. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Lipca 1896, najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych, a to:

I.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Nawojowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Nawojowej powiatu Nowosądeckiego prawo do poboru opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych a mianowicie: Mielec-Radomyśl w powiecie Mieleckim i Radomyśl-Lisiagóra w powiecie Mieleckim i Tarnowskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Mielcu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Mielec-Radomyśl podług następującej taryfy:

A) Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct

B) Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2) Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Radomyśl-Lisiagóra, na jednej stacyi mytniczej w terytoryum powiatu mieleckiego podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta wpływać ma w $^7/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu mieleckiego, a w $^3/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu tarnowskiego.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej, na drodze powiatowej z Grybowa do Krzyżówki i od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, w powiecie Grybowskim;

2. od mostu na rzece Mleczce pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem, w powiecie Łańcuckim;

3. na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej, w powiecie Mościskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Grybowie, Łańcucie i Mościskach nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Grybowie, prawo do pobierania myta na drogach powiatowych Zborowicko-Grybowskiej i z Grybowa do Krzyżówki oraz od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, według następującego wymiaru:

A) Na drodze Zborowicko-Grybowskiej.

1. Na stacyi w Siedliskach, myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.:

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Na stacyi w Białej niżnej, myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

B) Na drodze z Grybowa do Krzyżówki na stacyi w Kąclowej, myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

C) Od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;

b) od pięciorga świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciorga owiec 1 (jeden) ct.

2) Radzie powiatowej w Łańcucie, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Mleczce pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Radzie powiatowej w Mościskach prawo do pobierania myta drogowego w Krukienicach, na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże opłaty.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych gminie w Cikowicach powiatu Bocheńskiego od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach, pod warunkiem utrzymywania przewozu w dobrym stanie i własnym kosztem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Buczaczu, na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty;

2. Radzie powiatowej w Rudkach, od mostu powiatowego na jeziorze w Błożwi dolnej;

3. Radzie powiatowej w Limanowej, na drodze powiatowej Kamienicko-Słopnickiej;

4. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat;

5. Radzie powiatowej w Nadwórnej, od mostu powiatowego na rzece Prucie.

Art. I.

Radom powiatowym w Buczaczu, Rudkach, Limanowej, Trembowli i Nadwórnej, nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Buczaczu, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty na dwóch stacyach mytniczych, a to na jednej stacyi pod Buczaczem i na drugiej stacyi pod Potokiem.

2. Radzie powiatowej w Rudkach, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na jeziorze w Błożwi dolnej.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 1 i 2 poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (poł) ct.

3. Radzie powiatowej w Limanowej, prawo do pobierania myta drogowo-mostowego przy drodze powiatowej Kamienicko Słopnickiej na dwu stacyach mytniczych.

4. Radzie powiatowej w Trembowli, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 3 i 4 poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Nadwórnej, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Prucie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VI.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej;
2. na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej;
3. na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni;
4. na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego Brzegu;
5. na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna;
6. na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze;
7. na drodze powiatowej Stradcz-Mszana;
8. na drodze powiatowej Rawa-Uhnów;
9. na drodze pawiatowej Uście biskupie-Jezierzany.

Art. I.

Radom powiatowym w Chrzanowie, Przemyślanch, Gródku, Rawie i Borszczowie, nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Chrzanowie, prawo do pobierania myta na drogach powiatowych, a to:

A) 1. na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej przy dwóch stacyach myta drogowego:

a) w Libiążu małym około Leśniczówki;

b) w Bóbrku na Budzowach;

2. na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej przy jednej stacyi myta drogowego w Myślachowicach.

3. Na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni, przy dwóch stacyach myta drogowego:

a) w Kościelcu;

b) w Oblaszkach.

4. Na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego brzegu, będącej przedłużeniem drogi powiatowej Wrocławskiej, przy dwóch stacyach:

a) myta drogowego w Pechinku;

b) myta mostowego w Łączkach na Wysokim brzegu.

Od każdego z sześciu myt drogowych i jednego myta mostowego pod 1, 2, 3, 4, poszczególnionych, pobierać należy opłatę według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa.

B) Na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna na na stacyi w Korzeńcu, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Przemyślanach, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze.

3. Radzie powiatowej w Gródku, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stradcz-Mszana.

Od każdego z tych dwóch myt (pod pozycyą 2 i 3 poszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

4. Radzie powiatowej w Rawie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rawa-Uhnów na jednej stacyi mytniczej.

5. Radzie powiatowej w Borszczowie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Uście biskupie-Jezierzany na dwóch stacyach mytniczych.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 4 i 5 poszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania:

1. drogi gminnej Rudnik-Tarnogóra;
2. drogi gminnej Nisko-Ulanów-Rudnik;
3. mostu należącego do publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu;
4. drogi gminnej Dżuryn-Bazar;
5. drogi gminnej Grzymałów-Touste.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

I. Na drogach gminych Rudnik-Tarnogóra i Nisko-Ulanów-Rudnik Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Na drodze Rudnik-Tarnogóra:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej szuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Na drodze Nisko-Ulanów-Rudnik:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu, na rzece Bugu, Wydziałowi powiatowemu w Sokalu, na rzecz funduszu konserwacyjnego

wspomnianego mostu, do utrzymywania którego obowiązane są strony konkurencyjne rzeczonego dojazdu, w myśl postanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881 (Dz. ust. kraj. Nr. 46), tudzież noweli z dnia 9. Marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), o ile dochód mytniczy nie wystarczy na pokrycie kosztów utrzymania względnie rekonstrukcyi lub nowej budowy mostu.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.

b) od pięciu świń lub cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

III. Na drodze gminnej Dżuryn-Bazar, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

IV. Na drodze gminnej Grzymałów-Touste, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku i od przewozów przez rzekę Dunajec w Bobrownikach i Gumniskach, tudzież od mostu na rzece Dniestrze w Spasie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Ulwówku, powiatu Sokalskiego, od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące wszelkiego rodzaju przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach, powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec przy drodze z Tarnowa do Radłowa.

3. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach, powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec pomiędzy Swierzchowem a Ostrowem.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 2 i 3 poszczególnionych), pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Spasie, powiatu Staromiejskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Spasie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.

Mieszkańcy gminy Spas wolni są od opłaty myta, ile razy most przejeżdżać będa w celach gospodarskich.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

IX.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Tuchów-Olszyny.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tuchów-Olszyny, Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto mostowe na rzece Biale:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

X.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Wielicko-Swiątnickiej i Przybyszówka-Zgłobień.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce, jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Wielicko-Swiątnickiej i na trakcie tejże drogi znajdującego się mostu na rzece Wildze, z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Przybyszówka-Zgłobień z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania, prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Pobór myta na drodze Przybyszówka-Zgłobień rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości ośmiu kilom.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XI.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju, na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów;
2. Radzie powiatowej w Drohobyczu, na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej;
3. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny.

Art. I.

Radom powiatowym w Stryju, Drohobyczu i Husiatynie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów na dwóch stacyach a to: na jednej myto drogowe, zaś na drugiej myto drogowe i mostowe według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. Kwietnia 1895 (Dz. ust. kraj. Nr. 28), którą nadanem było Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów.

2. Radzie powiatowej w Drohobyczu, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Husiatynie, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Pobór myta na drodze z Husiatyna do Probużny rozpocznie się dopiero po wykończeniu całej drogi, to jest po oddaniu do użytku publicznego także przestrzeni pomiędzy Tłusteńkiem a Probużną.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Załośce-Tarnopol.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, na drodze powiatowej Brody-Załośce-Tarnopol, na trzech stacyach mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a to na każdej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie, powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Szkle, nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Gmina i obszar dworski w Surochowie, wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu tejże.

XIV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy.

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, jako władzy nadzorującej, nadaje się na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy,

z zastrzeżeniem, że gmina i obszar dworski w Trepczy przyczyniać się będą do tego utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Trepczy, wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia tejże.

XV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, pod warunkiem utrzymywania tej drogi w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (jeden) 1 ct.

2. Od mostu na rzece Serecie, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na rzecz funduszu konserwacyjnego mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka, do utrzymywania których obowiązane są strony konkurencyjne w myśl ustanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881 (Dz. ust. kr. Nr. 46), tudzież noweli z dnia 7. Marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26. Lipca 1896, L. 67.848, dotyczące wydzielenia gminy Chobot z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawienia jej nadal w okręgu Urzędu podatkowego w Bochni.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 25. Listopada 1895, L. 4368/pr., dotyczącego utworzenia Urzędu podatkowego w Niepołomicach z dniem 1. Grudnia 1895, wyłącza się gminę Chobot z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawia się ją jako przynależną do gminy Grobla — położonej w okręgu Sądu powiatowego w Bochni — nadal w okręgu Urzędu podatkowego w Bochni.

Lwów, dnia 26. Lipca 1896.

Korytowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 15. Września 1896. **Część XIII.**

Nr. 51.

U s t a w a

z dnia 3. Lipca 1896, zaprowadzająca ustawę gminną dla miast nieobjętych ustawą z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24 Dz. ust. kraj. i znaczniejszych gmin w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Załączona ustawa gminna obowiązywać będzie następujące gminy: Andrychów, Baryż, Baranów, Bełz, Biecz, Błażowa, Bóbrka, Bohorodczany, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Brzozów, Brzostek, Brzesko, Budzanów, Bursztyn, Busk, Chrzanów, Chodorów, Chyrów, Ciężkowice, Cieszanów, Czortków, Dąbrowa, Delatyn, Dębica, Dolina, Dobczyce, Dobromil, Dukla, Gliniany, Grzymałów, Grybów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jagielnica, Janów (pow. Gródek), Jaryczów nowy, Jazłowiec, Jordanów, Kalwarya, Kałusz, Kańczuga, Kamionka strumiłowa, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kozowa, Kosów, Krakowiec, Kulików, Kuty, Leżajsk, Lisko, Limanowa, Lubaczów, Łańcut, Łopatyn, Maków, Mielec, Mikulińce, Mikołajów, (powiat Żydaczów), Mościska, Monasterzyska, Mosty wielkie, Muszyna, Myślenice, Nadwórna, Niepołomice, Niemirów, Nisko, Niżankowice, Nowytarg, Olesko, Oświęcim, Peczyniżyn, Pilzno, Piwniczna, Pomorzany, Podwołoczyska, Podhajce, Przeworsk, Przemyślany, Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Radomyśl (powiat Mielec), Rohatyn, Ropczyce, Rożniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudki, Rudnik (powiat Nisko), Rymanów, Sasów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Sieniawa, Skałat, Skawina, Skole, Sokołów (powiat Kolbuszowa), Strzyżów, Stary Sącz, Starasól, Staremiasto, Sucha, Szczakowa, Szczerzec, Tarnobrzeg, Tłumacz, Tuchów, Turka,

Tyśmienica, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki dolne, Wilamowice, Wiśnicz nowy. Wojnicz, Załośce, Zabłotów, Zator, Zaleszczyki, Zbaraż. Zborów, Żurawno, Żydaczów, Żywiec.

Art. II.

Ustawa gminna tu załączona wejdzie w wykonanie po upływie sześciu miesięcy od dnia jej ogłoszenia, a w tym samym czasie traci ustawa gminna z dnia 12. Sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 19, w gminach w art. I. wymienionych, moc obowiązującą.

Art. III.

Ordynacya wyborcza dla gmin z dnia 12. Sierpnia 1866 obowiązywać będzie i nadal miasta i miasteczka w art. I. wymienione z tą zmianą, że obywatele honorowi także we wszystkich tych gminach mają prawo wybierania w myśl §. 1. ustęp 3. tejże ordynacyi wyborczej dla gmin.

Art. IV.

Stosunki obszarów dworskich ustawą z dnia 12. Sierpnia 1866, Nr. 20 Dz. u. kr. określone, zostają nienaruszone.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 3. Lipca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r,

Dział I.

O gminie w ogólności.

§. 1.

Każde miasto i każde miasteczko niniejszej ustawie podlegające, stanowi w dotychczasowych granicach swoich osobną gminę miejską lub małomiejską.

Zmiana granic.

§. 2.

Granice gminy zmienione być mogą tylko za uchwałą Rady gminnej. Uchwała taka do swej ważności wymaga potwierdzenia Rady powiatowej, które może być udzielone tylko za poprzedniem oświadczeniem politycznej władzy krajowej, że przeciw temu ze względów publicznych nie ma nic do zarzucenia.

Dział II.

O członkach gminy.

Członkowie gminy i obcy.

§. 3.

Członkami gminy są:

a) przynależni do gminy, t. j. osoby mające w gminie prawo przynależności;

b) uczestnicy, t. j. osoby nie mające w gminie prawa przynależności, jeżeli w granicach gminy majątek nieruchomy posiadają, lub jeżeli od przedsiębiorstwa zarobkowego samoistnie wykonywanego, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy także korporacye, stowarzyszenia, zakłady i fundacye.

Wszystkie inne osoby w gminie są obcemi.

Przynależność do gminy.

§. 4.

Stosunki przynależności do gminy określone są ustawą z dnia 3. Grudnia 1863, Nr. 105 Dz. pr. p.

Za nadanie prawa przynależności do gminy, może gmina pobierać opłatę nie przewyższającą sumy 30 złr.

Obywatele.

§. 5.

Obywatelami są ci, którym gmina prawo obywatelstwa nadała

Obywatelstwo tylko przynależnym do gminy nadawanem być może.

Za nadanie obywatelstwa może gmina pobierać opłatę.

Gminy mogą w uznaniu zasług publicznych nadawać obywatelstwo honorowe osobom będącym obywatelami państwa austryackiego.

Prawa i obowiązki członków gminy.

§. 6.

Członkom gminy służy prawo swobodnego pobytu w gminie. Mają oni udział podług postanowień niniejszej ustawy w sprawach i korzyściach, jakoteż w obowiązkach i ciężarach gminy.

Przynależni do gminy mają nadto w razie zubożenia i niezdolności do pracy, prawo do wsparcia stosownie do ustawy z dnia 3. Grudnia 1863, Nr. 105 Dz. pr. p.

Obywatelom zastrzega się prawo do udziału w fundacyach i zakładach osobno dla nich utworzonych.

Obywatelstwo honorowe nadaje prawa uczestników gminy ale nie nakłada udziału w ich obowiązkach.

Prawo pobytu w gminie.

§. 7.

Obcym, którzy przynależność swoją do pewnej gminy wykażą, lub przynajmniej dowiodą, iż poczynili potrzebne kroki ku wykazaniu przynależności, nie może gmina wzbronić pobytu w swym obrębie dopóki tak oni jak i mieszkający z nimi członkowie ich rodzin nieskazitelny żywot prowadzą i nie stają się ciężarem dobroczynności publicznej.

Jeżeli obcy rozporządzeniem gminy w tym względzie czuje się pokrzywdzonym, służy mu prawo odwołania się do politycznej władzy powiatowej.

Utrzymanie prywatnych stosunków prawnych.

§. 8.

Niniejsza ustawa nie narusza prywatnych stosunków prawnych w ogóle, a w szczególności praw własności i użytkowania, służących bądź członkowi gminy, bądź też częściom gminy lub całym klasom mieszkańców.

Dział III.

O Reprezentacyi gminnej.

§. 9.

Gminę reprezentuje we wszystkich jej sprawach Rada gminna. Rada zawiaduje sprawami gminy przez Zwierzchność gminną.

A) Rada gminna.

Skład Rady gminnej.

§. 10.

Rada gminna składa się w miastach z radnych, wybranych przez członków gminy czynne prawo wyboru mających, w innych gminach z radnych wybranych przez członków czynne prawo wyboru mających a nadto z członków bez wyboru do niej wchodzących (§. 12).

W gminach, w których liczba członków do wyboru Rady gminnej uprawnionych nie przenosi 400, wybranych będzie 18 radnych, w gminach zaś liczących 401 do 600 wyborców 24,
601 „ 1000 „ 30,
a nad 1000 „ 36 radnych.

Do zastępowania radnych ubyłych lub nie mogących brać udziału w czynnościach Rady, wybrani będą równocześnie zastępcy, których liczba wynosić ma połowę liczby radnych.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, obieralności i postępowaniu przy wyborach, zawiera ordynacya wyborcza dla gmin.

§. 11.

Wstępując do Rady, składają radni i zastępcy do rąk naczelnika gminy przyrzeczenia sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków.

Radni bez wyboru.

§. 12.

Każdy członek gminy miasteczka i wsi, opłacający przynajmniej szóstą część całej sumy podatków bezpośrednich w gminie do opłaty przypisanych, ma prawo nawet bez wyboru być członkiem Rady gminnej, jeżeli jest oby-

watelem państwa austryackiego i nie zachodzi względem niego żadna okoliczność wykluczająca lub wyłączająca, wskazana w ordynacyi wyborczej dla gmin.

Za osobę nie używającą własnowolności, wykonywa to prawo jej prawny zastępca lub tegoż pełnomocnik.

Wojskowi w czynnej służbie i kobiety, jeżeli chcą z tego prawa korzystać, muszą, wszystkie zaś inne osoby mające to prawo, mogą je wykonywać przez pełnomocników.

Współposiadacze realności umocowują do wejścia w skład Rady gminnej jednego z pośród siebie lub inną osobę.

Radnego bez wyboru nie może zastępować, kto nie jest obywatelem państwa austryackiego, nie używa własnowolności lub w myśl ordynacyi wyborczej dla gmin od prawa wybierania i obieralności do Rady gminnej jest wykluczonym lub wyłączonym.

Zastępca może tylko jedną osobę zastępować.

Jeżeli zastępca już co do swojej osoby należy do Rady gminnej, głos jego przy głosowaniu podwójnie ma być liczony.

Radni bez wyboru nie będą wliczani do liczby radnych w §. 10. ustanowionej.

Radny bez wyboru, który także przez wybór został do Rady powołany, ma albo przyjąć wybór albo korzystać z prawa, przysługującego mu podług niniejszego paragrafu.

Peryod wyborczy.

§. 13.

Radni i ich zastępcy wybierani będą na lat sześć. Co trzy lata jednak ustępuje połowa radnych i zastępców z każdego koła wyborczego, a w miejsce ustępujących wybrani będą nowi radni i zastępcy.

Po upłwie trzech lat od pierwszego wyboru po wejściu w życie niniejszej ustawy dokonanego, tudzież po upływie trzech lat od wyboru Rady gminnej w skutek rozwiązania Rady (§. 109) dokonanego, losowanie oznaczy tych radnych i zastępców, którzy mają ustąpić.

Gdyby w czasie losowania w skutek śmierci, ustąpienia lub innej przyczyny, liczba radnych i zastępców była mniejszą od liczby w §. 10. przepisanej, natenczas wylosowaną będzie w każdem kole wyborczem tylko taka ilość radnych i zastępców, aby liczba wylosowanych z doliczeniem liczby tych, którzy ubyli, dosięgła w każdem kole połowy liczby radnych i zastępców w §. 10. przepisanej.

Naczelnik gminy losowaniu nie podlega.

Sposób przeprowadzenia losowania, oznaczy regulamin przez Radę gminną dla swych czynności uchwalony (§§. 25. lit. *a)* i 36).

Na przyszłość ustępować będą ci radni i zastępcy, którzy przed sześciu laty zostali obrani, tudzież ci, których okres, na jaki przy uzupełniającym wyborze w myśl §. 14. zostali wybrani, już upłynął.

Tak wylosowani jak i ustępujący radni i zastępcy, urzędować będą aż ukończenia nowego wyboru. Mogą oni być ponownie wybrani.

Wybór uzupełniający.

§. 14.

W miejsce radnego ubywającego przed końcem peryodu wyborczego, powoła Rada gminna do grona swego na wniosek naczelnika gminy zastępcę z tego samego koła wyborczego, z którego radny ubył. Z pomiędzy zastępców ten będzie powołany, który przy wyborach największą ilość głosów otrzymał. W razie równości głosów rozstrzyga los. Jeżeli radny dłużej niż przez trzy miesiące nie może brać udziału w czynnościach Rady, powoła Rada gminna w sposób wyżej oznaczony zastępcę na czas, przez który ów radny w czynnościach Rady gminnej udziału brać nie może.

Gdyby jednak tylu radnych ubyło, iżby liczby radnych z jednego koła wyborczego nawet przez powołanie wszystkich z tego koła zastępców uzupełnić nie można, będzie niezwłocznie na podstawie ostatniej listy wyborczej rozpisany wybór uzupełniający z tegoż koła wyborczego.

Radni i zastępcy w wyborze uzupełniającym wybrani, urzędować będą tylko do końca okresu wyborczego tych radnych i zastępców, w których miejsca zostali wybrani.

B) Zwierzchność gminna.

Skład Zwierzchności gminnej.

§. 15.

Zwierzchność gminna słada się z naczelnika gminy, jego zastępcy i dodanych do pomocy naczelnikowi gminy dwóch asesorów.

W razie potrzeby wolno wybrać i większą liczbę asesorów, jednak nie więcej jak 5.

Naczelnik gminy otrzymuje stałe wynagrodzenie z funduszów gminy. Minimum tego wynagrodzenia oznacza Wydział krajowy dla każdej z gmin tej ustawie podlegających, po wysłuchaniu Rad gminnych. Naczelnikowi gminy nie wolno zrzec się swego wynagrodzenia ani w całości ani częściowo,

Zastępca naczelnika pobierać będzie wynagrodzenie z funduszów gminnych, jeżeli przez czas dłuższy zastępować będzie naczelnika.

Urząd asesora, radnego i zastępcy radnego jest bezpłatny.

Wszystkim członkom Rady i Zwierzchności gminnej należy się od gminy zwrot wszystkich wydatków z powodu ich urzędowania rzeczywiście poniesionych.

Wybór Zwierzchności gminnej.

§. 16.

Naczelnika gminy, jego zastępcę i asesorów, wybiera Rada gminna na lat sześć.

Warunki obieralności na te urzędy i sposób dokonania wyboru, oznacza ordynacya wyborcza.

Wybór uzupełniający.

§. 17.

W razie opróżnienia posady naczelnika gminy, jego zastępcy lub asesora w ciągu okresu wyborczego, Rada gminna dokona w jego miejsce nowego wyboru najdalej do dni 14. Wybrany przy wyborze uzupełniającym naczelnik gminy, zastępca naczelnika lub asesor, urzędować będzie do końca sześciolecia swego poprzednika.

Przyrzeczenie.

§. 18.

Naczelnik gminy, jego zastępca i asesorowie, winni przy objęciu urzędu w obecności delegata Wydziału powiatowego i w obec delegata Rady gminnej złożyć w ręce naczelnika politycznej władzy powiatowej lub jego delegata, w miejsce przysięgi przyrzeczenie, iż zachowają Cesarzowi wierność i posłuszeństwo, przestrzegać będą ustaw i wypełniać sumiennie obowiązki swoje.

C) Postanowienia ogólne.

Ustąpienie z posady.

§. 19.

Za przyzwoleniem Rady gminnej może naczelnik gminy, jego zastępca lub asesor, radny lub zastępca radnego urząd swój złożyć. Naczelnik gminy,

zastępca naczelnika, asesor, radny lub zastępca radnego traci swój urząd, jeżeli zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego obieralność na członka Rady lub Zwierzchności gminnej była wykluczyła, lub jeżeli się do innej gminy przesiedli.

Jeżeli naczelnik gminy, zastępca naczelnika, asesor, radny lub zastępca radnego popadnie w śledztwo sądowe z powodu zbrodni, przekroczenia lub przestępstwa z chciwości popełnionego, lub jednego z przekroczeń w §. 501, 504, 511, 512, 515 i 516 ustawy karnej wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony zostanie, wtedy nie będzie on mógł sprawować swego urzędu, dopóki trwa to postępowanie karne lub krydalne.

Jeżeli radny lub zastępca wchodzi w stosunki prawne z gminą jako przedsiębiorca, dostawca lub dzierżawca, nie będzie on mógł sprawować swego urzędu dopóki ten stosunek trwa i rachunki stąd wynikłe ostatecznie załatwione nie będą.

Obowiązek przyjęcia wyboru.

§. 20.

Każdy podług przepisów wybrany członek gminy, winien przyjąć wybór bądź na członka Rady gminnej lub też zastępcę, bądź na asesora.

Prawo wymówienia się od przyjęcia wyboru lub też od dalszego sprawowania urzędu służy tylko:

a) duchownym wszelkiego wyznania i nauczycielom publicznym;

b) urzędnikom i sługom c. k. Dworu, państwa, kraju, powiatów, zakładów i funduszów publicznych, dopóki w czynnej służbie zostają;

c) wojskowym, chociażby w czynnej służbie nie zostającym;

d) osobom liczącym przeszło 60 lat życia;

e) tym, którzy przez cały jeden okres wyborczy piastowali posady w Zwierzchności gminnej, jednak tylko na okres bezpośrednio następujący;

f) tym, którym ułomność fizyczna lub znacznie i trwale nadwątlone zdrowie nie dozwalają obowiązków urzędowych wykonywać;

g) tym, którzy z powodu zwykłego zatrudnienia corocznie, często lub przez dłuższy czas nie bywają w gminie obecni;

h) zostającym w służbie prywatnej, jeżeliby przez przyjęcie wyboru w stosunku swoim służbowym uszczerbku doznać mogli;

i) tym, którzy bez wyboru do Rady gminnej należą (§. 12.).

Kto bez takiego uwalniającego powodu wzbrania się przyjąć wyboru, lub przyjęty urząd dalej sprawować, podpada karze pieniężnej, którą Rada gminna aż do wysokości 20 zł. wymierzyć może.

Przeciw takiemu orzeczeniu Rady służy odwołanie się do Wydziału powiatowego; kara pieniężna wpływa do kasy gminnej na fundusz ubogich.

Dział IV.

O zakresie działania gminy.

Rozdział I.

O zakresie działania gminy w ogóle.

§. 21.

Zakres działania gminy jest:

a) własny i
b) poruczony.

Własny zakres działania.

§. 22.

Własny zakres działania t. j. zakres, w którym gmina z zachowaniem ustaw samodzielnie zarządzać i rozporządzać może, obejmuje w ogóle wszystko, co bezpośrednio dotyczy interesu gminy i w jej granicach własnemi jej siłami załatwionem i przeprowadzonem być może.

W myśl tego należą do własnego zakresu działania gminy w szczególności:

a) wolny zarząd majątkiem gminnym i załatwianie spraw odnoszących się do związku gminy;

b) czuwanie nad bezpieczeństwem osób i ich mienia;

c) staranie o zakładanie i utrzymywanie gminnych dróg, mostów, ulic i placów, niemniej o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi po drogach i wodach;

d) policya polowa;

e) dozór policyjny nad przedmiotami żywności, nad targami, nad miarą i wagą;

f) policya zdrowia;

g) policya nad czeladzią i wyrobnikami, niemniej wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej;

h) policyjny dozór nad obyczajnością publiczną;

i) sprawy ubogich, opieka nad zakładami dobroczynnymi gminy, zapobieganie żebractwu;

k) policya ogniowa, policya budownictwa, wykonywanie przepisów porządku budowniczego i udzielanie policyjnego pozwolenia na budowy;

l) ustawą oznaczyć się mający wpływ na szkoły średnie przez gminę utrzymywane i na szkoły ludowe: staranie o zakładanie, uposażenie i utrzy-

mywanie szkół ludowych z uwzględnieniem istniejących jeszcze patronatów szkolnych i przepisów o konkurencyi do szkół;

m) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

n) przedsiębranie dobrowolnej sprzedaży ruchomości drogą licytacyi.

Z wyższych względów państwa mogą być pewne czynności policyi miejscowej w pojedyńczych gminach, w drodze ustawy krajowej, przekazane osobnym organom rządowym.

Poruczony zakres działania.

§. 23.

Ustawy określają poruczony zakres działania gminy, t. j. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracyi.

Rozdział II.

O zakresie działania Rady gminnej.

§. 24.

Rada gminna ma w sprawach gminy władzę uchwalania i nadzoru.

Władza wykonawcza jej nie służy.

Rada gminna zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków wydaje w granicach ustawami oznaczonych imieniem gminy postanowienia obowiązujące i uchwala sposób ich wykonania. Ona jest władzą zwierzchnią gminy we wszystkich sprawach gminy, obowiązana strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 25.

Rada gminna obraduje i uchwala o wszystkich sprawach gminy, jej majątku, dobra lub zakładów w granicach ustaw obowiązujących.

W szczególności należy do zakresu działania Rady gminnej:

a) zmiana granic gminy (§. 2);

b) ustanawianie zasad zarządu, tudzież sposobu użytkowania majątku i dobra gminy i zakładów gminnych;

c) sprawy należące do zwyczajnego zarządu majątkiem, które Rada gminna osobną uchwałą sobie zastrzegła (§. 26);

d) nabywanie lub pozbywanie nieruchomości lub praw, według ustaw za nieruchomości uważanych, obciążanie majątku gminy, zaciąganie pożyczek i lokowanie kapitałów;

e) stawianie kosztem gminy nowych budowli, przekształcanie lub znoszenie istniejących, tudzież inne przedsiębiorstwa nakładem gminy wykonywać się mające;

f) zaprowadzenie nowych zakładów gminnych lub zwinięcie istniejących;

g) zawieranie, rozwiązywanie, zmiany kontraktów najmu i dzierżaw;

h) uchwalanie budżetu rocznego, wydatków budżetem nieprzewidzianych i kredytów dodatkowych, przyzwalanie na przenoszenie uchwalonych kredytów z jednej rubryki do drugiej, uchwalanie wszelkich zmian w budżecie, starania się o pokrycie niedoboru, uchwalanie dodatków do podatków, opłat, prestacyi i usług i oznaczanie dziennych cen takich prestacyi i robót;

i) sprawdzanie i załatwianie rachunków rocznych;

k) przyzwalanie na rozpoczęcie sporów prawnych i na odstąpienie od nich, zatwierdzenie ugód spór umarzających, ustanawianie zastępców prawnych;

l) zatwierdzanie wyników wszelkich licytacyi;

m) wybór naczelnika gminy, jego zastępcy i asesorów;

n) uchwalanie etatu i płac urzędników i sług gminnych, jakoteż instrukcyi służbowych i statutu emerytalnego dla tychże;

o) wyznaczenie wynagrodzenia dla naczelnika gminy i jego zastępcy (§. 15);

p) mianowanie i oddalanie urzędników i wymiar emerytury dla nich na wniosek naczelnika gminy;

q) nadzór i kontrola nad czynnościami Zwierzchności gminnej;

r) nadawanie prawa przynależności do gminy i obywatelstwa, tudzież obywatelstwa honorowego, ustanawianie opłat za nadawanie prawa przynależności i obywatelstwa;

s) wykonywanie służącego gminie prawa patronatu lub prezentowania, rozdawania miejsc fundacyjnych, nie uwłaczając prawom na różnicy wyznań opartym;

t) wybór mężów zaufania do jednania stron;

u) uchwalanie regulaminów dla własnych czynności;

w) udzielanie zdania swego władzom wyższym na ich żądanie;

z) rozstrzyganie zażaleń przeciw zarządzeniom naczelnika gminy.

Zwyczajny zarząd majątkiem.

§. 26.

Zwyczajny zarząd majątkiem nie należy do zakresu działania Rady gminnej, lecz Rada może poszczególne sprawy tego zarządu na wniosek lub po wysłuchaniu Zwierzchności gminnej swojej uchwale zastrzedz.

Ustanawianie służby.

§. 27.

Rada winna przydać Naczelnikowi gminy służbę potrzebną do załatwiania czynności, wypływających z własnego i poruczonego zakresu działania.

Jeżeli Rada uzna potrzebę ustanowienia posad urzędowych lub służbowych, wtedy uchwali liczbę i płacę urzędników i sług, orzecze o warunkach i sposobie ich mianowania i ich zaopatrzenia.

Uchwały te poda naczelnik gminy za pośrednictwem Wydziału powiatowego do wiadomości Wydziału krajowego.

Gdyby Rada gminna obowiązkom wymienionym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu nie czyniła zadość lub uchwalony przez Radę gminną etat urzędników i sług okazał się nie wystarczającym do należytego załatwiania czynności własngo i poruczonego zakresu działania, a Rada gminna mimo wezwania wskazanych jej braków nie uzupełniła, Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem orzec może, jakiej kategoryi urzędników i w jakiej liczbie gmina ustanowić i opłacać ma.

Nadzorowanie Zwierzchności gminnej.

§. 28.

Rada gminna ma prawo i obowiązek urzędowanie Zwierzchności gminnej ciągle nadzorować. Nadzór ten wykonywa Rada gminna zapomocą jednej lub kilku komisyi z grona swego wybranych, które obowiązane będą o każdej dostrzeżonej nieprawidłowości lub wadliwości w urzędowaniu Zwierzchności gminnej bezzwłocznie Radę gminną zawiadomić i poczynić wnioski o usunięcie złego, zaś po upływie każdego roku administracyjnego przedłożyć Radzie gminnej sprawozdanie o swoich czynnościach z wnioskami, jakie uznają za stósowne.

Skoro Rada gminna przekona się o nieprawidłowościach lub wadliwościach, winna się postarać o bezzwłoczne ich usunięcie, a gdyby to nie odniosło skutku, donieść o tem Wydziałowi powiatowemu.

Dla komisyi kontrolujących uchwali Rada gminna osobne instrukcye i przedłoży je Wydziałowi powiatowemu do wiadomości.

Naczelnik gminy winien najdalej do dni 30 po upływie każdego roku administracyjnego przedłożyć Wydziałowi powiatowemu odpisy sprawozdań komisyi kontrolujących w ubiegłym roku, jako też odpis uchwał Rady gminnej na podstawie tych sprawozdań zapadłych lub donieść w tym terminie o zachodzących przeszkodach.

Rada gminna może także ustanowić osobne komisye do nadzorowania przedsiębiorstw gminnych, tudzież do udzielania zdań i przedstawiania wniosków w sprawach gminnych.

Do takich komisyi Rada gminna powołać może mężów zaufania z poza grona swego.

Ani komisya kontrolująca, ani specyalne komisye w myśl niniejszego paragrafu ustanowione, władzy wykonawczej nie mają, a zatem ani same nic zarządzić, ani Zwierzchności gminnej poleceń wydawać nie mogą.

Rewizya kasy.

§. 29.

Rada gminna winna wybrać osobną komisyę, której obowiązkiem będzie przynajmniej cztery razy do roku przedsięwziąć rewizyę kasy gminnej i kas zakładów i funduszów pod zarządem gminy zostających i o każdej rewizyi Radzie gminnej zdać sprawę na ręce naczelnika gminy, który odpis każdego sprawozdania do dni 8 Wydziałowi powiatowemu przedłożyć ma.

Jeżeli członkowie komisyi szkontrującej obowiązkom w niniejszym paragrafie na nich włożonym zadość nie uczynią, może Wydział powiatowy przeprowadzić szkontro kasy na koszt gminy. Oprócz tego winien Wydział powiatowy od czasu do czasu kasę gminną niespodziewanie szkontrować.

Sprawy policyi miejscowej.

§. 30.

O ile sprawowanie policyi miejscowej nie jest mocą ustawy przekazane organom rządowym, może Rada gminna w granicach ustaw wydawać obowiązujące w obrębie gminy przepisy co do policyi miejscowej i za przekroczenie tychże zagrażać karą pieniężną aż do wysokości 50 złr. lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej karą aresztu do dni 10.

Uchwały takie Rada gminna powziąć może tylko na wniosek lub po wysłuchaniu naczelnika gminy.

§. 31.

Rada gminna winna uchwalić środki pieniężne na utrzymanie zakładów i urządzeń policyi miejscowej i jest odpowiedzialną za wszelkie zaniedbania w tej mierze pochodzące z jej winy.

Odpowiedzialność gminy.

§. 32.

Gdyby kto poniósł szkodę z powodu zaniedbania przez gminę obowiązków względem policyi miejscowej na niej ciężących, winna gmina poniesioną szkodę wynagrodzić.

W szczególności obowiązaną jest gmina wynagrodzić szkodę wyrządzoną w jej obrębie przez gwałt publiczny przy zbiegowisku dokonany, jeżeliby ani jeden ze sprawców nie był schwytanym a na gminie ciężyła wina niedbałości w zapobieżeniu temu gwałtowi.

Orzeczenie względem obowiązku wynagrodzenia szkody, wyda polityczna władza powiatowa za poprzedniem wysłuchaniem Wydziału powiatowego.

Jeżeli co do wysokości wynagrodzenia porozumienie się pomiędzy gminą a poszkodowanym nie nastąpi, wynagrodzenie to ma być poszukiwanem zwykłą drogą prawa.

Zaopatrywanie ubogich.

§. 33.

Rada gminna ma czuwać na tem, aby ubodzy według ustaw zaopatrzeni byli. Gdyby zakłady i fundusze na ten cel przeznaczone nie wystarczały, Rada postara się o potrzebne środki i oznaczy sposób ich użycia.

Udzielanie zdanie.

§. 34.

Na żądanie władz rządowych lub autonomicznych winna Rada gminna udzielać im swego zdania.

Rozstrzyganie zażaleń.

§. 35.

Rada gminna rozstrzyga zażalenia przeciw rozporządzeniom naczelnika gminy w sprawach tyczących się majątku i dobra gminnego lub zakładów gminnych, niemniej w tych sprawach, w których naczelnik gminy tylko uchwały Rady gminnej wykonywa.

We wszystkich innych sprawach własnego zakresu działania rozstrzyganie rekursów przeciw postanowieniom naczelnika gminy należy do Wydziału powiatowego, zaś w sprawach poruczonego zakresu działania do politycznej władzy powiatowej.

Regulamin.

§. 36.

Wydział krajowy wyda regulamin dla czynności Rad gminnych, tudzież instrukcyę dla czynności Zwierzchności gminnych we własnym zakresie działania, i dla kas gminnych, uwzględniając różnice potrzeb i stosunków zachodzących między gminami większemi i mniejszemi.

Rada gminna może jednak uchwalić inny regulamin dla własnych czynności i instrukcyę dla swej Zwierzchności gminnej co do spraw własnego zakresu działania i swojej kasy gminnej, winna jednak regulamin dla własnych czynności i instrukcyi dla Zwierzchności gminnej przedłożyć za pośrednictwem Wydziału powiatowego Wydziałowi krajowemu do wiadomości.

Instrukcya dla kasy gminnej przez Radę gminną uchwalona, wymaga zatwierdzenia przez Wydział krajowy.

Dopóki Rada gminna nie uchwali i nie przedłoży Wydziałowi krajowemu osobnego regulaminu dla swoich czynności i osobnej instrukcyi dla Zwierzchności gminnej, obowiązywać będą regulamin i instrukcya przez Wydział krajowy wydana.

Instrukcya dla kasy gminnej przez Wydział krajowy wydana obowiązywać będzie tak długo, dopóki uchwalona przez Radę gminną osobna instrukcya dla swej kasy nie uzyska zatwierdzenia Wydziału krajowego.

Zwoływanie Rady.

§. 37.

Rada gminna zbiera się na posiedzenie, ile razy zajdzie tego potrzeba, najmniej zaś raz na miesiąc. Naczelnik gminy lub jego zastępca zwołuje Radę na posiedzenie. Każde posiedzenie, które nie jest tym sposobem zwołane jest nieprawne, a powzięte na niem uchwały są nieważne.

Naczelnik gminy musi zwołać Radę, jeżeli tego zażąda przynajmniej trzecia część radnych, polityczna władza powiatowa, albo też Wydział krajowy lub Wydział powiatowy.

O nastąpić mającem posiedzeniu naczelnik gminy w każdym razie winien zawiadomić wszystkich w gminie obecnych radnych.

Komplet do uchwał.

§. 38.

Rada gminna nie może powziąć uchwały, jeżeli więcej niż połowa radnych nie jest na posiedzeniu obecną.

Do uchwały ustanawiającej budżet, jakoteż do uchwały podlegającej wyższemu zatwierdzeniu, potrzebna jest obecność dwóch trzecich radnych.

Jeżeli na posiedzenie nie zbierze się ilość radnych potrzebna do powzięcia uchwał, winien naczelnik gminy najdalej do trzech dni zwołać Radę powtórnie i zarazem wezwać zastępców.

Na każdego radnego i zastępcę, który nie stawi się na drugie posiedzenie i nie usprawiedliwi swej nieobecności, winien naczelnik gminy nałożyć karę pieniężną aż do 10 złr.

Przeciw takiemu orzeczeniu służy odwołanie się do Wydziału powiatowego.

Grzywnę tę ściągnie naczelnik gminy.

Radnego lub zastępcę, który bez usprawiedliwienia się na trzech po sobie następujących posiedzeniach się nie jawi, może Rada gminna na czas oznaczony lub też na cały w toku będący peryod wyborczy od udziału w obradach i uchwałach Rady wykluczyć. Przeciw tej uchwale służy wykluczonemu rekurs do Wydziału powiatowego w terminie dni 14, licząc od dnia doręczenia mu zawiadomienia o dotyczącej uchwale Rady gminnej.

Przeszkody uczestnictwa w obradach.

§. 39.

Członek Zwierzchności gminnej lub Rady gminnej nie może być obecnym na posiedzeniu, jeżeli przedmiot obrady lub uchwały dotyczy jego urzędowania, jego własnych interesów prywatnych, lub też interesów jego żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych; winien jednak na żądanie Rady stawić się dla udzielenia żądanych wyjaśnień.

§. 40.

Członkowie Zwierzchności gminnej są obowiązani być obecnymi na każdem posiedzeniu Rady i mogą w każdym czasie głos zabrać. W głosowaniu przy sprawdzeniu rachunków i udzieleniu Zwierzchności gminnej absolutoryum, nigdy udziału brać nie mogą.

Przewodniczenie na posiedzeniach.

§. 41.

Na posiedzeniach Rady gminnej przewodniczy naczelnik gminy, a w razie przeszkody, jego zastępca. Każde posiedzenie, odbyte z pominięciem tego przepisu, jest nieważne. Naczelnik gminy lub jego zastępca zwołuje Radę, zagaja i zamyka posiedzenie, układa porządek dzienny, kieruje rozprawami i przestrzega porządku w zgromadzeniu.

Sekretarz Rady.

§. 42.

Rada gminna wybiera sekretarza swego bądź z grona swego, bądź z pomiędzy urzędników gminy.

Warunki ważności uchwał.

§. 43.

Do ważności uchwały potrzebną jest bezwzględna większość głosów obecnych radnych.

W razie równości głosów, rozstrzyga przewodniczący. W innych wypadkach przewodniczący nie głosuje z wyjątkiem wyborów. Głosowanie odbywa się jawnie, wolno jest jednak Radzie uchwalić głosowanie tajne.

Jawność posiedzeń.

§. 44.

Posiedzenia Rady odbywają się w lokalu urzędowym publicznie, wyjątkowo jednak może Rada uchwalić tajne posiedzenie. Posiedzenia, na których przedmiotem obrad jest budżet lub zamknięcie rachunków, w każdym razie będą publiczne.

Gdyby publiczność mieszała się do obrad, lub w inny sposób przeszkadzała obradom, przewodniczący ma prawo i obowiązek po poprzedniem bezskutecznem napomnieniu, nakazać wydalenie publiczności z miejsca posiedzeń.

Protokół posiedzenia.

§. 45.

Z każdego posiedzenia spisany będzie w księdze na to przeznaczonej protokół, obejmujący nazwiska radnych, wnioski na posiedzeniu czynione i zapadłe uchwały.

Protokół ma być stwierdzony podpisem przewodniczącego, dwóch obecnych na posiedzeniu radnych i sekretarza.

Każdemu członkowi gminy wolno przeglądać protokoły.

Rozdział III.

O zakresie działania Zwierzchności gminnej.

§. 46.

Naczelnik gminy w sprawach gminy jest organem zarządzającym i wykonawczym.

W razie przeszkody zastępuje naczelnika gminy jego zastępca, tego zaś jeden z asesorów. Rada gminna na początku każdego roku oznaczy, który asesor w razie przeszkody zastępcy, ma zastępować naczelnika gminy.

§. 47.

Do zakresu działania naczelnika gminy należy w szczególności:

a) przewodniczenie w Radzie gminnej i przygotowanie wniosków do uchwał Rady;

b) wykonywanie ustaw i rozporządzeń we własny zakres działania gminy wchodzących;

c) wykonywanie wszelkich uchwał i zarządzeń Rady gminnej;

d) kierownictwo urzędem gminnym, nadzór nad urzędnikami i sługami;

e) wykonywanie policyi miejscowej;

f) zarządzanie w razach nagłych, za następnem usprawiedliwieniem w obec Rady gminnej;

g) przedstawianie do mianowania i oddalania urzędników gminy i wykonywanie władzy dyscyplinarnej nad urzędnikami i sługami;

h) zarząd majątkiem, dobrem i dochodami gminy. zakładów i funduszów gminnych, lub pod zarządem gminy zostających;

i) prowadzenie kasowości i rachunkowości gminy;

k) wykonywanie wszelkich spraw poruczonego zakresu działania.

§. 48.

Naczelnik gminy reprezentuje gminę na zewnątrz.

Dokumenta, mocą których gmina przyjmuje zobowiązania względem osób trzecich, muszą być podpisane przez naczelnika gminy i jednego asesora.

Dokument dotyczący interesu, do którego zawarcia potrzebne jest przyzwolenie Rady lub wyższe zatwierdzenie, musi być nadto podpisanym przez dwóch radnych i powołać się na to przyzwolenie lub zatwierdzenie. W każdym razie dokument wydany imieniem gminy. musi być zaopatrzony, pieczęcią gminną.

Sprawowanie policyi miejscowej.

§. 49.

Do naczelnika gminy należy odpowiednie ustawom sprawowanie policyi miejscowej, o ile pojedyńcze jej czynności nie są przekazane w drodze ustawy krajowej organom rządowym.

W nagłych wypadkach nieszczęścia, n. p. przy pożarach lub powodziach i t. p., naczelnik gminy ma prawo zarządzić wykonanie robót wszelkiego rodzaju, o ile są niezbędne do usunięcia niebezpieczeństwa chwilowego i zmusić do tych robót każdego zdolnego do nich członka gminy a nawet i obcych.

Gdyby środki policyi miejscowej nie były dostateczne do zabezpieczenia dobra publicznego (jak n. p. w razie epidemii), lub gdyby własne siły gminy nie wystarczały do odwrócenia grożącego niebezpieczeństwa, naczelnik gminy winien zawiadomić o tem natychmiast polityczną władzę powiatową.

Zagrażanie karami.

§. 50.

Naczelnik gminy ma wyjątkowo prawo zagrażania karą pieniężną do 10 złr. lub w razie niemożności jej uiszczenia karą aresztu do dwóch dni, jeżeli tego wymaga wykonanie przepisu tymczasowego policyi miejscowej, niedopuszczającego zwłoki.

Wykonywanie władzy karnej.

§. 51.

O ile w ustawach i przepisach, które dotyczą policyi miejscowej należącej do zakresu działania gminy, wyrażoną jest sankcya karna, i o ile przekroczenia tych ustaw i przepisów nie podlegają ustawie karnej, służy prawo orzekania kar za takie przekroczenia naczelnikowi gminy, a względnie jego zastępcy.

W ten sposób mają być także orzekane kary oznaczone przez Radę gminną (§. 30).

Tylko kary pieniężne, lub w razie niemożności ich uiszczenia, kary aresztu mogą być orzekane.

Wszelkie orzeczenia kar mają być w osobną księgę wpisywane.

Tok instancyi.

§. 52.

Od orzeczeń wydanych według §. 51, odwołać się można do politycznej władzy powiatowej.

Jeżeli orzeczenia tyczą się duchownych wyznań religijnych, nauczycieli publicznych, urzędników rządowych lub krajowych, zostających w czynnej służbie, albo członków Sejmu krajowego, natenczas winien naczelnik gminy przedłożyć to orzeczenie politycznej władzy powiatowej do poprzedniego zbadania i potwierdzenia.

Przeznaczanie kar.

§. 53.

Kary pieniężne orzeczone podług §. 51, wpływają do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

Przedstawienie urzędników do mianowania i przeniesienia w stan spoczynku.

§. 54.

Na podstawie etatu przez Radę gminną uchwalonego, lub na podstawie orzeczenia Wydziału krajowego w myśl ostatniego ustępu §. 27. w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem wydanego, naczelnik gminy przedstawia Radzie gminnej urzędników gminy do mianowania. Mianowani urzędnicy posiadać muszą przepisaną kwalifikacyę.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem oznaczy, jakie kwalifikacye dla każdej kategoryi posad są potrzebne z uwzględnieniem różnicy potrzeb i stosunków gmin większych a mniejszych z pozostawieniem odpowiedniego czasu przejściowego.

Naczelnik gminy przedstawia Radzie gminnej wnioski o przeniesienie urzędników w stan spoczynku i wymierzenie emerytury dla nich.

Naczelnik gminy mianuje i oddala sługi gminne i przedstawia Radzie gminnej wnioski co do ich zaopatrzenia.

Śledztwo dyscyplinarne.

§. 55.

Naczelnik gminy wdraża i przeprowadza śledztwo dyscypliňarne przeciw urzędnikom i sługom gminnym i orzeka o karach dyscyplinarnych.

Naczelnik moze w drodze dyscyplinarnej, urzędnika suspendować. Oddalenie urzędnika ze służby w drodze dyscyplinarnej nastąpić może tylko za uchwałą Rady gminnej.

Orzeczenie dyscyplinarne przeciw rachmistrzowi, kasyerowi i kontrolorowi, tylko Rada gminna po wysłuchaniu naczelnika gminy wydawać może.

Zarząd majątkiem.

§. 56.

Naczelnik gminy zarządza majątkiem gminy, nadzoruje użytkowanie i zarząd dobra gminnego, kieruje przedsiębiorstwami gminy, czuwa nad ich wykonaniem i załatwia sprawy ubogich według ustaw.

Naczelnik zawiaduje zakładami gminnymi i nadzoruje zakłady własny zarząd mające, o ile akt fundacyi lub umowy innych nie zawierają postanowień.

W szczególności winien naczelnik gminy starać się o ściąganie wszystkich wierzytelności gminy, zakładów i funduszów gminnych lub pod zarządem gminy zostających, tudzież wszelkich czynnych zaległości.

Gdyby naczelnik obowiązku tego należycie nie wypełniał a Rada gminna mimo upomnienia ze strony Wydziału powiatowego temu by nie zaradziła, Wydział powiatowy będzie miał prawo zarządzić środki zaradcze, jakie uzna za stosowne a nawet ustanowić na koszt gminy zastępcę prawnego, który imieniem gminy wierzytelności i zaległości w drodze właściwej poszukiwać będzie.

Przepis ten odnosi się także do pretensyi gminy, któreby jej z mocy §. 63—65 do członków Zwierzchności gminnej przysługiwały.

Kolaudacye.

§. 57.

Naczelnik gminy zarządza wszelkie roboty i dostawy dla gminy, rozpisuje i przeprowadza licytacye; odbiera i kolauduje wykonane roboty lub dostawy. Do każdego odbioru i do każdej kolaudacyi winien naczelnik gminy zawezwać komisyę kontrolującą Rady gminnej, a to w takim czasie, aby komisya czynność tę ze swej strony nadzorować mogła.

Komisye.

§. 58.

Rada gminna może na wniosek lub po wysłuchaniu naczelnika gminy uchwalić, aby sprawowanie poszczególnych czynności ogólnego zarządu gminnego lub policyi miejscowej, powierzone zostało osobnym komisyom.

Każda taka komisya składa się z jednego członka Zwierzchności gminnej jako przewodniczącego i kilku członków przez Radę gminną z jej grona lub z poza jej grona wybranych.

Dla takich komisyj winna Rada gminna uchwalić osobne instrukcye.

Komisye te podlegają naczelnikowi gminy i polecenie jego wykonywać ściśle są obowiązane.

Dobrowolne licytacye.

§. 59.

Naczelnik gminy zezwala na przedsiębranie dobrowolnej sprzedaży ruchomości drogą licytacyi i czuwa nad zachowaniem i ścisłem wypełnianiem istniejących w tej mierze przepisów.

Kasowość i rachunkowość.

§. 60.

Naczelnik gminy jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie kasowości i rachunkowości, jest przeto obowiązany kasę przynajmniej raz na miesiąc szkontrować.

Poruczony zakres działania.

§. 61.

Naczelnik gminy załatwia wszelkie sprawy należące do poruczonego zakresu działania gminy w sposób ustawami przepisany lub przez władzę wskazany. Jeżeli oznaczenie sposobu wykonania pozostawione jest w całości lub częściowo gminie, naczelnik winien zastosować się w tym względzie do uchwały Rady gminnej.

Wszakże w razach nadzwyczaj nagłych, gdyby uchwała Rady bez szkody lub niebezpieczeństwa poprzednio nie mogła być zasiągniętą, może naczelnik gminy działać według własnego zdania, winien jednak następnie w jak najkrótszym czasie wyjednać sobie zatwierdzenie Rady.

Rząd może polecić na swój koszt załatwienie spraw należących do poruczonego zakresu działania w całości lub części organom własnym.

Wstrzymywanie wykonania uchwał.

§. 62.

Jeżeli naczelnik gminy sądzi, że uchwała przez Radę gminną powzięta, narusza ustawę, przekracza zakres działania Rady lub jest szkodliwą interesom gminy, winien wstrzymać wykonanie takiej uchwały i najdalej do trzech dni po jej powzięciu odnieść się do wyższej władzy o rozstrzygnięcie, czy uchwała wykonaną być ma, czy nie.

Orzeczenie to należy do politycznej władzy powiatowej, jeżeli naczelnik sądzi, że uchwała narusza ustawę lub przekracza zakres działania gminy,

zaś do Wydziału powiatowego, jeżeli sądzi, że uchwała jest szkodliwą interesom gminy.

Władza wyższa winna wydawać swoje orzeczenia w ciągu dni ośmiu, a jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, polityczna władza powiatowa zawiadomi o swojem orzeczeniu Wydział powiatowy.

Orzeczenie tych władz jest dla naczelnika gminy stanowczem i nie służy mu prawo wyższego odwołania się.

Rada gminna ma jednak prawo wnieść rekurs od takiego orzeczenia do Namiestnictwa a względnie do Wydziału krajowego w terminie 14-dniowym.

O wstrzymaniu wykonania uchwał, naczelnik ma Radę gminną na najbliższem posiedzeniu zawiadomić. Jeżeli naczelnik gminy nie przedłoży władzy wyższej w terminie 3-dniowym uchwały wstrzymanej do rozstrzygnięcia, uchwała ta staje się prawomocną i bezzwłocznie wykonaną być musi o ile nie zachodzi wypadek w §. 104 przewidziany.

Odpowiedzialność naczelnika gminy.

§. 63.

Naczelnik gminy jest za swoje czynności urzędowe odpowiedzialnym gminie. Od tej odpowiedzialności uwolnić nie może naczelnika gminy ustanowienie komisyi dla poszczególnych spraw (§. 58).

Co do poruczonego zakresu jest on odpowiedzialnym Rządowi.

Pretensye gminy co do wynagrodzenia szkód, pochodzące z odpowiedzialności orzeczonej w tym paragrafie, mają być poszukiwane zwykłą drogą prawa.

§. 64.

Jeżeli zastępca naczelnika gminy lub jeden z asesorów powołanym zostaje do zastępowania naczelnika gminy względnie jego zastępcy, natenczas zastępca naczelnika gminy względnie asesor, wchodzą we wszystkie prawa i obowiązki naczelnika gminy, są odpowiedzialnymi za swoje czynności urzędowe tak samo, jak naczelnik gminy.

§. 65.

Asesorowie dodani są naczelnikowi gminy dla pomocy w urzędowaniu. Asesorowie winni naczelnika wspierać w urzędowaniu i mają według jego zarządzenia i pod jego odpowiedzialnością wykonywać czynności, które im poruczy.

Każdy asesor odpowiedzialny jest gminie za zaniedbanie lub nienależyte wykonanie czynności przez ustawę niniejszą w ogóle, przez naczelnika gminy lub przez Radę gminną w szczególności mu poruczonych.

Pretensye gminy do wynagrodzenia szkód z odpowiedzialności tym paragrafem orzeczonej, mają być dochodzone zwykłą drogą prawa.

Dział V.

O gospodarstwie gminnem i nakładaniu ciężarów na gminę.

Inwentarz majątku.

§. 66.

Wszelka ruchoma i nieruchoma własność, niemniej wszelkie prawa i przywileje gminy i jej zakładów, winny być utrzymywane w ciągłej widoczności zapomocą dokładnego inwentarza.

Inwentarz ten ma być spisanym w ciągu pierwszego roku po zaprowadzeniu niniejszej ustawy. Każda następna zmiana ma być w nim uwidoczniona.

Każdemu członkowi gminy wolno jest przejrzeć inwentarz.

Zakładanie i utrzymywanie inwentarza należy do naczelnika gminy, który ma także starać się o wpisanie do ksiąg hipotecznych wszystkich praw gminy względem nieruchomości. Pierwszy inwentarz przedłożony będzie Radzie gminnej do zatwierdzenia, a dwa odpisy zatwierdzonego inwentarza przedłoży naczelnik gminy Wydziałowi powiatowemu, który jeden z tych odpisów prześle Wydziałowi krajowemu.

Utrzymywanie majątku zakładowego.

§. 67.

Zakładowy majątek i dobro gminy i jej zakładów, mają być utrzymane w całości i dobrym stanie.

Do podziału zakładowego majątku lub dobra gminnego między członków gminy, potrzebną jest uchwała Sejmu krajowego.

Użytkowanie majątku gminnego.

§. 68.

Majątek gminy i jej zakładów ma być w ten sposób administrowanym, aby przyniósł ile możności największy stały dochód.

Nadwyżki roczne mają być użyte do pokrycia potrzeb w roku następnym, o ile by zaś na ten cel nie były potrzebne, należy je ulokować pożytecznie i do majątku zakładowego przyłączyć.

§. 69.

Dotychczasowy niezaprzeczony zwyczaj rozstrzyga, którzy członkowie gminy i w jakim wymiarze w użytkach dobra gminnego udział mają.

Rada gminna uwzględniając ten zwyczaj i istniejące specyalne tytuły prawne, uchwali postanowienia regulujące to uczestnictwo, przyczem ustanowić może opłatę za użytkowania z dobra gminnego.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego, pozostająca po zaspokojeniu osób uprawnionych wpływa do kasy gminnej.

Rada gminna uchwali także sposób użytkowania z dobra gminnego.

Uchwały Rady gminnej zaprowadzające nowe opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub podwyższające już istniejące tego rodzaju opłaty, tudzież uchwały dotyczące sposobu użytkowania z dobra gminnego, wymagają zatwierdzenia Rady powiatowej.

Rok administracyjny.

§. 70.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy się równocześnie z rokiem administracyjnym państwa.

Budżet i rachunki roczne

§. 71.

Naczelnik gminy winien corocznie ułożyć budżet gminny i zakładów gminnych na następny rok administracyjny i przedłożyć go Radzie gminnej na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku administracyjnego.

Rada gminna ma budżet uchwalić najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku administracyjnego.

Rachunki z przychodów i wydatków gminy, funduszów i zakładów gminnych, lub pod zarządem gminy zostających, winien naczelnik gminy najpóźniej w miesiąc po upływie roku administracyjnego przedłożyć Radzie gminnej, która obowiązaną jest rachunki najdalej do dwóch miesięcy po ich przedłożeniu rozpoznać i załatwić.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione zostaną, winny być poprzednio najmniej przez 2 tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy, których spostrzeżenia przy rozpoznaniu budżetu i rachunków wzięte będą pod rozwagę.

Gdyby Rada gminna nie wstawiła w swój budżet należytości, którą gmina uiścić jest obowiązaną, bądź na mocy ustawy, bądź na mocy wyroku lub dokumentu, mającego wedle ustaw moc egzekucyjną, ma Rada powiatowa prawo i obowiązek wstawić te należytości w budżet gminny i nałożyć na ich pokrycie dodatki do podatków.

§. 72.

O dniu, w którym projekt budżetu i rachunki roczne Radzie gminnej przedłożone zostały, zawiadomi naczelnik gminy Wydział powiatowy.

Uchwalony przez Radę budżet i sprawdzone przez nią rachunki, przedłożyć należy w dwóch odpisach Wydziałowi Rady powiatowej, który jeden odpis przedłoży Wydziałowi krajowemu.

§. 73.

Do sprawdzenia rachunków w §. 71 wymienionych, Rada gminna wybrać ma komisyę, która sprawozdanie i wnioski swoje Radzie gminnej najdalej do 6 tygodni przedłożyć ma.

Jeżeli komisya obowiązkom na nią w niniejszym paragrafie włożonym, w oznaczonym tu terminie zadość nie uczyni i zwłoki należycie nie usprawiedliwi, zarządzi Wydział powiatowy wybór innej komisyi, wyznaczając nowy termin do sprawdzenia i załatwienia rachunków.

Gdyby i to zarządzenie skutku nie odniosło, lub gdyby Wydział powiatowy się przekonał, że rachunki nie są należycie sprawdzone, Wydział powiatowy z ramienia swego zarządzi sprawdzenie rachunków na koszt gminy.

Od takiego rozporządzenia Wydziału powiatowego służy rekurs do Wydziału krajowego.

§. 74.

W zarządzie gminy i przy zawiadywaniu jej majątkiem należy trzymać się ściśle uchwalonego budżetu. Na wydatki, które odłożyć się nie dadzą, a we właściwej rubryce budżetu nie znajdują całkowicie lub w części pokrycia, potrzebne jest przyzwolenie Rady.

W razach nagłych, w których poprzednie przyzwolenie bez szkody i bez niebezpieczeństwa nie może być uzyskane, może naczelnik gminy opędzić potrzebny wydatek, winien jednak pod własną odpowiedzialnością wyjednać sobie w przeciągu ośmiu dni zatwierdzenie Rady.

Pokrycie wydatków.

1. Z dochodów.

§. 75.

Wydatki na cele gminne, mają być przedewszystkiem pokrywane z dochodów gminy.

Z majątku osobnego.

§. 76.

Jeżeli na pokrycie pewnych wydatków przeznaczony jest majątek, należy przedewszystkiem dochody z tego majątku na ten cel obracać.

Przeznaczenie tych dochodów nie może być zmienionem.

Wydatki połączone z posiadaniem dobra gminnego.

§. 77.

Podatki i inne opłaty, tudzież koszta dozoru i uprawy z posiadaniem i używaniem dobra gminnego połączone, o ile do ich pokrycia dochody z dobra gminnego do kasy gminnej wpływające (§. 69) nie wystarczają, mają być ponoszone przez uczestniczących w pożytkach z dobra gminnego, a to w miarę tego uczestnictwa

Wydatki odrębne.

§. 78.

Wydatki dotyczące tylko interesu pewnych klas mieszkańców lub posiadaczy gruntów lub domów, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

2. Prestacye.

§. 79.

O ile dochody w §. 75 oznaczone nie wystarczają do pokrycia wydatków na cele gminne, może Rada gminna nakładać:

a) dodatki do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego;
b) inne opłaty nie należące do kategoryi dodatków do podatków;
c) posługi i roboty na cele gminne.

a) Dodatki do podatków.

§. 80.

Dodatki do podatków bezpośrednich mają być zazwyczaj nakładane na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie, a to na wszystkie równo, to jest podług tej samej stopy procentowej. Dodatki te mają być rozkładane równo w całym obrębie gminy. Wyjątki od tych przepisów objęte są w §. 85 i 86.

§. 81.

Dodatkiem do podatku konsumcyjnego można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, nie można nim obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

§. 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa. Takie zezwolenie udzielonem być może tylko na lat pięć.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat pięć lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

b) Inne opłaty.

§ 83.

Do zaprowadzenia opłat nie należących do kategoryi dodatków do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego, jakoteż do podwyższenia istniejących już opłat tego rodzaju, potrzebną jest ustawa krajowa.

Zezwolenie na dalszy pobór tego rodzaju opłat po zgaśnięciu mocy obowiązującej ustawy, którą zaprowadzone zostały, udzielone być może przez Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa, jednakże zawsze nie w wyższym wymiarze i nie na dłuższy okres czasu, jak dotyczącą ustawą dotąd dozwolone były.

Odmowa na prośby tego rodzaju może nastąpić tylko za uchwałą Sejmu krajowego.

Pobór taks gminnych za pojedyńcze przez Reprezentacyę gminną w zakresie jej kompetencyi udzielone uprawnienia, tudzież za używanie zakładów gminnych i za inne w interesie stron przez organa gminne podejmowane czynności urzędowe, dozwolony być może przez Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa jednakże bez naruszenia już dawniej dla poszczególnych poborów tego rodzaju istniejących postanowień prawnych.

c) **Posługi i roboty.**

§. 84.

Za uchwałą Rady gminnej, mogą być wymagane posługi i roboty tak ciągłe jak i ręczne.

Rada winna rok rocznie na następujący rok administracyjny oznaczyć cenę dziennych posług i robót.

Posługi będą wymagane kolejno. Wyjąwszy nagłe wypadki, wskazane w §. 49, wolno jest każdemu wymagane od niego posługi lub roboty albo osobiście albo przez zdolnego zastępcę wykonać, albo też wykupić się od nich, składając do kasy gminnej ich wartość, obliczoną podług cen przez Radę ustanowionych

Wyjątki.

§. 85.

Do opłacenia dodatków do podatków bezpośrednich, niemniej do posługi robót, nie mogą być pociągani:

a) urzędnicy i słudzy c. k. Dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy, zakładów krajowych, powiatowych i gminnych, nauczyciele publiczni, wojskowi, jakoteż wdowy i sieroty tych osób co do ich płac służbowych i pochodzących ze stosunku służbowego, pensyj, prowizyj, zapomóg i innych poborów.

b) pasterze dusz co do ich kongruy.

§. 86.

Do rozkładu dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej, potrzebne jest przyzwolenie Wydziału krajowego.

Ogłoszenie uchwał dotyczących prestacyi.

§. 87.

Uchwała Rady dotycząca prestacyi, musi być w gminie ogłoszona. Jeżeli taka uchwała potrzebuje wyższego zatwierdzenia, wolno natenczas każdemu członkowi gminy wnieść względem niej w ciągu ośmiu dni uwagi, które przy zasięganiu wyższego zatwierdzenia przedłożone być mają.

Pobór prestacyj.

§. 88.

Dodatki do podatków mają być pobierane przez te same organa i ściągane zapomocą tych samych środków co podatki.

Inne należytości pieniężne na cele gminne, nałożone na podstawie ustawy lub prawomocnej uchwały Rady gminnej niemniej kary pieniężne, orzeczone podług niniejszej ustawy, pobiera naczelnik gminy przez swoje organa, w razie nieuiszczenia ściąga je w drodze egzekucyi na ruchomości w taki sam sposób, jak zaległości podatkowe.

Jeżeli obowiązany nie wykupiwszy się z posługi lub roboty, wzbrania się jej wykonać, naczelnik gminy poleci wykonanie takiej posługi lub roboty trzeciej osobie na koszt obowiązanego i ściągnie wydaną kwotę w sposób przepisany dla ściągania innych należytości pieniężnych.

W nagłych wypadkach, wzkazanych w §. 49, mogą obowiązani wprost być zmuszeni do wypełniania posług albo robót.

Konkurencya.

§. 89.

Konkurencya do budowli kościelnych, parafialnych i szkolnych, tudzież do budowy dróg, jest przedmiotem osobnych ustaw.

Konkurencye do pewnych potrzeb, oparte na specyalnych tytułach prawnych, pozostają w swej mocy.

Dział VI.

O zawiadywaniu specyalnemi sprawami ludności chrześciańskiej i izraelickiej.

Prawa ludności chrześciańskiej i izraelickiej.

§. 90.

W gminach składających się z ludności chrześciańskiej i izraelickiej pozostaje tak chrześciańska jak i izraelicka ludność przy własności, posiada-

niu i używaniu zakładów i funduszów przeznaczonych wyłącznie na swoje własne cele religijne, naukowe i dobroczynne, i opędza z własnych zasobów wydatki na takie zakłady i inne cele religijne, naukowe i dobroczynne, w których wyłączny udział tylko jej samej służy.

O ile jednak te wydatki dotychczas opędzane były z ogólnych dochodów gminy, powinny one i nadal z tychże dochodów być opędzane

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności chrześciańskich.

§. 91.

Specyalne sprawy ludności chrześciańskiej (§. 92) o ile zawiadywanie niemi podług ustaw należy do Rady gminnej lub Zwierzchności gminnej zawiadywane będą przez Radę lub Zwierzchność podług przepisów niniejszej ustawy, z tem jednak ograniczeniem, że izraeliccy członkowie Rady gminnej i Zwierzchności gminnej w głosowaniu nad temi sprawami i w załatwianiu tychże spraw w ogólności udziału mieć nie będą.

Gdyby jednak liczba chrześciańskich członków Rady gminnej nie wynosiła przynajmniej połowy wszystkich jej członków, wybierają chrześciańscy wyborcy gminy w sposób ordynacyą wyborczą oznaczony dla załatwiania spraw ludności chrześciańskiej tylu chrześcian, ile będzie potrzeba dla uzupełnienia tej połowy.

Do ważności uchwał Rady gminnej w sprawach tego rodzaju, potrzebną jest obecność więcej niż połowy chrześciańskich członków Rady i bezwzględna większość głosów tychże członków.

Jeżeli naczelnikiem gminy jest nie chrześcianin, wybiera chrześciańska część Rady gminnej, a wedle potrzeby uzupełniona ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę, któremu służyć będą co do załatwiania spraw ludności chrześciańskiej te same prawa i obowiązki, które na mocy ustawy służą naczelnikowi gminy.

§. 92.

Do specyalnych spraw ludności chrześciańskiej należą:

a) sprawy kościołów i innych miejsc religijnych, sprawy obrzędowe, wykonywanie prawa patronatu, prezentowanie lub mianowanie pasterzy dusz, nauczycieli religii i sług kościelnych;

b) sprawy zakładów, fundacyi, stypendyów i innych funduszów przeznaczonych dla chrześcian lub na cele, w których tylko chrześcianie udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności chrześciańskiej lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności lub też zostającego w wyłącznem jej używaniu.

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności izraelickiej.

§. 93.

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności izraelickiej pozostaje przy dotychczasowej zwierzchności religijnej tej ludności.

Do tych spraw należą:

a) sprawy bóżnic, cmentarzy, sprawy obrzędowe, mianowanie rabinów, nauczycieli religii i sług obrzędowych;

b) sprawy zakładów, fundacyj, stypendyów i innych funduszów, przeznaczonych dla izraelitów lub na cele, w których tylko izraelici udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności izraelickiej lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności lub zostającego w jej wyłącznem używaniu.

Prawo nadzoru Rady gminnej.

§. 94.

Prawo Rady gminnej do nadzoru, o ile takowy służy jej w ogóle na mocy ustaw, pozostaje nienaruszonem, także względem przedmiotów w §§. 92 i 93 wymienionych.

§. 95.

Nakładanie dodatków do podatków, jakoteż innych prestacyj na członków gminy na cele w §§. 92 i 93 wskazane, nastąpić może tylko za przyzwoleniem Rady gminnej, o ile ustawy specyalne nie stanowią inaczej.

Jeżeli jednak w Radzie gminnej niema dwu trzecich chrześcian, nakładanie dodatków do podatków i innych prestacyj na chrześciańskich członków gminy na cele w §. 92 wskazane, nastąpić może za zezwoleniem Wydziału powiatowego.

Przeciw uchwałom w tej mierze tak Rady gminnej jak i Wydziału powiatowego, służą te same środki, co i przeciw innym uchwałom tych władz.

Dział VII.

O łączeniu gmin.

§. 96.

Do gminy, niniejszej ustawie podlegającej, wcieloną być może granicząca z nią gmina wiejska lub małomiejska lub część takiej gminy, jeżeli

Reprezentacye obu tych gmin na to się zgodzą a Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem na wcielenie zezwoli.

Wcielenie takie nastąpić może w drodze ustawy krajowej nawet wbrew woli gminy, jeżeli należyte wykonywanie policyi miejscowej tego wymaga.

W razie takiego wcielenia należy w drodze dobrowolnej zgody między gminami, a w razie nieudania się takiej zgody, w drodze ustawy krajowej uregulować stosunki co do posiadania i użytkowania własności gmin połączonych.

Dział VIII.

O nadzorze nad gminami.

§. 97.

Rada powiatowa a w jej zastępstwie Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby zakładowy majątek i zakładowe dobro gmin i zakładów gminnych nie zostały uszczuplone.

Sejm, a w jego zastępstwie Wydział krajowy ma najwyższy nadzór nad całością zakładowego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych.

Wydział krajowy może w tym celu żądać objaśnień i usprawiedliwień od Rady gminnej i Zwierzchności gminnej albo za pośrednictwem Wydziału powiatowego, albo też bezpośrednio, może również i przez delegowanie komisyi zarządzić dochodzenia na miejscu.

W wykonaniu tego prawa nadzoru upoważniony jest Wydział krajowy, w razie potrzeby, użyć stosownych środków zaradczych.

Zatwierdzanie uchwał przez Radę powiatową.

§. 98.

Do spraw, w których uchwały Rady gminnej muszą być przedkładane Radzie powiatowej do zatwierdzenia, należą prócz spraw wymienionych w §§. 2, 69, 82, także następujące:

a) pozbywanie, zamiana, przeistoczanie, zastawianie lub stałe obciążanie rzeczy należącej do zakładowego majątku lub dobra gminy albo jej zakładów;

b) zaciąganie pożyczki lub przyjmowanie zobowiązania, jeżeli kwota pożyczki lub wartości ciężaru wynikającego ze zobowiązania łącznie z długami już istniejącymi, przewyższa roczne dochody gminy a względnie zakładów gminnych;

c) nabytki i przedsiębiorstwa nie należące do zwykłego zarządu, jeżeli dla pokrycia wynikającego stąd wydatku, potrzeba zaciągnąć pożyczkę lub obciążyć gminę prestacyami;

d) wydzierżawienie na dłuższy czas niż na lat sześć lub w inny sposób niż przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu;

e) opuszczanie czynszu najmu lub dzierżawy w części lub w całości i w ogóle opuszczanie i odpisywanie wierzytelności i pretensyi gminnych.

§. 99.

Uchwały Rady gminnej, do których ważności potrzeba przyzwolenia Sejmu, mają być podawane do Rady powiatowej, która je wraz z swojem zdaniem przez Wydział krajowy Sejmowi przedłoży.

Rekurs do Wydziału powiatowego.

§. 100.

Wydział powiatowy rozstrzyga rekursy przeciw uchwałom Rady gminnej i Zwierzchności gminnej we wszystkich sprawach własnego zakresu działania.

Przeciw dodatkom do podatków rekurs wnoszonym być może, o ile dodatki te przechodzą wysokość ustawami dozwoloną, lub o ile w granicach tej wysokości nastąpił niestósowny rozkład.

Każdy rekurs ma być wnoszonym na ręce naczelnika gminy w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia obwieszczenia uchwały lub zawiadomienia o niej.

Władza dyscyplinarna nad Zwierzchnością gminną.

§. 101.

W sprawach własnego zakresu działania może Wydział powiatowy pojedyńczym członkom Zwierzchności gminnej dawać upomnienia i nakładać kary pieniężne do wysokości 20 zł. w. a.

Kary te wpływają do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków, może członek Zwierzchności gminnej na wniosek Wydziału powiatowego być zawieszonym w urzędowaniu przez polityczną władzę powiatową.

W razie niezgodności tych władz orzeka polityczna władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego.

Po przeprowadzonem śledztwie dyscyplinarnem może polityczna władza krajowa za zgodą Wydziału krajowego złożyć z urzędu członka Zwierzchności gminnej a nawet na przeciąg czasu nie przekraczający lat trzech uznać go niezdolnym do piastowania tej posady.

Członek Zwierzchności gminnej, uznany winnym, ponosi koszta dochodzenia.

Władza dyscyplinarna, służąca Wydziałowi powiatowemu, trwa jeszcze przez lat trzy po zgaśnięciu mandatu członka Zwierzchności gminnej w tym celu, aby go znaglić do zdania urzędu i złożenia rachunków z czasów urzędowania jego.

Mianowanie zastępcy dla gminy.

§. 102.

Jeżeli w sprawie prywatnej spornej między gminą a pewną klasą członków gminy lub pojedyńczymi jej członkami, Rada gminna ze względu na prywatny interes radnych nie byłaby bezstronną, Wydział powiatowy starać się będzie spowodować dobrowolną ugodę, gdyby zaś ta do skutku nie przyszła, przeznaczy dla gminy zastępcę do przeprowadzenia sprawy drogą prawa.

Prawo rządu do nadzoru i wstrzymania uchwał.

§. 103.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminami w tym kierunku, aby swego zakresu działania nie przekraczały i nie działały wbrew ustawom.

To prawo nadzoru wykonywa polityczna władza powiatowa. W tym celu może ona żądać udzielenia sobie uchwał Rady gminnej i potrzebnych wyjaśnień.

Przełożony władzy politycznej lub jego delegowany ma także prawo być obecnym na posiedzeniach Rady gminnej, może jednak zabierać głos tylko wtenczas, gdyby Rada zamierzała naruszać ustawę lub przekroczyć swój zakres działania.

§. 104.

Polityczna władza powiatowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały, powziętej przez Radę gminną, jeżeli ta uchwała przekracza zakres działania Rady lub sprzeciwia się ustawom.

Przeciw takiemu zakazowi służy rekurs do politycznej władzy krajowej.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, winna polityczna władza powiatowa o wydanem zakazie uwiadomić równocześnie Wydział powiatowy.

§. 105.

Polityczna władza powiatowa ma także rozstrzygać zażalenia przeciw zarządzeniom naczelnika gminy, naruszającym lub mylnie zastosowującym

ustawy, o ile te rozporządzenia nie są oparte na takich uchwałach Rady gminnej, względem których rozstrzyganie rekursów należy do Wydziału powiatowego.

W sprawach poruczonego zakresu działania rekurs w każdym razie ma być wniesiony do politycznej władzy powiatowej.

Środki zaradcze na koszt gminy.

§. 106.

Jeżeli Rada gminna zaniedbuje albo wzbrania się dopełnić obowiązków w moc ustaw na gminie ciężących, polityczna władza powiatowa ma na koszt i stratę gminy zarządzić środki zaradcze.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy a nie zachodzi przypadek nagłego niebezpieczeństwa, polityczna władza powiatowa winna przed zarządzeniem środków zaradczych porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 107.

Polityczna władza powiatowa ma prawo nałożyć na naczelnika gminy lub jego zastępcę przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 20 złr. w. a.

Kara ta wpływa do kasy gminnej na fundusz ubogich gminy.

Jeżeli uchybienie obowiązków jest tego rodzaju, że sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania nie może być dłużej zostawione naczelnikowi gminy bez narażenia dobra publicznego, i jeżeli Rada gminna na wezwanie temu nie zaradzi, może polityczna władza powiatowa na czas trwania tego stanu, ustanowić na koszt gminy organ do sprawowania rzeczonych czynności.

Tak w tym razie jak i w razach wskazanych w §. 106 należy postępować z wszelką możliwą oględnością tak, aby gmina więcej nad konieczną potrzebę obciążona nie była.

§. 108.

Jeżeli naczelnik gminy wykonywanie policyi miejscowej do własnego zakresu działania gminy należącej zaniedbuje lub ją wadliwie albo niedostatecznie wykonywa a Rada gminna na wezwanie złemu nie zaradzi, natenczas może polityczna władza powiatowa za zgodą Wydziału powiatowego na koszt

gminy poruczyć sprawowanie całej tej policyi miejscowej lub pewnej jej części na czas z góry oznaczony komisarzowi, przez polityczną władzę powiatową za zgodą Wydziału powiatowego mianowanemu.

Jeżeli zgoda między polityczną władzą powiatową a Wydziałem powiatowym co do ustanowienia takiego komisarza nie nastąpi rozstrzygnie o tem c. k. Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego.

Przeciw ustanowieniu komisarza w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu służy gminie rekurs do c. k. Namiestnictwa, które sprawę za zgodą Wydziału krajowego rozstrzygnie. W braku takiej zgody, ustanowienie komisarza uważanem będzie za uchylone.

Rekurs ten, który do dni 14 wniesiony być ma, mocy wstrzymującej niema.

Mianowany w powyższy sposób komisarz wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki naczelnika gminy i Rady gminnej co do spraw policyi miejscowej jemu poruczonych, jemu też podlegać będą organa policyjne tej gminy.

Za sprawowanie swego urzędu będzie komisarz odpowiedzialny tak samo, jak to niniejsza ustawa dla naczelnika gminy przepisuje.

Tylko uchwalenie środków pieniężnych do sprawowania policyi miejscowej potrzebnych, do Rady gminnej należeć będzie

Przeciw uchwale Rady gminnej odmawiającej dostarczenie żądanych przez komisarza środków pieniężnych, służy komisarzowi rekurs do Wydziału powiatowego.

Wydział powiatowy oznaczy wysokość płacy komisarza i sposób, w jaki on takową pobierać będzie z funduszów gminy.

Gdyby c. k. powiatowa władza polityczna uważała oznaczoną przez Wydział powiatowy wysokość płacy za nieodpowiednią, rozstrzygnie o tem c. k. Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego.

Odpowiedzialność gminy w §. 32 unormowana i prawa bezpośredniego zarządzenia środków zaradczych w §. 106 władzy państwowej zastrzeżone zostają nienaruszone.

Rozwiązanie Rady gminnej.

§. 109.

Namiestnik może Radę gminną rozwiązać. Gminie służy rekurs do właściwego Ministerstwa.

Rekurs taki musi być podpisany przez naczelnika gminy lub przynajmniej przez jedną trzecią część członków rozwiązanej Rady gminnej.

Rekurs ten nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w sześć tygodni po rozwiązaniu, winien być rozpisany nowy wybór.

Tymczasowy zarząd może być poruczony naczelnikowi z przydanymi mężami zaufania, których c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym wyznaczy.

Jeżeli ze strony c. k. Namiestnictwa lub Wydziału krajowego podniesiony został zarzut przeciw powierzeniu tymczasowego zarządu naczelnikowi gminy, natenczas Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym zarządzi co potrzeba, dla tymczasowego załatwiania spraw bieżących.

Sprawy w §. 98 wymienione, nie należą do zakresu działania tymczasowego zarządu.

Nr. 52.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. Sierpnia 1896 r., w sprawie utworzenia dwóch starostw: w Podgórzu i Strzyżowie w Galicyi (Dz. u. p. Nr. 148).

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 28. Września 1895, raczył zezwolić najmiłościwiej, w częściowej zmianie obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. Stycznia 1867, (Dz. u. p. Nr. 17) a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. Lipca 1868, (Dz. u. p. Nr. 102) utrzymanego nadal administracyjnego podziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na utworzenie dwóch starostw z urzędowemi siedzibami w Podgórzu i Strzyżowie.

Okręg urzędowy starostwa w Podgórzu będzie obejmował, mające się odłączyć od dotychczasowego politycznego powiatu Wieliczka, okręgi sądowe: Podgórze i Skawina, a okręg urzędowy starostwa w Strzyżowie, mające się odłączyć od dotychczasowych politycznych powiatów Rzeszów i Jasło, okręgi sądowe: Strzyżów i Frysztak.

Polityczny powiat Wieliczka będzie tedy składał się w przyszłości z okręgów sądowych Dobczyce i Wieliczka, polityczny powiat Rzeszów z okręgów sądowych Głogów, Rzeszów i Tyczyn, wreszcie powiat polityczny Jasło z okręgów sądowych Jasło i Żmigród.

Starostwa w Podgórzu i Strzyżowie mają rozpocząć swoją działalność urzędową z dniem 15. Września 1896 r.

Badeni w. r.

Nr. 53.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Sierpnia 1896, L. 70.903, którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. Sierpnia 1896, L. 16.781/2501 rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 36, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kraj. Nr. 36, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru wraz z potrzebnem zalesieniem nagich stoków górskich, ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat pietnaście i trwać ma od jesieni 1896 do jesieni 1911 r.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte być mają z funduszu budowy, utworzonego z datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 3. ustawy z dnia 18. Maja 1896 roku, Dz. u. kraj. Nr. 36.

Zarząd funduszu budowy sprawuje Wydział krajowy.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy krajowej w czasie oznaczonym w §. 2. niniejszego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie

przez kierownika budowy. Wypłata rat datku państwowego funduszu melioracyjnego jest jednak zależną od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy ma być poruczonem wyznaczonemu przez Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu do bezpośredniego prowadzenia budowy na miejscu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny.

§. 5.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży technika prowadzącego budowę na miejscu, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży kierownika budowy.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać do państwowego funduszu melioracyjnego z powodu pokrytych przez ten ostatni fundusz wydatków, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma najdalej do końca Marca każdego roku budowlanego program robót na rok bieżący, zaopatrzony w potrzebne plany i kosztorysy, Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa. W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu roboczego okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu, na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, mają być takowe zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca, przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie

z postępu i stanu robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież z innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót, obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyi nie mogą jednak obciążać fundusz budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych jak: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na przeciąg rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na poszczególne miesiące, preliminować ma kierownik budowy w miarę zatwierdzonych na rok budowlany robót i rozporządzalnych na ten cel środków przed rozpoczęciem robót.

Kierownik budowy odpowiedzialnym jest za całość i należyte użycie funduszu na budowę zaasygnowanego.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowlany i takowy zaraz ze wszystkiemi dowodami przedkładać Wydziałowi krajowemu najdalej do dnia 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy, który szczegółowe zamknięcie rachunków przy dołączeniu operatów rachunkowych, przedłożonych przez kierownika budowy, przesyła najdalej do 1. Marca następnego roku Ministerstwu rolnictwa i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądaćma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z jednego organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa, i z jednego organu technicznego delegowanego przez Wydział krajowy.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy interwencyi kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zgodnego zatwierdzenia.

§. 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. Lutego 1895, L. 4395 instrukcya służbową dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich, zeszyt XXII. ustaw, rozporządzeń i ogłoszeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa rok 1888, znaleść ma zastosowanie do tego przedsiębiorstwa, o ile ta instrukcya nie została zmienioną lub uzupełnioną postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

§ 11.

[illegible]

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 10. Listopada 1896. **Część XIV.**

Nr. 54.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 1. Września 1896, L. 7520/pr., którem na mocy §. 9. rozporządzenia minister. z dnia 15. Lutego 1857, Nr. 33. Dz. u. p., ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscu Dora i przysiółku Jaremcze ad Dora, w powiecie nadwórniańskim.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. Lutego 1888, L. 618/pr. (Nr. 30. Dz. u. kr.), co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają mieć zastosowanie także do gminy i obszaru dworskiego w Dorze wraz z przysiółkiem Jaremcze w powiecie nadwórniańskim, a meldunki odbywać się mają w c. k. Starostwie w Nadwórnej.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie §. 320 u. k., karane będą według rozporządzenia minist. z dnia 2. Kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Lwów, dnia 1. Września 1896.

Sanguszko w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 1. Września 1896, L. 1259/pr., którem na mocy §. 9. rozp minist. z dnia 15. Lutego 1857, Dz. pr. p. Nr. 33, ustanawia się sposób meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie w przysiółku Zmulisko, powiatu rawskiego.

§. 1.

Postanowione obwieszczeniem z dnia 29. Lutego 1888, L. 618/pr., (Dz. u. kr. Nr. 30), przepisy o meldowaniu obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają być zastosowane także w przysiółku Zmulisko, położonym w obrębie gminy katastralnej Lubycza kameralna na obszarze dworskim Lubycza Szalenik w powiecie rawskim z tą jednak zmianą, że meldunki odbywać należy w c. k. ekspozyturze policyi w Bełzcu.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie §. 320 u. k., karane będą według rozporządzenia minist. z dnia 2. Kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Sanguszko w. r.

Nr. 56.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 31. Sierpnia 1896, L. 65.655, o zmianie przepisów co do czasu ochrony łososia.

W wykonaniu ustawy o rybołostwie z dnia 31. Października 1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 z r. 1890), c. k. Namiestnictwo po zasiągnięciu zdania znawców i Wydziału krajowego, zmienia na podstawie reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. Lipca 1896, L. 12.005, zawarty

w art. II. p. 12 swego rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1890 (Dz. ust. kr. Nr. 38), przepis co do czasu ochrony łososia w ten sposób, że czas ten ma trwać od 1. Października do 31. Grudnia.

Inne przepisy powołanego rozporządzenia pozostają niezmienione.

Ogłoszenie niniejsze wchodzi natychmiast w wykonanie.

Lwów, dnia 31. Sierpnia 1896.

Sanguszko w. r.

Nr. 57.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 21. Sierpnia 1896, L. 52.409, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach.

Na mocy art. II. ust. z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z roku 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Brodach, za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 45 centów, a od dzieci w kwocie 23 centów, począwszy od dnia 1. Października 1896.

Z Rady Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 21. Sierpnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Nr. 58.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. Sierpnia 1896 r. L. 53.066, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w spitalu powszechnym w Tarnopolu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 46 ct. dziennie, a od dzieci jak dotychczas, w kwocie 26 ct. w. a., począwszy od 1. Października 1896 roku.

Lwów, dnia 22. Sierpnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w r.

Nr. 59.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 25. Sierpnia 1896, L. 53.065, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Podhajcach.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Podhajcach za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 46 ct. w. a., a od nieletnich w kwocie 23 ct. w. a. począwszy od 1. Października 1896.

Lwów, dnia 25. Sierpnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 8. Września 1896, L. 2796, o utworzeniu jednego stowarzyszenia górniczego w całym okręgu c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie, w myśl ustawy z dnia 14. Sierpnia 1896, L. 156 Dz. p. p.

W myśl ustawy z dnia 14. Sierpnia 1896, L. 156 Dz. p. p., c. k. Starostwo górnicze dla Galicyi zarządza utworzenie jednego stowarzyszenia górniczego w całym okręgu c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie, do którego mają należeć wszyscy posiadacze nadanych kopalń, oraz wszelkich zakładów urządzonych na podstawie §. 131 pow. ust. górn. z 23. Maja 1854 r. Nr. 146 Dz. p. p. a podlegających nadzorowi c. k. Władzy górniczej, nadto kopalnie soli z zakładami i urządzeniami służącymi do produkcyi soli (§. 131 powołanej ustawy górn.) istniejące w tym górniczym okręgu, jako też dotyczący robotnicy.

Mogące ewentualnie powstać w Krakowskim górniczym okręgu kopalnie minerałów żywicznych, wymienionych w ustawie z dnia 11. Maja 1884, Nr. 71 Dz. p. p., będą przyłączone do najbliższego już istniejącego wówczas stowarzyszenia górniczego.

To stowarzyszenie górnicze ma rozpocząć swoję czynność najdalej w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Z c. k. Starostwa górniczego

Kraków dnia 8. Września 1896.

C. k. Nadradca górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26. Września 1896 L. 3434/pr., którem podaje się do publicznej wiadomości rozporządzenie Wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 23. Września 1896 L. 47.606, dotyczące przemiany miejscowej Komisyi podatkowej w Krakowie na Administracyę podatków.

Korytowski w. r.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 18. Lipca 1896, przemienia się miejscową Komisyę podatkową w Krakowie, ustanowioną dla spraw, wchodzących w zakres służby podatków bezpośrednich na c. k. Administracyę podatków.

Administracya podatków rozpocznie swoją działalność w dniu 1. Października 1896.

Zakres działania, okręg urzędowy i siedziba urzędu nowo ustanowionej Administracyi podatków, pozostają te same, jakie miała dotychczas istniejąca c. k. miejscowa Komisya podatków.

Biliński w. r.

Nr. 62.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 29. Września 1896, L. 70.906, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1896 do końca Marca 1897.

Jezdne pocztowe od konia i za miryameter ustanawia się na czas od 1. Października 1896 do 31. Marca 1897 jak następuje:

W dawnym obwodzie	Za Jazdy			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków, Nowy - Sącz, Wadowice	1	04	—	87
Złoczów, Czortków	—	89	—	74
Rzeszów, Tarnów, Żółkiew, Sanok	1	01	—	84
Lwów, Sambor, Przemyśl, Kołomyja	—	95	—	79
Tarnopol, Stryj, Stanisławów, Brzeżany	—	92	—	77

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryameter.

Czestne na pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostaje niezmienione.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 29. Września 1896.

Seferowicz w. r.

Nr. 63.

Rozporządzenie

galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 8. Października 1896, L. 62.223, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie dalszego poboru 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w mieście Wadowicach.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Wadowic na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości stu procentów (100%) od roku 1897 do końca 1901.

Lwów, dnia 8. Października 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 64.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 16. Października 1896, L. 10.692/pr., o rozszerzeniu okręgu policyjnego w Przemyślu.

§. 1.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. Października 1896, L. 5738/M. I., przydziela się gminy Małkowice, Medyka, Pleszowice, Cyków, Stanisławczyk, Kupiatycze, Darowice, Kniażyce, Tarnawce, Torki, Wapowce i Wyszatyce do okręgu c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu.

§. 2.

Zakres działania c. k. Komisaryatu policyi w Przemyślu obejmować będzie w gminach wymienionych w §. 1. sprawy określone w §. 2. obwieszczenia z dnia 17. Czerwca 1892, Dz. ust. kr. Nr. 20.

§. 3.

Zarządzenia powyższe wchodzą w życie z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Sanguszko w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 28. Grudnia 1896. **Część XVI.**

Nr. 76.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 24. Grudnia 1896, L. 13.096/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Grudnia 1896, L. 23.012, dotyczące przydzielenia gminy Czyżowice z obszarem dworskim do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mościskach, w Galicyi.

Sanguszko w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Grudnia 1896, L. 23.012, dotyczące przydzielenia gminy Czyżowice z obszarem dworskim do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mościskach, w Galicyi.

Na podstawie ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59 Dz. pr. p., zostaje gmina Czyżowice z obszarem dworskim wydzieloną z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Sądowej Wiszni i do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mościskach przydzieloną.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1897.

Gleispach w. r.

Nr. 77.

U s t a w a

z dnia 30. Listopada 1896, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu osady Pawłowy z Krzywem i Capłapami ze związku gminy Majdanu i utworzenie z nich osobnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Osada Pawłowa z Krzywem i Capłapami, stanowiąca osobną gminę katastralną w powiecie Jarosławskim, wyłącza się z gminy Majdanu tegoż powiatu i ma stanowić w granicach dotychczasowej gminy katastralnej osobną gminę dla siebie.

Art. II.

Co do podziału majątku i dobra gminnego obowiązuje dobrowolna umowa, zawarta między Reprezentacyami interesowanych miejscowości.

Art. III.

Do dni sześćdziesięciu po ogłoszeniu ustawy rozpisane zostaną wybory do nowych Reprezentacyj gminnych Majdanu i Pawłowy z Krzywem i Capłapami.

W dniu, w którym nowe Reprezentacye gminne w Majdanie i Pawłowej z Krzywem i Capłapami ukonstytuują się, wchodzi w życie niniejsza ustawa.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw węwnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. Listopada 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 78.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. Grudnia 1896, L. 74.917, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8 Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Sanoku za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 54 ct. w. a., a od dzieci 27 ct., począwszy od 1. Stycznia 1897 r.

Lwów, dnia 4. Grudnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 28. Grudnia 1896. **Część XV.**

Nr. 65.

U s t a w a

z dnia 22. Września 1896, o uzupełnieniu regulacyi potoka Kisieliny.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacyi potoka „Kisieliny“ od mostu na drodze gminnej w Woli radłowskiej do Wisły, wraz z uregulowaniem dopływów i uzupełnieniem obwałowania doliny Kisieliny nad Wisłą i Dunajcem od gminy Woli rogowskiej do Radłowa, ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1894, który preliminuje koszta robót na 185.600 zł. w. a. a mianowicie:

a) koszta wykończenia robót objętych ustawą z dnia 1. Lipca 1886, Dz. u. kr. Nr. 66, na 152.600 złr. w. a.;

b) koszta przedłużenia regulacyi Kisieliny od gminy Wał-Ruda do mostu na drodze gminnej w Woli radłowskiej na 33.000 zł.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu I. i §. 4. ustępu I. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) zawiązana w myśl §. 4. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. u. kr. Nr. 66, spółka wodna datkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów w Nr. 2. pod *a)* wykazanych (152.600 złr.) to jest w kwocie 45.780 złr., która ma być rozłożona na uczestników spółki wodnej wedle postanowień obowiązującego statutu z roku 1889;

d) wreszcie właściciele gruntów i zakładów w gminach i obszarach dworskich: Wał-Ruda, Borzęcin, Wola radłowska i Radłów, które położone są nad górnym brzegiem Kisieliny, między gminą Wał-Ruda a mostem na drodze gminnej w Woli radłowskiej, w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym datkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów w §. 2. pod *b)* wykazanych (33.000) złr. to jest w kwocie 9.900 złr. w. a. a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w Nr. 3. pod *d)* wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut, przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Czas budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków państwa, kraju i spółek wodnych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§. 6.

Wykonanie regulacyi, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy. Tak Administrncyi państwa, jak i spółkom wodnym, zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wymierzania tego wpływu, co do rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 7.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będą postanowienia §. 6. ustawy z dnia 1. Lipca 1886., Dz. u. kr. Nr. 66.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Pribiszlavec, 22. Września 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r. **Biliński** w. r. **Ledebur** w. r.

Nr. 66.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 21. Października 1896, L. 65.465, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 80% na pięć lat począwszy od roku 1897 do końca 1901.

Lwów, dnia 21. Października 1896.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 67.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 2. Listopada 1896, L. 68.142, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Bochni za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 56 ct. w. a., a dla dzieci 28 ct. dziennie, począwszy od 1. Stycznia 1897 r.

Lwów, dnia 2. Listodada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Fr. Hoszard w. r.

Nr. 68.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. Listopada 1896, L. 70.204, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brodów na dalszy pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina od roku 1897.

Na mocy §. 86 ustawy z dnia 13. Marca 1889 (Nr. 24. Dz. ust. kraj.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie miasta Brodów, na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości $73\frac{1}{2}\%$, tudzież od wina w wysokości 100% w latach 1897, 1898 i 1899.

Lwów, dnia 10. Listopada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 69.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. Listopada 1896, L. 4264/pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz i depozytów sądowych w miejscowościach: Winniki, Wiśniowczyk, Głogów, Starasól, Kęty, Brzostek i Podbuż.

Na mocy Najwyższych postanowień z dnia 1. Sierpnia i 21. Września 1896, zostały utworzone nowe urzędy podatkowe zarazem i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach: Winniki, Wiśniowczyk, Głogów, Starasól, Kęty, Brzostek i Podbuż.

Nowe urzędy podatkowe rozpoczną swoją czynność z dniem 1. Grudnia 1896.

Każdy z wyżej wymienionych siedmiu urzędów podatkowych ma oprócz spraw należących do niego jako urzędu podatkowego, zawiadywać depozytami sądowymi c. k. Sądu powiatowego, znajdującego się w jego siedzibie, względnie spełniać także czynności wspólnej kasy sierocej wcałym swoim okręgu urzędowym, z wyjątkiem urzędów podatkowych w Starejsoli i Podbużu, gdzie nie ma wspólnej kasy sierocej.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych nowych urzędów podatkowych, wyłącza się z dniem 1. Grudnia 1896:

1. gminy położone w powiecie sądowym Winniki, mianowicie:

Barszczowice, Biłka królewska, Biłka szlachecka, Czarnuszowice, Czerepin, Czyszki, Czyżyków, Dawidów, Dmytrowice, Gaje, Ganczary, Głuchowice, Hermanów, Kamienopol, Krotoszyn, Kuchajów, Lesienice, Mikłaszów, Milatycze, Pikułowice, Podbereźce z Unterbergen, Podborce, Podciemne, Siedliska, Tołszczów, Winniki z Weinbergen, Winniczki, Wołków, Zagórze, Zuchorzyce, Żurawniki, Żyrawka, z okręgu c. k. głównego urzędu podatkowego we Lwowie i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Winnikach;

2. gminy położone w powiecie sądowym Wiśniowczyk, mianowicie:

Burkanów z Kątem, Bieniawa, Bohatkowce z Baworówką, Hajworówka, Małowody, Rakowiec, Rosochowaciec z Iszczkowem i Antonówką, Sapowa, Siemikowce, Sokolniki z Pantalichą, Sokołów z Chatkami, Sosnów z Chatkami i Tudynką, Wiśniowczyk z Chołodówką, Zarwanica z Polesiukami, Złotniki z Korolówką, z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Podhajcach i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Wiśniowczyku;

3. gminy położone w powiecie sądowym Głogów, mianowicie:

Bratkowice z Dąbrami, Budy, Głogów, Hucisko, Jasionka I. część, Jasionka II. część, Lipie, Mrówka, Nowawieś, Pogwizdów, Przewrotne, Rogo-

znica z Wolą cichą, Rudna mała, Rudna wielka, Styków, Trzebownisko ź Górką, Wysoka, Zabajka, Zaczernie, z okręgu c. k. głównego urzędu podatkowego w Rzeszowie i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Głogowie;

4. gminy położone w powiecie sądowym Starasól, mianowicie:

Bąkowice z Suszycą małą, Berezów, Błożew górna, Chyrów miasteczko, Fulsztyn miasteczko, Grodowice, Koniów, Laszki murowane miasteczko, Polana, Posada chyrowska, Posada fulsztyńska, Śliwnica, Słochynia, Starasól miasto z przedmieściem: „Stararopa", Suszyca wielka, Szumina, Tarnawka, Towarnia, Wola rajnowa, Wołcza dolna, z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Starem mieście i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Starejsoli;

5. gminy położone w powiecie sądowym Kęty, mianowicie:

Bielany z Zalotanami, Bujaków, Bulowice z Chybinami-Morgami-Małym Czańcem-Olszynami i Polaniem, Czaniec, Hecznarowice, Kańczuga, Kęty, Kobiernice, Łęki, Malec, Międzybrodzie ad Kobiernice, Nowawieś (Neudorf), Osiek, Pisarzowice, Porąbka, Starawieś dolna, (Altdorf), Starawieś górna, Wilamowice, Witkowice, z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Białej i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Kętach;

6. gminy położone w powiecie sądowym Brzostek, mianowicie:

Bączałka, Błaszkowa, Brzostek, Bukowa z Budami, Dęborzyn, Dębowa, Grudna dolna, Grudna górna, Januszkowice, Jodłowa, Kamienica dolna, Kamienica górna z Dąbiem, Klecie, Nawsie Brzosteckie, Opacionka, Przeczyca, Skurowa, Wola brzostecka, Zawadka z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Pilźnie i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Brzostku;

7. gminy położone w powiecie sądowym Podbuż, mianowicie:

Bystrzyca, Dołhe ad Podbuż z Peryprostynami-Rówieniem-Łokciem-Majdanem-Rybnikiem, Kropiwnik stary i nowy z Korotyszczami, Łastówki, Podbuż, Podmanasterek, Opaka, Smolna, Stronna, Uroż, Winniki, Załokieć, Zdzianna, z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Drohobyczu i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Podbużu.

Wskutek reskryptu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 23. Listopada 1896, L. 57.930, podaje się niniejsze obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 28. Listopada 1896.

Nr. 70.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 24. Listopada 1896, L. 72.386, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Leżajsk na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Leżajsk na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 75% na pięć lat począwszy od roku 1897 do końca 1901.

Lwów, dnia 24. Listopada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. Listopada 1896, L. 74.834, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Stanisławowa na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Stanisławowa na dalszy pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na pięć lat, począwszy od roku 1897, do końca 1901.

Lwów, dnia 28. Listopada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 1. Grudnia 1896, L. 75.595, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Nadwórna na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. ustawy krajowej, gminie Nadwórna na dalszy pobór w latach 1897, 1898 i 1899, opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa, w tej gminie wyrabianych lub do niej sprowadzanych i zużywanych, a mianowicie od 1. litra wódki lub spirytusu po 1·4 ct.; od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych i rumu po 2·8 ct., od jednego hektolitra piwa po 26·7 względnie zaś pod tymi samymi warunkami, pod jakimi prawo to gminie na mocy ustawy z dnia 26. Stycznia 188[illegible], Nr. 23. Dz ust. kraj. przysługiwało.

Lwów, dnia 1. Grudnia 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Grudnia 1896, L. 91.479, w sprawie przeniesienia stacyi szupasowej z Jakóbkowic w powiecie nowosądeckim do Łososiny dolnej w tymże samym powiecie.

W porozumieniu z Wydziałem krajowym przenosi się ustanowioną rozporządzeniem Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Sierpnia 1875 L. 4287/pr. stacyę szupasową w Jakóbkowicach w powiecie nowosądeckim do Łososiny dolnej w tym samym powiecie.

Sanguszko w. r.

Nr. 74.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. Listopada 1896, L. 75.187, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 51 ct. w. a., a od dzieci 26 ct. w. a., począwszy od 1. Stycznia 1897.

Lwów dnia 30. Listopada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 75.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Listopada 1896, L. 75.185, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Kołomyi za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 50 ct., a od dzieci, jak dotychczas, w kwocie 25 ct. w. a., począwszy od 1. Stycznia 1897 r.

Lwów dnia 28. Listopada 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.